

అరవై వసంతాల యామిని

Acc No. 27282

సంపాదకుడు

డా॥ వాసిలి వసంతకుమార్

MASTER YOGASHRAM

Plot 90, Yogalaya,
New Indira Nagar, M D Farm Road,
SECUNDERABAD-500 015.
Phone : 7740094

ప్రచురణ

మాస్టర్ సి.వి.వి. యోగాస్కూల్

1-2-99/3. రోడ్ నెం. 2. కాకతీయనగర్

హబ్బిగూడ, హైదరాబాద్ 500 007

ARAVAI VASANTAALA
YAAMINI

Edited by
Dr. VAASILI VASANTAKUMAR

Laser Typesetting by
Mrs. A. Mani Kumari,
Mr. Srinath & Ch. Ramathirtha
at MASTER MEDIA

First Edition : 17th March, 1995

Published by
MASTER C.V.V. YOGA SCHOOL
1-2-99/3, Road No. 2, Kakateeyanagar
Habsiguda, Hyderabad 500 007. Ph : 851364

MASTER YOGAASHRAM
20-3-5B, Sivajyothinagar
Tirupati 517 507. Ph : 20734

Rs. 30/-

Printed at
MASTER MEDIA
1-2-99/3, Road No. 2,
Kakateya Nagar, Habsiguda
Hyderabad 500 007
Ph : 851364

అమ్మతనం

“ఆయన కాలంతో పయనించడమే ఆమెకు యిష్టం.
ఆయమ మార్గాలలో తను, తన మార్గంలో ఆమె పయనిస్తారు.
ఆమె ఆనందోత్సాహాలకు అంతేవాసి, సాక్షి అయి
ఆమె పాపపుణ్యాలలో తానూ భాగస్వామి అయి
ఆమె అనురాగ పథాలకు తన ఆమోదం యిస్తూ
ఆమె మధుర, భయానక శక్తులకు లోనవుతుంటాడు.
ఆమె చేసే పనులన్నింటిపై తన ఆమోదముద్ర వుంది.
ఆమె కృతకృత్యాలకు తన మౌనమే అంగీకారం
ఆమె జగన్నాటక కార్యక్రమ నిర్వహణలో అనుక్షణం
అనురాగాలకు, అభిమానాలకు అనుగుణంగా
ఈ దృశ్యమాన ప్రపంచం ముందుకు సాగుతుంది.”

ఇలా ముందుకుసాగే దృశ్యమాన ప్రపంచంలో

‘ఆయన’ ‘ఆయమ’ ప్రధాన భూమికలు...

వేదికపైన కనిపించే రెండు రూపాలు వారివే!

మన మనోఫలకాలపై తీర్చి దిద్దుకున్న రూపద్వయం వారిరువురే!

ఆయమ శ్రీమతి యామినీ దేవి... ఆయన శ్రీ శార్వరి.

అర్థవంతమైన జీవితంలో వారిరువురూ భార్యాభర్తలు.

అర్థవంతమైన జీవితంలో గురుదంపతులు...

ఈ దాంపత్య జీవితంలో ఆయమ మార్గాలలో తను,

తన మార్గంలో ఆమె పయనిస్తారు.

అందుకే ఆనాడు ఆయనకి కనకాభిషేకం చేశాం....

ఈనాడు ఆయనకి కనకాభిషేకం చేస్తున్నాం...

ఆయనకి చేసిన అక్షరాభిషేకం 'అర్ధవై వసంతాల శార్వరి'.

ఆయనకి చేస్తున్న అక్షరాభిషేకం 'అర్ధవై వసంతాల యామినీ'.

వెరసి గురుదంపతులకి చేసిన...

చేస్తున్న అక్షరార్చన ఇది.

అందుకే ఇప్పుడు-

“ఆమె ఆనందమే మన ఆత్మకు ఆనందం, ఔన్నత్యం.

మనల్ని కదలించినా, రక్షించినా, భక్షించినా ఆమె శక్తి.

నిశ్శబ్దంలోనే మన హృదయాలు ఆమెను వినగలవు

ఆ ప్రశాంతతే మనలో ఆధ్యాత్మికతను కలిగిస్తుంది.

ఆమయ నిమోన్నతులే మన ఆత్మశక్తి చాలనలు.

ఆమె సంఘటనలే మన జీవితాలకు సోయగాలు.

ఆమె వల్లనే ఏదై నా లబ్ధిపొందినా, నష్టపోయినా

మనకు యిష్టమైనవి, అయిష్టమైనవి,

మంచి, చెడు, సుందరాలు, అద్భుతాలు,

దివ్యాలు అన్నీ ఆయనవే.

ఈ సృష్టి సామాజ్యాన్ని

ఆమె స్వయంగా నిర్మించుకుంది.” (సావిత్రి 1 - 103,104)

అందుకే మనం ఈ సుదినం కోసం ఎదురుచూసి

ఆయన పాదాల చెంత వాలిపోయాం.

ఆమె ఆనందమే మన ఆత్మకు ఆనందం.

మన ఆత్మలతో ఆయన పాదప్రక్షాళన కావించాం.

శూన్యంగా ఆయన పాదాలను ముద్దిడి

నిశ్శబ్దంతోనే మనం మన హృదయాలతో

ఆమెను వినటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాం.

ఆ ప్రయత్నమే ప్రశాంతత...

అర్ధవై వసంతాల యామినీ

ఆ ప్రశాంతతే మన ఆధ్యాత్మికత.

ఈ సందర్భంలో 'అమృతనం' గురించి చెప్పుకోవాలి.

నాకు అమ్మ అమ్మలగన్నయమ్మలా అనిపిస్తుంది.

ముగురమ్మల మూలపుటమ్మలా అనిపిస్తుంది.

- సంసార జీవితంలో అమ్మ

- సాధనా జీవితంలో అమ్మ

- యోగజీవనంలో అమ్మ

అందుకే అమ్మ ముగురమ్మల మూలపుటమ్మ.

ముందుగా సంసార జీవితంలో అమ్మని గురించి చెప్పాలి.

అయిదుగురి పిల్లల తల్లి అమ్మ....

చారిత్రక ఇతిహాసం మహాభారతంలో అయిదుగురి పిల్లల్ని ఎదుటపెట్టుకుని పరిస్థితుల ప్రాబల్యం వల్ల వదిలేసిన మొదటికొడుకు కర్ణుడి గురించే కుంతీదేవి ఆలోచిస్తూ వుండేదట. అలా ఆరుగురి పిల్లల తల్లి అయినా అయిదుగురు పిల్లల తల్లిగానే పేరుపడింది.

మేం నలుగురమే అయినా కనిపించని అయిదవ సంతానం చెల్లెలు భానుప్రియ. అప్పట్లో నాన్నగారు భానుప్రియ అని ఎందుకు పేరుపెట్టారో తెలీదు కానీ నిజంగానే ఆ చెల్లెలు వెలుతురుని వెతుక్కుంటూ వెళ్లిపోయింది. తాను వెలుతురులోకి ప్రయాణం సాగిస్తూ మాకూ వెలుగుచూపి కనుమరుగయింది కానీ తలపుల తలుపులు తెరచుకుని మరీ పలకరిస్తుంటుంది. ఆ భానుప్రియ చూపించిన వెలుగుబాటే మాస్టర్ యోగం... ఆ వెలుగు బాట ప్రసరించిన వెలుతురు బాటే మన యోగాశ్రమం... ఆ వెలుగులో సాంత్యనపడ్డ జీవులం మనం... ఆ వెలుతురు జీవానికి రూపమిచ్చిన తల్లిదండ్రులు మన గురుదంపతులు... అందుకే ఆ గురుదంపతులకి, ఆ సహృదరికి సదా మనమందరం ప్రణమిల్లాలి. అది మనస్సుమాంజలి.

తల్లిగా ఒక బిడ్డని పోగొట్టుకున్న అమ్మ ఈరోజు కొన్ని

వందలమందికి అమ్మ అయింది. అమ్మలగన్న అమ్మయింది... మనమందరం ఆ అమ్మ భానురేఖలం. ఆ భానుప్రియ మనందరిని అమ్మదరికి చేర్చి తాను వెలుతురు పిట్టే మానవకళ్యాణం కోసం మాస్టర్ గారి మండలంలో చైతన్యజ్వాల అయింది.

భానుప్రియ పోవటం అమ్మానాన్నల సంసారజీవితంలో అనుకోని పరిణామం... అనుకున్న వన్నీ జరిగితే అది జీవితం కాదు... అనుకోనివి జరిగితేనే జీవితం విలువ తెలిసివచ్చేది. భానుప్రియ తేజోరేఖ కావటం పల్ల అమ్మానాన్నల మనస్తత్వంలో మార్పువచ్చింది. నైరాశ్యం అనను కానీ ఆరాటం కనిపించనారంభించింది. ఫలితంగా వారిలో అన్వేషణా దృక్పథం పెరిగింది. ఆ దృక్పథ ఫలితంగా సాధనా జీవితానికి వారు దగ్గరయ్యారు... పారిపోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. 'మాస్టర్ యోగం' రుచి వారికి ఒంటబట్టింది. యోగసాధనా ఫలితం తెలిసాల్సింది. అలా అమ్మానాన్నలిద్దరూ మాస్టర్ యోగానుయాయులు అయ్యారు.

సంసారజీవితం సజావుగా సాగారంటే భార్యాభర్తలిద్దరూ బెటర్ హాప్స్ కావాలి... భర్త దృష్టి సంపాదన మీద వుంటే ఇంటిని చక్కబెట్టే ప్రయత్నం ఇల్లాలి మీద వుంటుంది. కాబట్టి సంసార జీవితంలో స్త్రీ మంచి అడ్మినిస్ట్రేటర్ అయివుండాలి. అప్పుడే ఆ ఇల్లు స్వర్గధామం అవుతుంది. అందుకే అనుకుంటాను నాన్నగారు ఓ నవల రాశారు. దానిపేరు 'హాట్ హాం'.. ఈ నవలంతా భార్యాభర్తల కీమతాల గురించే వుంటుందని ఎవరైనా అనుకుంటారు.. అయితే ఆ నవల అంకితం పేజీ తీస్తే అందులో మా ఇంటిని 'స్వర్గధామం' చేస్తున్న శ్రీమతికి అంటూ నాన్నగారి మనసులోని మాటలు ఉంటాయి. ఆ శ్రీమతి మా అమ్మ. మన అమ్మ కలసి మనందరి అమ్మ. మిడిల్ క్లాస్ వుమెన్ అడ్మినిస్ట్రేటర్ అయితే నిజంగా ఆ ఇల్లు స్వర్గధామమే. అలా ఆనాటి అమ్మ అడ్మినిస్ట్రేషన్ ఈనాడు యోగాశ్రమ నిర్వహణలోనూ కనిపిస్తుంది.

యోగాశ్రమ నిర్వహణలో-

“ఆమె ఆలోచనలతో మాటలతో

కొత్త అందాలు దిద్దినా

అన్నీ ఆమె సంకల్పమాత్రంతోనే

సాధ్యమవుతాయి.

మనస్సే మనిషికి దివ్యత్వానికి

మధ్య సంధానకర్త.” (సావిత్రీ 1 - 129, 130)

అసలు... మన యోగాశ్రమం అంటే పూర్వపు ఉమ్మడి కుటుంబం గుర్తుకువస్తుంది... అప్పటి ఉమ్మడి కుటుంబాలలో కలతలూ కలహాలు ఉండేవి కావు.. ఆ కుటుంబాలలో పుణ్యదంపతులు ఆ కుటుంబం మంచి చెడ్డలు చూస్తుండే వారు. మన యోగాశ్రమం చాలా పెద్ద ఉమ్మడి కుటుంబం. దీని సారథులు మన గురుదేవులు. మాస్టర్ గారి ఆశీస్సులు నిండుగా, మెండుగా ఉన్నవారు. అందుకే మన యోగాశ్రమంలో సంకల్పమాత్రంతోనే అన్నీ సాధ్యమవుతాయి.

మన యోగాశ్రమంలో గురువుగారి పాత్ర వేరు. అమ్మగారి పాత్ర వేరు. అమ్మ తన ఆలోచనలతో మాటలతో మన జీవితాలకి కొత్త అందాలు దిద్దగలదు. మనకి మాస్టర్ గారికి, మనకి మన గురువుగారికి మధ్య సంధానకర్తగానూ వ్యవహరించగలదు. మనం ఏదై నా లబ్ధిపొందటం అనేది జరిగితే ఆ చలన మన అమ్మదే. అందుకే మన యోగాశ్రమ సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించింది గురువుగారయితే, అందులో మనల్ని తీర్చిదిద్దింది స్వయంగా అమ్మగారే అనటం.

అవును... మన మాస్టర్ యోగంలో భార్యాభర్తలిరువురూ కలిసి సాధన చేస్తే ‘వర్కింగ్’ వేగవంతమవుతుంది అంటారు. దీనికి మంచి నిదర్శనం మన గురుదంపతులే. నిష్కల్మషంగా, నిష్కళంకంగా, నిస్వార్థంగా యోగసాధన చేయటమంటే ఏమిటో మనం గురుదంపతుల్ని చూసి నేర్చుకోవాలి. భార్యాభర్తలమధ్య అవగాహన ఎలా వుండాలి అనేదానికి కూడా లివింగ్ ఎజ్జంపుల్ మన గురుదంపతులే.

కలిసి యోగసాధనచేస్తే శిఖరాగ్రాలను చేరుకోవచ్చు అనటం క్షరసత్యం. అలా ఉన్నత శిఖరాల్ని ఆధిరోహించి మనకి బాటను సుగమం స్తున్న పుణ్యదంపతులు మన గురుదంపతులు.

అసలు గురువుగారు వేరు... అమ్మగారు వేరు అనే భావమే మనకి కూడదు. ఎందుకంటే యోగపరిణామంలో ఎవరిపాత్ర వారికుంటుంది. లాగే మన గురుదంపతుల విషయంలోనూ.

మనకి వారు గురుదంపతులు.. మాస్టర్ గారు ప్రసాదించే యోగజీవనాన్ని మనకందించేవారు మన గురుదంపతులే. ఆరోగ్యం బిచ్చితిన్నా, మనస్సు కలుక్కుమన్నామనం ఆశ్రయించేది గురుదంపతులే! గారు ట్రీట్ చేస్తే కానీ మనం స్వస్థులంకాము. అంతెందుకు ప్రత్యక్షంగా ట్రీట్ మెంట్ చేసేది గురువుగారే అయినా పరోక్షంగా ట్రీట్ మెంట్ కి వలసిన శక్తి సహకారం అందేది అమ్మగారినుండే !

అందుకే మన అమ్మగారంటే 'డివైన్ మదర్' అనే. ట్రీట్ మెంట్స్ విషయంలో అమ్మగారి శక్తి అవసరమవుతుంటుంది...ముఖ్యంగా స్త్రీలకి ట్రీట్ మెంట్స్ చేస్తున్నప్పుడు. అటువంటప్పుడు ట్రీట్ మెంట్స్ కి సుకుంటున్న వ్యక్తులు అమ్మ పాదాలకి సాష్టాంగ నమస్కారం చేస్తే చాలు స్వస్థులవుతారు... విడిగా అమ్మ ప్రేయరీకి కూర్చోని, మన ఆరోగ్యం కోసం ప్రార్థించవలసిన అవసరం లేదు. ఆమె సంకల్పం చాలు మనం స్వస్థులంకావటానికి. నిజానికి అమ్మ సంకల్పం యోగజీవనంలో శక్తిచాలనం.

అందుకే అమ్మని కేవలం గురుపత్నిగానో, వండిమార్చే అమ్మగానో చూడకూడదు. మనందరికీ సదుపాయాలు సమకూర్చటమే మన సాధనకు అమ్మ వేసే సోపానం. పైకి కనిపించే అమ్మ మన ఆకలిమంట చల్లార్చడానికి ప్రయత్నిస్తుంటుంది. పైకి కనిపించని ఆ అమ్మ ఆధ్యాత్మిక శిఖరాలపై కూర్చుని భౌతిక మండలం నుండి మాస్టర్ గారు సృష్టించిన యోగభూమికలకి మనల్ని చేరవేస్తుంది. అలా ప్రాణానికి యోగానికి 'లింక్' ఏర్పరచటమే మదర్- అమ్మగారు చేసేపని. సత్యసాధనలో మదర్ సంకల్పమే ఆ లింక్. అది అమ్మ సాధనాజీవనం అందించిన యోగవారసత్వం. అదే మన యోగజీవనం కూడా.

MY GRAND MOTHER

Yes, I like my grand mother.

She is 'my' grand mother. Now she is our grand mother.

I am the first child to my parents. My parents are the first children to their parents. Hence, I am a loving doll to my grand parent's family.

Now my grand mother is mother to each and every one of our prayer uncles and aunties. She is kind hearted. She loves you and me.

I feel great, she loves me more than you. Don't be angry on me. It's true. It's true to the best of my knowledge.

MY grand mother is very affectionate. When we are not feeling well she shows her affection very much. Naturally we will be pleased. That's why I, my sister and brothers like my grand mother.

As I told you, I am the first grand daughter to her, I used to sit on her laps seeing her face closely. I used to see many wonders in her face. If you ask me, 'what are they?', I could not explain them with this small pen. Hence, my grand mother is a Divine Mother to me. Not to me but to you too.

Now my grand parents are enjoying their life at the Holy Feet of Master in Tirupati.

I use to participate in the yoga conferences held in the Summer vacations. Eventhough I may not attend for Prayer, I like the conferences very

nuch. At the same time I like my presence before my grand mother. It makes me happy and makes her happy also.

Even though my grand mother is busy in these occasions she provides us whatever we need in time. She knows our tastes and makes us happy with our needs.

Whenever we call 'Naayanamma' she feel so happy and proud too for having grand children like me, my sister and my brothers.

Now we are celebrating the first function to my grand mother. I remember we celebrated a function to my grand father with 'Kanakaabhishekam'. On those days my teachers saw me like a rich fellow by knowing this Kanakaabhishekam. Hence, I am very anxious to see my grand mother's function too in such a way like my grand father's Kanakaabhishekam.

In this occasion I pray our Master to bless my grand mother with sound health and happiness.

యోగమాత

అమ్మగారికి షష్టిపూర్తి మహోత్సవం అంటే మనందరికీ ఒక పండుగ. నేను యోగంలో చేరి మూడు సంవత్సరాలు అయింది. గురువుగారి దగ్గర ఇసిసియేషన్ తీసుకున్న తరువాత అసలు నా బాధలు సగం మరచిపోయానని చెప్పాలి. నేను యోగంలో చేరిన తరువాత రెండునెలలకు తిరుపతికి 'మే' సమావేశాలకు మొదటిసారిగా వెళ్లాను. మొదటిసారిగా వెళ్లడం వలన చాలా ఉత్సాహంగా ఉంది. కానీ అక్కడ ఎలా ఉంటుందో అనే భయంగా ఉండేది. గురువుగారు ఒకసారి తిరుపతిలో మన యోగాశ్రమం ఉంది. అక్కడ యోగ సమావేశాలు జరుగుతాయి అన్నప్పుడు ఆశ్రమం అంటే ఎలా ఉంటుందో అని అనుకునేదాన్ని.

నేను మొదటిసారిగా తిరుపతికి వెళ్లినప్పుడు గురువుగారికి నమస్కరించి, లోపలికి వెళ్లి అమ్మగారికి నమస్కారం అని చెప్పగానే అమ్మగారు ఎంతో పరిచయం ఉన్నవారిలాగా ఆత్మీయంగా పలకరించి, పరామర్శించారు. అసలు అప్పుడు అమ్మగారిని చూసినప్పుడు ఒక యోగస్వరూపిణిగా కనిపించారు. అక్కడికి వచ్చిన ప్రతీ ఒక్కరినీ పేరుపేరునా పరామర్శిస్తారు. అప్పటికే వారు వారి బాధలు సగం మరిచిపోతారేమో అనిపిస్తుంది. నా వరకు నాకేనేమో యిలా అనిపిస్తుంది అనుకుంటాను కాని ప్రతీ ఒక్కరికీ అలానే ఉంటుంది.

యోగ సమావేశాలకు వెళ్లినప్పుడు అమ్మగారు ప్రతీ ఒక్కరినీ ఆత్మీయతతో, ఆప్యాయంగా ప్రేమగా పలకరిస్తారు. అందరికీ అన్నీ ఏర్పాటు చేస్తారు. భోజన సమయంలో కూడ వచ్చిన వారందరూ భోజనాలు చేసిన తరువాతే అమ్మగారు చేస్తారు. అలా అందరినీ సవ్యతూ ప్రేమలో పలకరిస్తూ ఉంటే అదే యోగకళ అనిపిస్తుంది. మధ్యాహ్న సమయంలో కాని, రాత్రి భోజనాలు అయిన తరువాత కాని విశ్రాంతి తీసుకొందామని పడుకుంటే, వచ్చిన వారు వారి బాధలు కాని, వారి విషయాలు గాని చెప్పి కొంత మనశ్శాంతిని పొందుతారు. అప్పుడుకూడ అమ్మగారు

విసుగు లేకుండా నవ్వుతూ, ఓపికతో అన్నీ వింటారు. విని వారికి తోచిన
విషయాలపై యిస్తారు.

నా విషయంలో కూడా అమ్మగారు ఎప్పటికప్పుడు ఏదో ఒకటి చెప్తూ
వుంటారు. ఎవరికయినా కాలం కలసి రావాల్సిందే! పడవలసిన బాధలు పడవలసిందే.
అందుకే అందరితో మాట్లాడుతూ మాటల సందర్భంలో అనేక విషయాలు
అందరి కుటుంబాల్లో అనేక సమస్యలు వస్తూ ఉంటాయి. పోతూ
వుంటాయి. వాటిని మనం సందర్భాన్ని బట్టి సర్దుకుపోతూ ఉండాలి అంటారు.

1993 డిసెంబరు సమావేశాలు ఆయన తరువాత గురువుగారు, అమ్మగారు
బ్రతుకు అందరూ కలిసి 'కుంభకోణం' మాస్టరుగారి ఊరికి బయలుదేరి
నేను ఎప్పుడు విహారయాత్రకాని, వినోద యాత్రకి కాని వెళ్లలేదు.
అలా చేరిన తరువాత మొదటిసారిగా వెళ్లాను. కుంభకోణం వెళ్లిన తరువాత
గారు చేయించిన ప్రేయర్సు, కోర్సులు చాలా బాగా జరిగాయి. అందరికీ చాలా
సంతోషంగా గడచిపోయింది. తరువాత తిరుగు ప్రయాణంలో అందరం తిరుపతికి
వచ్చాము. అప్పుడు అమ్మగారు కుంభకోణంలో మాస్టరుగారి ప్రేయరురూములో
అనుభూతి చాలా సంతోషంగా చెప్పారు. ప్రేయరులో కలిగిన అనుభూతి
'కైలాసం' లా ఉంది అని అన్నారు.

1994 డిసెంబరు సమావేశాలు జరిగేటప్పుడు గురువుగారు చేయించిన
కోర్సులు చాలా ప్రశాంతంగా జరిగాయి. ఆ సమావేశాల సమయంలో
ఒడికి - మాస్టరుగారికి తేడా ఏమీ అనే విషయంలో చర్చ జరిగింది.
బ్రతుకు వారికి తోచిన విధంగా వారు వారి అనుభవాలను చెప్పారు. అప్పుడు
హాన్ గారు అమ్మగారిని అడిగారు. అమ్మగారు మీ యోగజీవితంలో
సుఖాలు, అనుభూతులను తెలియచేస్తే మేము విని సంతోషిస్తాము అని
చెప్పారు. అప్పుడు అమ్మగారు చాలా నెమ్మదిగా యోగం విషయంలో నేను ఏమీ
చేయలేదు. నాకు ఏమీ తెలియదు అన్నారు. అప్పుడు నాకు ఏమీ అనిపించిందంటే
వారు వారికి తెలిసిన విషయాలు చెప్తూ ఉంటే, అమ్మగారు చెప్పడం లేదు.
అన్నీ తెలిసిన యోగమాత కూడా నాకు ఏమీ తెలియదు అంటూ ఉన్నారు
చెప్పినా నన్ను. అమ్మగారు అలా అనేటప్పటికీ యోగ మిత్రులందరు వారి
భావణలు ముగించారు. చివరికి అమ్మగారు నాకు తెలిసిన విషయం చెప్తాను
స్థలాలలో చెప్పారు. అందరికీ అంటే అన్నీ కుటుంబాలలో కష్టాలు,
ఉంటాయి. కష్టం వచ్చినప్పుడు, బాధపడి, సుఖపడేటప్పుడు సంతోషంలో

పొంగిపోకూడదు. ఈ యోగం విశిష్టత ఏమిటంటే అందరూ చివరికి పరమాత్మ చేరుకోవాలి. ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క యోగం ద్వారా పరమాత్మని చేరుకోవడాని ప్రయత్నిస్తారు. మన పూర్వజన్మలో చేసుకున్న కొద్దీ పుణ్యం వలన ఈ యోగంలో చేరాము. ఉదయం 6 గంటలకు, సాయంత్రం 6 గంటలకు మాస్టరు గారి సరెండరు అయి ప్రేయరు చేసుకుంటే అన్నీ మాస్టరుగారే చూసుకుంటారు కష్టాలు వచ్చినపుడు కూడ మాస్టరుగారే మార్గం చూపిస్తారు అని చెప్పారు.

యోగ విషయంలో నేను అదృష్టవంతురాలినేమో అనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే ఈ మాస్టరు యోగంలో చేరడమే ఒక అదృష్టం. ఇందులో చేరిన వారికి మరుజన్మ ఉండదు అంటారు. పడవలసిన బాధలు ఈ జన్మలోనే మనస్ఫూర్తిగా అనుభవిస్తే మరోజన్మ అంటూ ఉండదేమో అనిపిస్తుంది. అందుకే కష్టాల్ని అనుభవించడాని ప్రీవేర్ అయి ఉండాలి అంటారు. అమ్మగారు, గురువుగారు. ఎంతో కొంత అనుభవిస్తేనే కదా కర్మ కరిగి ఉన్నతిని పొందేది. అమ్మగారు మనందరినీ అన్నివేళల ఎవరికీ ఏమి అవసరమో అన్నీ చూస్తూ ఉంటారు.

యోగసమావేశాలకు చాలా సంతోషంగా వెళతాము. కానీ అక్కడి నుండ వచ్చేటపుడు చాలా బాధగా ఉంటుంది. కాన్పరెన్సు మూడు రోజులు మన యింట వాతావరణం గుర్తుకురాదు. ఏ చీకుచింతా లేకుండా ఉంటుంది. అక్కడ నుండ వచ్చేటపుడు యింకా కొన్నిరోజులు ఉంటే బాగుంటుంది అనిపిస్తుంది. ఈ విషయం కనిపెట్టి అమ్మగారు, గురువుగారు ఇంకా రెండురోజులు ఉండండి తరువాత వెళ్లవచ్చు తొందరెందుకు అంటారు. అలా వారు అన్నారని అక్కడ ఎన్ని రోజులు ఉంటారు. చివరికి కాన్పరెన్సు నుండి వెళ్లబపుడు అందరూ భారంగా వెళ్తు ఉంటారు. మళ్ళీ కాన్పరెన్సుకి కలుస్తామనే సంతోషంతో తప్పనిసరిగా యింటిముఖం పడ్తారు. నా విషయంలో కూడ గురువుగారు, అమ్మగారు, వసంతకుమార్గారు ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు వచ్చి వెళ్తు వుండు అంటారు. నన్నేకాదు ప్రతీ ఒక్కరినీ అలానే ప్రీవ్ చేస్తారు.

దీనిని బట్టి నాకు కొద్దిగా అర్థం అయిందేమిటంటే జీవితంలో అన్ని అనుభవాలను సంతోషంగా స్వీకరిస్తూ, అందరితో ప్రేమతో, కారుణ్యంతో, ఆప్యాయంగాను, ఆత్మీయంగాను మమేకమవటమే మహాయోగం అనిపిస్తుంది. ఆ మహాయోగానికి వేదిక మన మాస్టర్ యోగాశ్రమం.

శ్రీ పి.టి. గోవిందరాజ శర్మ

చైతన్యస్ఫూర్తి

‘చైతన్యస్ఫూర్తి’ మన అమ్మగారు

మన యోగం గురించి, యోగ పరితాల గూర్చిన పర్యాయాలోచనలో అమ్మగారు, గురువుగారు నా కళ్ళముందు నిలుస్తారు. అప్పుడు నా ఆనందానికి అవధులుండవు. యోగం సాధన చేసే వాళ్ళు ఎలా వుండాలి అనేదానికి ప్రతిబింబాలు అమ్మగారు, గురువుగారు.

యోగజీవనశైలికి సంబంధించిన పలు అంశాల్లో అమ్మగారు, గురువుగారు నాకు చాలా స్ఫూర్తినిచ్చారు. గురువుగారు అనేకానేక సందర్భాల్లో చెబుతూ ఉంటారు- యోగంలో అభివృద్ధికి సంపూర్ణ ఆత్మసమర్పణం అవసరమని, అది కొత్తవాళ్ళకే కాదు, అభివృద్ధి విషయంలో అప్పుడప్పుడూ సంశయపడే కొంతకాలంగా సాధనచేస్తూ వస్తున్న నాలాంటి సాధకులకు కూడా. ‘అమ్మగారు’ అలాంటి సర్వసమర్పణాభావానికి ప్రతీకగా నాకు సాక్షాత్కరిస్తారు. గురువుగారితో పాటు అమ్మగారు మనకు తెలియగరాని యోగభూమికల్లో ఎంతో మహత్తర కృషి చేస్తున్నప్పటికీ, అదంతా మాస్టర్గారిదేననే ఎరుకతో చాలా నిరాడంబరంగా ఉండడం సామాన్యమైన విషయం కాదు. ఎందుకంటే, కొద్ది సాధనానుభవంతోనే తామెంతో గొప్పవాళ్ళమయ్యామని, తామే మాస్టర్లమని అనుకునే వారిని చూస్తే, అసలు ఆ పవిత్రసీమలకు అంతటి సంయమనంతో ఎప్పటికైనా చేరగలమా అని అనిపిస్తుంది. అమ్మగారిని చూసినప్పుడు నిజంగా ‘అమ్మ’ను చూసినట్లే అనిపిస్తుంది. అందుకే మన కాన్సరెన్స్ కి వచ్చిన వారందరికీ ‘ఒకే కుటుంబం’లోని వారమనిపిస్తుంది. ఎంతో నిర్మలమైన ప్రేమ, కరుణ అమ్మగారిలో ఉన్నందువల్లే మనకు ఆ అనుభూతి కలుగుతోంది. మనం కూడా అలాంటి స్థితికి చేరుకోవాలనే ప్రేరణ, తపన కలుగుతాయి.

నాకనిపిస్తుంది- బ్రావుషన్ పీరియడ్స్ ఆర్ వెరీ డిఫికల్ట్- అని. గురువుగారు జీవనాన్ని యోగజీవనంగా మలచుకోడానికి జరిగే ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలోని ఒడిదుడుకులను, కష్టాలను ఎంతో సహనంతో, మాస్టర్గారి శక్తితో అధిగమించడం తెలుసుకుంటే, మాస్టర్గారిని నమ్ముకుని సాధన చేస్తుంటే ఎలాంటి ఇబ్బందులలోంచి అయినా బయటపడగలం అనే నమ్మకం నాలో పెంపొందింది.

గురువుగారు జీవితాన్ని యోగానికి అంకితం చేయడం వల్ల భౌతికమైనవన్నీ వదులుకోవాల్సి వచ్చింది. అసలు అలా ఎందుకు వదులుకుంటారో అర్థంచేసుకోవడానికి ఎంతో పరిణతి చెంది ఉండాలి. అలాగే వాటి వలన కలిగే ఇబ్బందుల్ని ఎదుర్కోవడానికి సహకరించడం చాలా గొప్ప విషయం. అంతటి అపారమైన ఓర్పు, సహనం కలిగిన అమ్మగారు మనకందరికీ మార్గదర్శకులు.

నా మనస్తత్వానికి మన యోగం బాగా వచ్చింది. మన యోగంలో, స్త్రీలకు, పురుషులకు సమానమైన స్థాయినిచ్చారు. సిన్సియర్ గా యోగం చేస్తే స్త్రీలు కూడా ఆధ్యాత్మిక శిఖరాలు చేరవచ్చు అనడానికి అమ్మగారు ఒక చైతన్యస్ఫూర్తి.

మన యోగ విశిష్టతను ప్రతిబింబించే అమ్మగారికి, గురువుగారికి నమస్కరిస్తూ ఈ పట్టిపూర్తి ఉత్సవం మనకు ఒక మరపురాని మధురానుభూతిగా మిగలాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాను.

గురుదంపతులు

శ్రీమతి యామినీదేవి శ్రీ శార్వరి గార్ల కుటుంబం

ప్రథమ సంతానం : శ్రీ వాసలి వసంతకుమార్ శ్రీమతి మణికుమారి
చి॥ నాగ ప్రత్యూష
చి॥ ప్రహస

ద్వితీయ సంతానం : శ్రీ వాసలి శ్యాంసుందర్ శ్రీమతి అనూరాధ
చి॥ ఆదిత్య
చి॥ అభిజిత్

తృతీయ సంతానం : శ్రీ వాసలి వెంకటరమణ శ్రీమతి చంద్రప్రభ
చి॥ యశస్వి

చతుర్థ సంతానం : శ్రీమతి బి. వద్మధియ శ్రీ బి. సర్వేశ్వరరావు
చి॥ ప్రణవ్
చి॥ ప్రవీణ

OUR MOTHER-IN-LAW

'MOTHER', this word is synonymous for LOVE. The image of love, kindness and warmth is Mother. Our Hearts brim with happiness and joy when we think of our Mother. My mother-in-law is like my mother. I have been very fortunate, very lucky to have her as my mother-in-law.

My humble prostrations to thy holy lotus feet. God has been very gracious to bless me with 'Mastigaru' and 'Amma garu' as my Father-in-law and Mother-in-law. Indeed singularly fortunate to be blessed with such divine personalities as my In-laws.

Right from the day I got married my mother-in-law has welcomed me to her house with love. She is very understanding and very wise. I have had the chance to live with her and understand her nature. She seems to be very pragmatic in her approach towards life. She has seen life at close quarters. She has faced the turn of events and struggles of life. Has faced it with utmost courage and undeterred. I admire her courage and her boldness. At the face of any clarity she is undaunted. She is none but Goddess 'Shakti' incarnate.

At the same time Mother is very humorous. She enjoys the simple pleasures which life has to offer. She does not crave for the luxuries and richness.

Right from the very beginning of my contact with "Mother" I had a very clear picture about her

nature. This I secured from my husband Sri Shyam Sundar garu. He is very attached and very close to his mother. Like any other son, he has fond memories of his childhood. His mother has carved his personality into a noble being.

"Mother" is a very spiritual person. She has utmost faith and belief in Master C.V.V. The abode of Master garu and Amma garu is a paradise. Their house is very sacred to us, and to hundreds of Master C.V.V. disciples. Mother gives us a living example of sanctity. Disciples are welcomed with love and affection. They treat everyone with love. There are no discriminations whatsoever. Even at unearthly hours disciples are greeted with love and warmth. Mother cooks and serves food for them as 'Annapurna Devi'. Gives a patient hearing to their problems, tries to solve them with wisdom.

Mother has always stood beside my Reverend father-in-law, through thick and thin. Always gives her support. She looks after his needs like a dutiful wife. She abides by his every decision. They are true exemplars of Truth, Wisdom and Sanctity.

Once again I offer my humble prostrations to thy holy lotus feet. I pray to God to give me courage and wisdom to try and learn to imbibe thy Divine Character.

శ్రీమతి యామినీదేవి

జాతకంలో యోగవిశేషాలు

అందరి జీవితాలు ఒకేలావుండవు. ఒకేలాగ నడవవు. కొందరు జీవితంలో ఏదో విశేషం వుండి ప్రసిద్ధులవుతారు. కొందరు ప్రసిద్ధులు కాకపోయినా పూజ్యనీయులవుతారు. ఉత్తమజీవితం గడిపి పరమపవిత్రులవుతారు. అందుకు జాతకంలో ఏదో కొన్ని గ్రహాలు సహకరిస్తుంటాయి.

శ్రీమతి యామినీదేవి జీవితయాత్ర అర్ధవై ఏళ్లక్రితం ప్రారంభమైంది. భావనామసంవత్సరం ఫాల్గుణమాసం, కృష్ణపాడ్యమి ఉత్తర ఫల్గుణి ఆమె జననం. చాలాసంవత్సరాలు సామాన్యజీవితమే అనిపించినా, ఒకమలుపుతో ఆమె జీవితం ఆధ్యాత్మిక పూర్ణిమయింది. యోగంలో సామాన్యులు సాధించలేని చైతన్య శిఖరాలను చేరుకున్నారు. ప్రతివ్యక్తి జాతకంలో మోక్షభావం విశేషంగా ఉంటుంది. పరార్థ చింతనకలవారికోసం అసలు యామినీదేవి జాతకాన్ని, యవనాచార్య రచించిన నాడీగ్రంథ పాఠాన్ని యిక్కడ పొందుపరుస్తున్నాం. నిజానికి యామినీదేవి యోగ జీవితాన్ని పరిశీలిస్తే ఆమహర్షి 'కాలజ్ఞానం' బహుకొద్దీ అనిపిస్తుంది. నాడీగ్రంథాలలో ధనభావం, రాజ్యభావం లాంటి ఫలితాలు సరిగా రావనిచెబుతుంటారు. కానీ మోక్షభావం ఫలితాలు చాలావరకు బాగానేవుంటాయి. ఈజాతకం చదివించింది 25 సంవత్సరాలక్రితం. జీవితంలో అందులో చెప్పిన విషయాలు చాలావరకు అన్వయించాయి.

జననం 1935 మార్చి 20 - సాయంత్రం 3 - 15 గంటకి.

ర	శు		
బు శ	రాశి		ల
రా			కే
	గు		చం కు

శు		శు	
ల	నవ్వాంశ	గు	
రా		ర	కే
శ			
బు			కు

అపరాహ్న కర్కటలగ్నే పల్లణ్యాం ఉత్తరేసతి
కుంభే నవాంశకేవిద్ధి రవి కౌలస్య శాషకే.

జననం మధ్యాహ్నసమయం. లగ్నం కర్కటకం, ఉత్తరఫల్గుణీ నక్షత్రం.
నవాంశలగ్నం కుంభం. జననకాలదశ రవి.

లగ్నేకేతు ముఖ్యత్వం సప్తమే రాహురేవహి

లగ్నాధిపాచంద్రమా తృతీయే కర్మ కేవల

లగ్నంలో కేతువు ఉండటం విశేషం. మోక్ష, యోగ కారకుడు కేతువు.

సప్తమస్థానం మకరంలో రాహువు. లగ్నాధిపతి అయిన చంద్రుడు తృతీయస్థానమైన
కన్యారాశిలో వున్నాడు.

పంచమే బృహస్పతివిద్ధి భాగ్యే రవిరేవహి

రాజ్యేశుక్రః అష్టయే బుధ మందయోః

లగ్నాత్ పంచమంలో గురువు, నవమంలో రవి, దశమంలో శుక్రుడు.

అష్టమంలో బుధ, శనిలు ఉన్నారు.

ద్వాదశాధిప చాండ్రీ రంద్రే వ్యవస్థితేసతి

తృతీయేగుప్తయోగం నారీ వేష్టి తాభవతి

కన్యారాశిలో, చంద్ర కుజాల కలియిక వల్ల గుప్తయోగం. ఇది ఈ
జాతకంలో అతిముఖ్యమైనయోగం.

వర్గోత్తమాంశే మంగళః అంశేగురు ఉచ్చకః

అంశామంద స్వక్షేత్రం శుక్రే స్వక్షేత్రకా తదా!

అంశలో కుజాడు వర్గోత్తముడు. గురువు ఉచ్చ, శని స్వక్షేత్రం, శుక్రుడు
స్వక్షేత్రం - రెండు గ్రహాలు స్వక్షేత్ర గతులు కావడం, గురువు ఉచ్చలో ఉండడం,
కుజాడు వర్గోత్తముడు కావడం గొప్ప విశేషం.

ఇహ జన్మని అనుభవ్యమానం శోకదుఃఖ భయాతురాం

రాహు కాలే ఉత్పాతేన దుఃఖిర్క్షణ సమన్వితా.

ఈజన్మలో సుఖదుఃఖాలు, భయాందోళనలు అన్నీ అనుభవించవలసి
వస్తుంది. రాహుమహర్షిలో ఈ ప్రాపంచిక విషయాలు అన్నీ అనుభవంలోవుంటాయి.
(1953 నుండి 71 వరకు)

గృహస్థాశ్రమ ధర్మిణీసా కుల వృద్ధిస్తదై వహి

తత్రాపి అన్యదోషత్వే సమానాస్పద దుఃఖకారి.

గృహస్థాశ్రమ ధర్మం పాటిస్తూ, బిడ్డ పాపంతో కుటుంబవృద్ధి. ఆ తర్వాత
ఇతరుల దోషాలవల్ల కొన్ని పీడలకు గురి అవుతుంది.

ఏవం మధ్యగతేకాలే మహత్జలన్యమద్యమే

వాతావరణ చాంచల్యే రక్షితా శుభహస్తేన వచ

అరవై వసంతాల యామిని

అలా జరుగుతున్న సమయంలో, ఒక్కసారి దుఃఖసాగరంలో మునగడం జరుగుతుంది. కానీ ఒక అమృతహస్తం రక్షిస్తుంది. మునిగి పోతున్న పడవను ఒక మహాక్షి రక్షించినట్లువుతుంది.

రంధ్రే బుధ మందాభ్యాం పురాతనస్య వాసనాత్
పరిపూర్ణం రాహుకాలే నిదర్శనేన అనుభవం
అష్టమంలో, బుధశుల సంయోగం వల్ల, పూర్వజన్మ సుకృతం వున్నది.
ప్రాపంచిక సుఖదుఃఖాలు రాహుమహర్షి లోనే సంపూర్ణంగా అనుభవించడం జరుగుతుంది.
(1970 లోనే యోగ ప్రవేశం).

విచిత్రాఖ్యం మనోరమ్యం నూతనం ఆర్థేయకం తథా
సాక్షాత్ సంకల్పకం నాస్తి ఏనం పంథానకా తథా
యోగసాధనలో చిత్ర విచిత్రమైన అనుభవాలు కలుగుతాయి. మనోవికాసం,
మనశ్శాంతి కలుగుతుంది. ఒక కొత్త వెలుగు ఏర్పడుతుంది. ఇది మహద్బుత్తమైన
యోగపథం. ఈమార్గంలో గమ్యం చేరడం సులభం.

అభ్యాసాత్ స్వయమేవహి మహత్ అనుగ్రహేనచ
కించిత్ విప్రుతవ్యం సృష్టి లక్షణమేవహి.

సాధన సాగిన కొద్దీ స్వయంకృషివల్ల గురువు అనుగ్రహం పొందడం
యోగశక్తిని సంపాదించడం జరుగుతుంది. పైకి కనిపించేది తక్కువ అడంబరం
వుండదు. ఈ యోగసాధనలో సృష్టి రహస్యాలను తెలుసుకోవచ్చు.

తస్మాత్ ప్రయోజనంచైవ త్రిభాగం సమకారికే
అగ్రేవశ్యతి సర్వస్యం విశ్వరూపం తదైవహి.

యోగసాధనవల్ల కలిగే ఫలితాలను, ప్రయోజనాలను, యోగశక్తిని,
మూడువంతులు ఈజన్మలోనే అనుభవించడం జరుగుతుంది. ప్రస్తుత కాలానికి
పనికిరాని యోగం నిష్ఫలం. బాహ్యప్రపంచంలో సర్వవిషయాలు అనుభవానికి
వస్తాయి. జ్ఞానదృష్టికి తెలుస్తాయి. విశ్వరూపాన్ని దర్శించడం జరుగుతుంది.
విశ్వరూపం అంటే సృష్టిరహస్యాలు. విశ్వవిజ్ఞానం బ్రహ్మజ్ఞానం.. వగైరాలని అర్థం.

చేతనం అచేతనం విద్ధి స్థావరం జంగమం తథా

అఖిలార్థం బ్రహ్మాండంచ అణ్వేతత్ సమానకం యితి
సృష్టిలో మనం తెలుసుకోవలసింది చేతనా, చేతన స్థితులు. స్థావర
జంగమ ప్రవృత్తి. అచేతన నుండి చేతనలోకి పోవడం యోగం. చేతన్యంతో
సర్వమూ గ్రహించడం మాస్టర్ యోగరహస్యం. బ్రహ్మాండ విజ్ఞానం గ్రహించడం
పరమార్థం. అణురహస్యంకూడా యోగ విజ్ఞానమే. అవి అన్నీ తెలుస్తాయి.

బహిర్వార్తా వ్యాకరణే ప్రకృతిః ఇతిగీయతే

మూలపురుషస్య ఆవరణేన సాంఖ్యత్వం సంజ్ఞకం యితి

బాహ్య విషయాలన్నీ వ్యయంగా గ్రహించడం జరుగుతుంది. ఇంట్యూషన్

సహజంగా ప్రకృతి విషయాలన్నీ అవగతమవుతాయి. ఇది సాంఖ్య యోగరహస్యం ఈ మార్గంలో మూలపురుషుడైన పరమాత్మను చేరడం జరుగుతుంది. ఇది అతీసూక్ష్మంగా జరిగే యోగపరిణామం.

సమన్వయం సర్వమితి శీతోష్ణ తత్వమేవహి

స్వవిస్తృతం ఖల్విదం ప్రదృతేః తీయాంతదా

పూర్వ యోగ సంప్రదాయాలన్నింటి సమన్వయం ఈ యోగం.

శీతోష్ణాలవలె, ఇది సహజంగా ఏర్పడుతుంది. దానంతట అదే విస్తరిస్తుంది. ప్రాచుర్యం పొందుతుంది. అలాగే సాధకులు తాముగా స్వతంత్రంగా అభివృద్ధిచెందుతారు. పూర్ణ ఫలితాలను పొందుతారు. జీవితంలో ముడిపడిన యోగసూత్రం ఇది. అంటే సంసార జీవితం గడుపుతూ, వైరాగ్యంలేకుండా, ప్రాపంచికతను అనుభవిస్తూ యోగాభివృద్ధి, ఇందులోనే సాధ్యం.

యుగే యుగే ఆచార్యాణాం ప్రభాషితం రక్షణాయచ

జాతకాయా జన్మపూర్వే గుప్తభాషయా తదా!

ఈ యోగం యుగయుగాలుగా అనేకమంది మహర్షులు చెప్పినది. వారు తపస్సుచేసి పూర్ణత్వం సిద్ధింపచేసినది. వారి రక్షణలో వున్నది. ఇది జాతకురాలు పుట్టకముందు గుప్తభాషలో నిక్షిప్తం చేయబడింది. ఇది గుప్తంగా వున్న మహాయోగం.

కృణుః విన్దురణార్థం అమృతప్లావన మార్గకం

పరిపూర్ణం కల్పనార్థం శరద శతార్థ వైభవం

ఇది అమృత యోగం. అమృతత్వాన్ని ప్రసాదించేది. అంటే ఈయోగ సాధకులకు అమరత్వం సిద్ధిస్తుందని అర్థం. పదార్థ విజ్ఞానం యావత్తు 'అణు' సిద్ధాంతం. పదార్థ విజ్ఞానం యావత్తు కృణు సిద్ధాంతం. పర అనగా ఆత్మ జ్ఞానాన్ని సంపూర్ణంగా అందించే యోగం యిది. దీని విభవం అపూర్వంగా వుంటుంది. కల్పాంతం వరకు సాగుతుంది.

స్వర్ణకాంతిః శరీరంచ బాధాశబ్ద నిబర్హనం

యావదిచ్చా తదావధి స్థిరత్వం తత్రలక్షణం

యోగసాధనాఫలంగా జాతకురాలి శరీరం బంగారు రంగులోకి మారుతుంది.

స్వర్ణకాంతు లీనుతుంది. 'బాధ' అనే మాటకు తావులేని శరీరారోగ్యం. మానసిక శాంతి, అత్యానందం ఏర్పడతాయి. సంకల్ప మాత్రంచేత, ఎలాంటి జబ్బులనైనా తగ్గించుకోగల, తగ్గించగల శక్తి ఏర్పడుతుంది. ఆ శక్తులు క్రమంగా జాతకురాలి జీవితంలో స్థిరపడతాయి. అభివృద్ధి చెందుతుంటాయి.

త్రీణి విధేషు శరీరాణి సంస్థితాః ఇతినిర్మితం

సామాన్యకాం మానవానాం ప్రథమే సదా అవస్థితః

స్థూల, సూక్ష్మ, మనశ్శరీరాలు మూడు, యోగసాధన వల్ల ఈ మూడుశరీరాలు సుస్థిరం అవుతాయి. సామాన్య మానవులు సైతం యోగంవల్ల మాన్యులు అవుతారు.

అర్చనై వసంతాల యామిని

అంటే ఫిజికల్ బాడితో పాటుగా యాస్ట్రల్, ఈధర్మిక్ శరీరాలు నిర్మాణమై, శాశ్వతత్వాన్ని పొందగలవు.

రోగాత్ మారకం యాతి ఔషధం నిష్పలంభవతి
ద్వితీయేసంస్థితేయాతి రోగ కళేబరాత్ యితి
విముక్తతో పూర్ణారోగ్యో పరిపూర్ణంసంభుష్టవాన్ యితి
మరణవర్యంతంభౌతికశరీరం రోగవిముక్తం అయివుంటుంది. ఏమందులు
పనిచేయవు. శరీరం అన్ని రోగాలకు దూరమై సంపూర్ణారోగ్యం పొందుతుంది.

తృతీయే ఆత్మనేదిద్ది లయభావే యోగారూఢికోభవేత్
స్పర్శమాత్రే వీక్షణమాత్రే సుఖదాతా భవేద్వీతి
మూడవ ఫలితం : యోగారూఢం. యోగాభివృద్ధిలో ఆత్మదర్శనం.
ఆత్మపరమాత్మలో లయంకావడం అన్న అనుభవం కలుగుతుంది. స్పర్శమాత్రంచేత,
చూపుమాత్రంచేత, సంకల్పమాత్రంచేత, సుఖంప్రసాదించగలదు. అంటే ఎలాంటి
శరీర మానసిక రుగ్మతలైనా, కరస్పర్శతో తొలగించగల శక్తి సమకూరుతుంది.
సౌభాగ్యాలు ప్రసాదించగల, అనుగ్రహించగల వరప్రసాదిని ఈమె.

గుప్త యోగేన మంగళేన దక్షిణే పుణ్యతీరకే
గణితే కణాదసమో సాంఖ్యేకపిల రూపకం
అంత మంగళ ప్రదమైన, శుభ ఫలితాల నిచ్చే యోగం ఏది? అది
నిగూఢమైంది. గణితంలో కణాదమహర్షి, సాంఖ్యంలో కపిల మహర్షి రూపకల్పన
చేసినది. వారి ప్రజ్ఞతో జన్మించిన ఒక మహాత్ముడు దానిని లోకానికి అందించాడు.

యవనార్యేన బోధితవాన్ బోధకాచార్య నామవాన్
భద్రాత్ అధికంచైవ జాతకాయాస్తు తీవ్రకం
ఆ సత్య యోగాన్ని పూర్వ కాలంలో యవనాచార్యుడు ప్రవచించాడు.
ఆతర్వాత బోధనాచార్య ప్రవర్తించాడు. ఆమహాయోగంలో ఈ భర్త ప్రసిద్ధుడు.
ఈమెకు యోగం చాలా తీవ్రంగా అబ్బుతుంది.

రాహుచంద్రేపి దృశ్యంతే అంతరాంతనే తదా
స్వయమేవహి విస్ఫురితం పూర్వసూత్రాని లక్షణం
జాతకురాలి రాహు మహర్షి చంద్రాంతరంలో (1970) ఈయోగం
హృదయానికి స్ఫురించి, దీనివల్ల ఆకర్షితురాలైంది. యోగక్రియ హృదయంలో
జరుగుతుంది. బయటకు వ్యక్తంకాదు. పూర్వసుకృతం వల్ల, మహర్షుల అనుగ్రహంవల్ల,
స్వయంసాధన వల్ల ఈమె నర్వ యోగాశక్తులను పొందగలుగుతుంది.

తత్రాపిచ పూర్ణత్వం జ్ఞాత్వత్యే శక్తి లక్షణం
జీవదశాయాం ప్రవర్తితే మూలగురోస్తు అనుగ్రహాత్
తర్వాత యోగ పూర్ణత్వం కలుగుతుంది. యోగశక్తి తనకు అనుభూతం

అవుతుంది. గురుమహర్షిలో మూలగురువు (మాస్టరు) గారి అనుగ్రహాని ప్రాత్రులవుతుంది. మాస్టర్ దివ్యదర్శనం అది.

పాదుకా దర్శనం ప్రాప్తం మనోల్లాసస్య హేతుకం

జీవమందాత్ నూతనం రూపం స్త్రీయోపివృద్ధితాభవేత్

శ్రీగురు పాదుకా దర్శనంతో జీవితంలో సచ్చిదానందస్థితి పొందడం జ్ఞానం పొందడం జరిగింది. నిత్యానంద స్థితి, మానసికోల్లాసం కలిగిస్తుంద ప్రాపంచిక విషయాలపట్ల విచారం, ఆసక్తి, వాంఛలు ఉండవు. నిర్వికల్పస్థితి గురుమహర్షి శనిఅంతరంలో (1973-75) యోగిని అవుతుంది. ఆత్మ సాక్షాత్కారం పరమగురు సాక్షాత్కారంతో జీవితగమ్యాన్ని చేరుతుంది - ఎన్‌లైటెన్‌మెంట్ అక్కడినుండి యోగినిలా మహిమాన్వితగా యోగశక్తితో నిండుగా జీవిస్తుంది. ఆ యోగిని జీవితం.

సిద్ధీనాం అనుభవ్యమానం న్వయమేవహి ప్రయచ్ఛతి

జీవజీవే అంకురార్పణం అతి విస్తార వైభవం

గురుమహర్షి అంతరంలో గురువు అనుగ్రహం పొందిన సాధన ప్రారంభించి ఈమెకు అన్ని సిద్ధులు కలుగుతాయి. అన్ని యోగానుభవాలు ఉంటాయి. తానుగా అభివృద్ధి పరచుకుంటుంది. గురుమహర్షి గురువు అంతర్దశలో యోగం ప్రాప్తించడం గొప్ప అదృష్టం. గురువే గురువు అనుగ్రహానికి దోహదం చేశాడు. యోగజీవన మహావైభవోపేతంగా ఉంటుంది.

ఈశాన్యం విస్మయాస్పదం యోగాచార్యేణ కర్మణి

వృషభ మందే వాయుదిశ్యాం మ్లేచ్ఛర్వీషే తదైవహి

ఈశాన్యదిశలో అద్భుతంగా ప్రచారం చెందుతుంది. అనేకమంది యోగాచార్యులు దీనిని అనుష్ఠిస్తారు. వృషభ రాశిలో శని సంచరించినపుడు (20 సం||లు) విదేశాలలో పైతం ఈ యోగం వ్యాపిస్తుంది. వాయువ్యదిశలోనూ, ఇంగ్లీషు మాట్లాడే ద్వీపాలు, ఇంగ్లండు, అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్ దేశాలలో కూడా ప్రచారం పొందుతుంది.

పరిపూర్ణం సిద్ధకన్యచ లీలా వినోద దర్శనాః

పూర్వానుబంధ విశేషత్వాత్ రక్షితా భవతి నిశ్చితం

స్వప్నే సూచనంవై వ తత్ర తత్రచ చింతితం.

యోగం పూర్ణ స్థితికి వచ్చిన తర్వాత, అనేక మహత్తులు కనిపిస్తాయి. అవి నిదర్శనాలు, అనుభవాలు కలుగుతాయి. ఈ జాతకురాలికి పూర్వ జన్మ విశేషం వ ఈ జన్మలో యోగసాధనవల్ల ఎలాంటి బాధలు ఉండవు. ఈయోగం యోగ్యులై వారికి స్వప్నంలో ప్రేరణ కలిగిస్తుంది. యోగం పట్ల ఆకర్షితుల్ని చేస్తుంది జిజ్ఞాసులు తాముగానే యోగాన్ని గురించి తెలుసుకొని వస్తుంటారు.

- యవనాచార్య విరచితమ్.

సాపాయమ్మ

సాపాయమ్మ అయిదేళ్ళ బాలికగానున్నప్పటి నుండి తెలుసు. గడచిన ది అయిదు సంవత్సరాల జీవితంలో జరిగిన సంఘటనలను సింహావలోకనం బట్టి నాభావ స్పందనలు చిత్ర తరంగాలుగా శారదాదేవి రామకృష్ణపరమహంసల కి వెళ్ళినవి.

శ్లో. పవిత్రం చరితం యస్యాః

పవిత్రం జీవనం తథా

పవిత్రతా స్వరూపిణ్యై

తస్మై కుర్మో నమోనమః

జయజయ భారతనాథ్ శారదాదేవి

జయ జయ కారిణీ వరగుణదాయినీ

సతత దయాయుత సద్గుణభరితా

పతిసేవారిత ప్రతనుత చరితా

పతితజనాశ్రితదీనుతా మాతా

ప్రేమస్వభావిత వినయవి భావిత

రామకృష్ణాశ్రితరీవాణీ సేవిత.

పనితలందరు జగన్నాథలేయని

తమతల్లల వలె దలపగవలయును

పతిప్రతలయినను పతితలయినను

పరమేశ్వరి రూపాలని తెలియుము.

జననీం శారదాదేవీం రామకృష్ణం జగద్గురుం

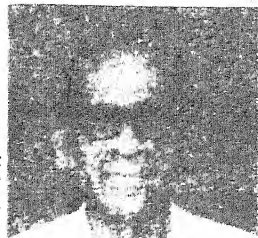
పాదీ పద్మేత యోశ్రిత్వా ప్రణమామి మహేశ్వరముః

ప్రాతఃస్మరామి లలితా వదనారవిందం

బింబాధరం ప్రదుల మౌక్తికకోభినాసం

అరవై వసంతాల యాచిని

శ్రీదీవి వీరభద్రరావు గారు మన యోగవృద్ధుని శ్రీమతి యామినీదేవిగారికి పెద్దబావగారు. అంటే యామినీదేవి గారి పెద్దక్క. శ్రీమతి సుందరావతమ్మ గారి శ్రీవారన్న మాట. అయితే యామినీదేవి గారి నుండి అర్ధవై ఏళ్ల యామినీదేవి గారి దాకా ఎరిగిన ఏకైక వ్యక్తి శ్రీ వీరభద్రరావు గారు. వారి ఈ వ్యాసం మనందరికీ తెలిసి యామినీ దేవి గారి జీవితాన్ని మన ముందుంచుతుంది. డిప్యూటీ కలెక్టర్ గారి టైలర్ న శ్రీదీవి వీరభద్రరావుగారి ప్రస్తుత నివాసం అవనిగడ్డ.

ఆకర్షదీర్ఘ నయనం మణికుండలాఢ్యం
మందస్మితం మృగమదోబ్బల ఫాలదేశీం
దేవీంప్రసన్నాం ప్రణతార్తిహిత్రీం
యోగీంద్ర పూజ్యాం యుగధర్మపాత్రీం
తాంశారదాంభ క్తివిజ్ఞాన దాత్రీం
దయాస్వరూపాం ప్రణమామి నిత్యం

కాకరపర్తి పాపాయమ్మ తల్లి కామేశ్వరమ్మ. తండ్రి సర్వేశ్వరరావు. పార్వతీ పరమేశ్వర సద్గుణులు. తండ్రి ఉత్తమోపాధ్యాయులుగా పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలో పేరుపొందినారు. నివాసం సమిశ్రగూడెం. ఉద్యోగం నిడుదవోలులో. జిల్లాలో ఏప్రాంతానికి వెళ్లినా వారి శిష్యుణ్ణి తటస్త పడతారు. వ్యాయామస్తర సంది బంధములు కలవారు. బ్యాచ్ మింటన్ ఛాంపియన్. వారు 1900 నుండి 1974 వరకూ జీవించారు. ఆకాలంలో ఉపాధ్యాయులు సరస్వతీ ప్రసన్నులే కాని లక్ష్మీ ప్రసన్నులుకారు. అందుచేత విరామ కాలం వ్యాపారానికి వినియోగించేవారు. మంచి టెన్నీస్ వచ్చే బ్యాచ్ మింటన్ బంతులు తయారు చేసే నేర్పు సంపాదించి బంతులు దేశం నలుమూలలకూ సరఫరా చేసేవారు. ఇతరులకు పని కల్పించి ఆర్థికంగా మేలు కలుగజేసేవారు. ప్రసిద్ధ డాక్టర్ జాన్ వారి ముఖ్య స్నేహితులు. వాసాభక్తుని ఆంజనేయులు, బాసన్నలు ప్రవీణులైన వైద్యులు బావా మరుదులు. అందుచేత కుటుంబంలో అందరూ ఆరోగ్యంగా కన్నుల పండుగగా ఉండేవారు. వారిసంతానం అయిదుగురు బాలికలూ, ఒక బాలుడూ.

- 1) బాలాత్రిపుర సుందరావతి 2) వెంకటేశ్వరరావు 3) చంద్రాదేవి
- 4) యామినీదేవి 5) లీలావతి 6) విజయలక్ష్మి.

పాపాయమ్మ మొదటి పూర్తిపేరు కాకరవర్తి యామినీ పూర్ణతిలకం. కాని ప్రాంతీయ అలవాటు ప్రకారం పెద్ద కూతురు పెద్దమ్మాయిగా, రెండో అమ్మడు, మూడు పాపాయి, నాలుగు చంటి, అయిదు జేబిగా పిలిచేవారు. కాబట్టి ఈమె చిన్నప్పుడు పాపాయి, పెళ్లయి అమ్మ అయిన తర్వాత పాపాయమ్మ అనివాడుక. యామినీదేవి అనికూడా వ్యవహరించేవారు.

పాపాయమ్మకు అయిదేళ్ళున్నప్పుడు మే 1940లో నేను ప్రథమంగా చూశాను. అప్పుడు వాళ్ళ అక్కయ్యకూ నాకూ పెళ్ళి. ఆమె నాకు కొంటె మరదలు. పెళ్ళి అయిన తర్వాత రెండు నెలలకు నేను అవనిగడ్డ నుండి నిడదవోలు మీదుగా విశాఖపట్నం నర్సిస్ కమిషన్ ఇంటర్వ్యూకు పిలిస్తే వెడుతున్నాను. ఆషాఢ మాసమని నన్ను అత్తవారింటికి తీసుకు వెళ్లలేదు. రైలుస్టేషనుకు భోజనం తెచ్చిపెట్టారు. పిల్లలు చూడటానికి వచ్చారు. పాపాయమ్మను చూడటం అది రెండోసారి. ఫిబ్రవరి 1941 లో నేను బళ్లారి వెళ్ళి ఉద్యోగంలో చేరాను. ఆఫీసు రాజకీయ నాయకుల్ని ఉంచిన ఆలిపురం జైలు. శలవు ఎక్కువ రోజులు ఇవ్వరు. బాపానన కని సమీశ్ర గూడెంవెళ్ళి మూడు నిద్రలు చేసి బళ్లారికి తిరుగు ముఖం పట్టాను. పాపాయమ్మను చూడడం అది మూడోసారి. జూన్ 1941లో నేను బళ్లారి నండి మద్రాసు వెళ్ళి రెవిన్యూ బోర్డాఫీసులో చేరాను. ప్రసవం ముద్ద కాలంలో మా ఆఫీసు సేలంకు మార్చారు. 1943లో వాళ్ళక్కయ్యను కాపురానికి సేలం తీసుకు వెళ్లటానికి సమీశ్రగూడెం వెళ్ళాను. పాపాయమ్మను చూడడం అధి నాలుగోసారి. ఇంతవరకూ సమీశ్రగూడెం వెళ్ళినప్పుడల్లా పాపాయమ్మతో పరిచయం స్వల్పకాలమే. 'బావా బావా పన్నీరు' అనే పాటపాడుతుండేది. 'కాని ఇస్తారా ముక్కాని (ఇ)స్తాను' అనేది. వాళ్ళకు హేడ్ మాస్టర్లు వాయిస్ గ్రామ్ ఫోన్ పెట్టే ఉండేది. వాళ్ళనాన్నగారు ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు త్యాగరాజ భక్తికీర్తనలు, శాంతములేక సాఖ్యములేదు అనే పాటలు పెట్టేది. వారు ఇంట్లో లేనప్పుడు 'గుత్తివంకాయి కూరోయి బావా కోరివండినానోయి బావా' వంటి కొంటె పాటలు పెట్టేది.

తర్వాత 1944-1945 సంవత్సరాలలో మద్రాసులో వాళ్ళక్కయ్య సుందరావతమ్మ కూతురు శ్యామలా, నాతో కలిసి ఉన్నది. యదాలాపంగా అడిగాను. మీ అమ్మడక్కయ్య బదులు నీవొచ్చేవేమి అని. అమ్మడక్కయ్య అమ్మా నాన్నలను విడిచి వుండలేదు. తనుమాత్రం పెద్దక్కయ్యకు తోడుగా శ్యామలను చూస్తూ ఉండటానికి ధైర్యంచేసి అంతదూరం వచ్చిందట. ఈ ధైర్యసాహసాలు పెద్దయిన కొద్దీ కన్పిస్తూనే ఉన్నవి. మద్రాసులో తిరువళిక్కేణి పార్థసారధి స్వామి గుడికి

వందగజాల దూరంలోని హనుమంతరాయల కోవిలేన్లోనూ చుట్టు ప్రక్కల ఉ ఇండ్లలో ఉంటూ ఉంటూ ఉండేవారము. తరచుగా బీచ్ కే వెళ్ళి తిరిగి ఇం వచ్చేటప్పుడు పాథసారధి స్వామిని దర్శించడం పరిపాటీ అయినది. శలవు రోజు మైలాపూర్ కపిలేశ్వరాలయంకు కూడా వెళ్లేవాళ్లము. ఆవిధంగా మాలో ప్రపత్తులు అలవాటు పడ్డాయి.

ఆమె విద్యా వ్యాసంగంలో కొన్ని సమస్యలు వచ్చినవి. మాదగ్గర మద్రాసు ఉన్నప్పుడు చదువు లేదు. తెలుగు బడిమరీ దూరం అని పంపలేదు. సమీక్షగూడెం వాళ్లక్కయ్యలకు వలె ఎలిమెంటరీ స్కూలుతో చదువు ఆపడం ఆమెకు నచ్చలేదే. ప్రీవిద్యా శరణాలయంలో ఉండి హైస్కూలు చదువు అభ్యసించాలని విశాఖ వట్ట వెళ్లింది. తల్లిదండ్రులకు ఇది నచ్చలేదు. సమస్య పరిష్కారం నాపైన వేశా. హైస్కూలుకు వెళ్లే బదులు ఇంటి వద్దనే వుండి చదివి పరీక్షలకు కూర్చునే పద్ధతి ఆమోదించింది. ఇది సింహాచలం అప్పన్న అనుగ్రహం అనుకున్నాము. సమీక్షగూడెంలోనే రావూరు గోవిందాచార్యులు అనే హిందీపండితుని వద్ద చది పరీక్షలు ప్యాసయినది.

1947-1949 సంవత్సరాలలో నేను పెనుమంట్రిలో రెవిన్యూ ఇన్స్పెక్టరుగా ఉన్నాను. సమీక్షగూడెం నుండి పెనుమంట్రి రెండు గంటల్లో చేరవచ్చు. కా మాయింటికి తరచుగా వచ్చేదికాదు. తండ్రికి వ్యాపారంలో సహాయకారిగా ఉండాలి. ఇల్లు వదిలేదికాదు. ఖాళీగా ఉన్నప్పుడు బంతులు గుండ్రంగా కత్తిరించడం, గట్ట నాణ్యత ప్రకారం వేరు వేరుగా కట్టలు కట్టడం, ఎగుమతికి పార్సిల్సు కట్టడం. ఇ సహాయ చర్యలు మాకు పాపాయమ్మ తోడు కూడా అవసరం లేకపోయింది. మ అమ్మాయిలు శ్యామలా, కమల, సూర్యకుమారీలను ఎత్తుకొని ఆడించడానికి న బవాన్లుండేవారు.

ఈమె వివాహ సంబంధ నిర్ణయంలో దైవికంగా నాకూ కొంత ప్రమేయ కలిగినది. నేనప్పుడు మద్రాసులో రెవిన్యూ బోర్డాఫీసు సూపరింటెండెంటుగా ఉన్నాను. ఒకసారి మాస్పగ్రామం అవనిగడ్డవెడుతూ తెనాలిలో రైలుదిగి మామేనమా రాచకుల్లి చెంచయ్య గారింట్లో స్వల్ప కాలం మకాంవేశాను. మాలల సందర్భంలో ఆయన ఇలా అన్నారు. మీమరదలు యామినీదేవికి ఈ ఊళ్లోని వాసికి పార్వతీశ్వరాచారిగారి కుమారుడు రామకృష్ణశర్మ(శార్వరి)కు రాయబారాల బరుగుచున్నవని విన్నాను. వారెంతవరకు వచ్చినారో వెళ్లికనుక్కుందాము అనిచెప్పి నన్ను వారింటికి తీసుకు వెళ్లి పరిచయం చేశారు. రాయబారాల విషయంలో

పార్వతీశ్వరాచారి గారిలా అన్నారు “గోదావరి జిల్లావారితో మాకు ఇంతవరకూ బంధుత్వాలు లేవు. వారి ఆచార వ్యవహారాలలో నాకు సందేహాలున్నాయి. ఇంకా ఆచూకీ తెలుసు కోవాలి.” అందుకు చెంచయ్యగారు ఆశ్చర్యపడి ఇలా అన్నారు “కాకర్లపై సర్వేక్షరాలాపుగారు సద్యోశ్వబ్రాహ్మణవంశమునకు చెందినవారు. మాకూ వారితో బాంధవ్యమున్నది. పీఠజ్ఞహేంద్రస్వామి మఠానికి వెళ్లి తిరిగి వెడుతూ కుటుంబమంతా మాయంబ్బో కొద్దిరోజులున్నారు.” అప్పుడు పార్వతీశ్వరాచారిగారు శర్మ (శర్వరి)గార్ని నన్ను పెళ్లిచూపులకు తీసుకు వెళ్లమన్నారు. ఆరోజే శర్మగారూ నేనూ సమీకృతాడం వెళ్లము. యామినీదేవి హోమ్నియం మీద రెండు పాటలు పాడింది. ఒకరికొకరు నచ్చారు. తర్వాత త్వరలోనే ఇద్దరకూ వివాహం జరిగింది. ఈపెళ్లితో వాసిలి వారికి మాడీవివారికి ఉన్న రెండుతరాల బాంధవ్యం కొత్తమలుపు తిరిగింది. మాతాత పీఠయ్య గారి మొన్నటి భార్య వాసిలి కోటమ్మ. మాపెత్తండ్రి బాలకోటయ్య గారి భార్య వాసిలి అంబమ్మ. దీనివారికి వాసిలివారు మేనమామలు. మరి ఇప్పుడు వాసిలి రామకృష్ణశర్మ (శర్వరి)గారు నాకు సోదరుడయ్యారుగదా!

పసిపిల్లగా ఉన్నప్పుడు ఎత్తుకొని ఆడించిన శ్యామల పెళ్లిభారంకూడా పాపాయమ్మ మోసినది. పెళ్లి చూపులు మద్రాసులో వారింట్లోనే జరిపిరి. పెళ్లి 1-2-1973న తిరుపతిలో చేయాలని నిర్ణయం జరిగినది. పెళ్లికొడుకు కాయితీ వెంకట రాయాచారి మద్రాసులో ఉన్నారు. వారి తల్లిదండ్రులు కదిరి వాస్తవ్యులు. నేను చూచిపోనీ పేటలో డిప్యూటీ కలెక్టరుగా ఉన్నాను. పెళ్లికూతురూ, తల్లి, పిల్లలూ విజయవాడలో వున్నారు. ఆ సంవత్సరం పెద్ద ఆందోళనలు జరుగుచూ వున్నవి. ప్రయాణాలు ప్రమాదకరంగా ఉన్నవి. బస్లు తిరుగుబాటు. వాళ్లక్కయ్య, చిరంజీవులూ రైలులో తిరుపతి చేరారు. నేను మాఅమ్మా నాన్నా గార్లను తీసుకువచ్చుటకు కష్టంమీద అవనిగడ్డ చేరాను. విజయవాడకు 80 కిలోమీటర్లు. బస్ తప్పిరైలుమార్గంలేదు. అవనిగడ్డ నుండి ఎంతో ప్రయాణపడి ముహూర్తంరోజు ఉదయానికి మానాన్నా అమ్మగార్లతో తిరుపతి చేరాను. పెళ్లికి రావలసి డబ్బు చేతికి రాలేదు. పెళ్లివాయదా పదాలా అనే సందేహం కూడా వచ్చినది. కాని పాపాయమ్మ ధైర్యపాపాపాలవల్ల ఆమె ఒంటెమీద నగలహామీతో పెళ్లిజయ ప్రదంగా జరిగింది. ఆవిధంగా మాకుటుంబగౌరవం పాపాయమ్మ నిలబెట్టి మరునరాని ఉపకారి అయినది.

ఆమెతల్లి 82 సంవత్సరాలు జీవించి 1987లో మరణించినది. అంత్యకాలంలో తల్లికి చాలా ఉపచారం చేయవలసి వచ్చినది. అక్క చెల్లెళ్లతో కలసి తల్లికి బహుసేవ చేసేది. క్షమయాధర్మిత్రి మారిరి.

6-5-1990లో మా అయిదో అమ్మాయి ఉమాదేవి వివాహము జరిగినది. దానికి కూడా పాపాయమ్మ సహాయసహకారాలే మెచ్చుకోవాలి. పెళ్లికూతురు తల్లి దండ్రులము అవనిగడ్డలో ఉంటున్నాము. పెళ్లికొడుకు రాచకుళ్ల వెంకట నాగేశ్వరరావు గారు హైదరాబాద్‌లో, తండ్రి శేషయ్యగారు తల్లి సుందరమ్మగారు కడపలోనూ ఉన్నారు. అవనిగడ్డ, హైదరాబాద్, కడప పెళ్లికి అనుకూలమని ఎవ్వరికీ అనిపించలేదు. ఈ సమస్య పాపాయమ్మ పరిష్కారంచేసి తిరుపతిలో తనయింటిలోనే పెళ్ళి జరిపి అందరిమన్ననలను అందుకున్నది.

ఇవన్నీ మాస్వర్థ ప్రయోజనాలే కదా! కాని మంచివారు ఒక్కొక్కరికిగా అనేకులకు అదేమాదిరిగా ఉంటారనేది లోకప్రసిద్ధము.

ప్రస్తుతం మాస్టర్ సి.వి.వి యోగంలో పూర్వోగమించిన పాపాయమ్మ 'మాపాపాయమ్మ' మాత్రమేకాక మనందరి పాపాయమ్మ.

షష్టిపూర్తి ఉత్సవంచేసుకుంటున్న పాపాయమ్మతో ఇవే నావిబది అయిదు సంవత్సరాల నాజ్ఞాపకాలు.

శతమానం భవతి శతాయుః పురుష

శతేంద్రియ ఆయుష్యే వింద్రియే ప్రతితిష్ఠతి.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

మా అమ్మ + అమ్మగారు = మన అమ్మ

కారణం చెప్పలేను కానీ, చిన్నప్పటినుండి నాకు నాన్నగారంటే యిష్టం ఎక్కువ, అభిమానం ఎక్కువ. ప్రేమ విషయానికి వస్తే మా ఇంట్లో అమ్మ, నాన్న, అన్నయ్యలు అందరూ సమానమే. అందరికీ నేనంటే చాలా ప్రేమ. వారెవరన్నా నాకూ ప్రేమే. అసలు మా ఇంట్లో ఒకరంటే ఒకరికీ ప్రేమ. అప్పటికే ఇప్పటికీ ఆ ప్రేమలు చెక్కుచెదర లేదు.

మా అమ్మ చిన్నప్పుడు అనేది. “నీది మీ నాన్నగారి స్వభావం. ఎవరితో నోరువిప్పి మాట్లాడువు. కలిసి మెలిసి తిరగవు. నీకు అన్నీ మీ నాన్నగారి బుద్ధులే వచ్చాయి” అని.

నిజమేనేమో! అందరితో కలిసి మెలిసి ఉండక పోవడం తప్పిస్తే నాన్నగారి స్వభావంలో లోపం ఏముంది. నాన్నగారి బుద్ధులు, కూతురికి రావడం మంచిదే కదా!

నాకు చిన్నతనం నుండి స్నేహితులు తక్కువే. సాటి పిల్లలతో ఆడుకోవడం ఇష్టంవుండేది కాదు. మరి ఏం చేసేదానో గుర్తులేదు. కాలం ఎలాగడిచేదో మరి! అసలు మా ఇంట్లో ఎవరూ గిల్లికజ్జాలు పెట్టుకోవడం, కొట్టుకోవడం, తిట్టుకోవడం ఉండేది కాదు. ఎగతాళిగా మాట్లాడటం, వేళాకోళాలు, సరసాలు లేవు. మా నాయనమ్మ, మేనత్తల స్వభావం విచిత్రం. వాళ్ల పోలికలు మాలో ఎవరికీ రాలేదు. అద్భుతం. వాళ్ళు ఉత్తిపుణ్యానికి వేళాకోళం పట్టించేవారు. అనవసరంగా ఏదో సూటి పోటీ మాటలు అనేవారు. నాకు కోపం వచ్చేది. నేనూ ఏదో అనేదాన్ని. అమ్మ వాళ్లని అనలేక చిన్న దాన్ని కదా! నాకు నాలుగు అక్షింతలు వేసి రెండు తగిలించేది. పసివాళ్లను కొట్టకపోతే, తిట్టకపోతే, అత్తగారిని, ఆడబిడ్డల్ని మందలించ వచ్చుగదా!

“ఇది పొగడ్త కాదు. అందలం ఎక్కించటం కాదు.

‘అమ్మ’ తనంలోని కమ్మదనాన్ని ఆస్వాదించిన కన్నబిడ్డ తానూ ఒక తల్లిఅయి ‘అమ్మతనం’లోని అమృతాన్ని తన కన్నతల్లికి తానొక కన్నతల్లిగా వివృతించిన ప్రేమ పంచమి.

ఈ పంచస్వరాలూ “అమ్మ తన ప్రేమను ‘తన’ వారికేకాక అందరికీ పంచి, అందరినీ ‘తనవారిని’ చేసుకున్న విశ్వప్రేమ రహస్యం”-వినిపిస్తుంది.

ఇందులో అమ్మ కన్నతల్లి మాత్రమే కాదు. ఒక ప్రేమ వల్లరి-కల్పవల్లి-జగన్మాతకు ప్రతీకగా నిలుస్తుంది.

అమ్మ గురుపత్ని మాత్రమే కాదు. స్వతంత్ర శక్తి పొందిన

మహాయోగిని. అమ్మ ప్రేమ కరిగి కరిగి యోగ సుధల్ని ఎలా స్రవిస్తుందో తెలుస్తుంది. యోగం రగిలి రగిలి ఎలా ప్రేమగా మారి మానవీయతకు మహనీయతకు మహత్తర సాక్షిగా నిలుస్తుందో తెలుస్తుంది.

మీరూ ఆ అమృతధారలలో తడిసి తనివి తీరవచ్చు. అమ్మ అందించిన అమృతాన్ని హృదయంలోకి ఆణువంత చేర్చుకున్నా-మరుజన్మకు బాకీపడకుండా-ఈజన్మనే కడజన్మగా చేసుకోనూ వచ్చు. దేనికైనా ప్రాప్తం ఉండాలి. ప్రాప్తంవుంటే అర్హత లభిస్తుంది. అర్హతగల వారికే యోగం ఫలిస్తుంది.

ఆ పని చేయరు అమ్మలు. మా అమ్మకు ‘అత్తభక్తి’ ఎక్కువ. ఆడబిడ్డలంటే తెగ ప్రేమ.

నాన్నగారు నన్ను సపోర్టు చేసేవారు. నాయనమ్మని, అత్తయ్యల్ని కోప్పడేవారు. అమ్మను ఏమీ అనేవారు కాదు. అందుకేనేమో నాన్నగారంటే నాకు యిష్టం, నన్ను సపోర్టు చేస్తారని. ఏమాటకామాటే చెప్పుకోవాలి. మా అన్నయ్యలు ముగ్గురి కంటే, నేనంటే మా నాన్నగారికి కాస్త ప్రేమ ఎక్కువే. బహుశా ముగ్గురు మగపిల్లల తర్వాత నేను పుట్టినందువల్లనో, లేక, మా చెల్లెలు చిన్నతనంలోనే పోవడం వల్లనో, ఇంట్లో నేను ఒక్కదాన్నే ఆడపిల్లను కావడంవల్లనో మరి. మా అన్నయ్యలు ముగ్గురికి నేనంటే ఎంతో ప్రేమ. ఎంతో ఇష్టం. చిన్నప్పుడే కాదు, ఇప్పటికీ నేనంటే ఎంతో యిష్టం. చిన్నప్పుడు మా అన్నయ్యల సేవీతులందరికీ నేను చిట్టి చెల్లెలినే. వాళ్లతో ఇష్టమైతే ఆడుకునేదాన్ని. లేకుంటే వాళ్ల ఆటపాటలు మాస్తూ కూర్చునేదాన్ని. అలా ముభావంగా, మౌనంగా ఉండడంలోనే ఏదో ఆనందం వుండేది.

చిన్నప్పటి నుండి ఎవరితోనూ ఎక్కువగా కబుర్లు చెప్పే అలవాటు లేదు నాకు. అసలు ఇష్టం వుండదు. మా అమ్మ సరదాగా అందరితో కబుర్లు చెబుతుండేది. అమ్మ అలా కబుర్లు చెప్పడం నాకు ఇష్టం అయ్యేది కాదు. నాన్నగారంటే ఇష్టమే అయినా నాన్నగారితో కబుర్లు చెప్పడానికి వీలు లేదు. ఎప్పుడూ రాసుకుంటూనో, చదువుకుంటూనో ఉండేవారు. ప్రక్కనే కూర్చుని అలా చూస్తుండేదాన్ని గంటలకు గంటలు. అదే నా కాలక్షేపం. నాన్నగారితో కలిసి ఎక్కడికీ వెళ్ళిన గుర్తులేదు. బజార్లకు వెళ్లి రావడం తప్ప, పినిమాలకు, హోటళ్లకు సరదాగా వెళ్లడం మా ఇంట్లో ఎవరికీ అలవాటు లేదు. అందుకే ప్రాద్దుల లేచిన దగ్గరనుండి పడుకునే వరకు 'అమ్మకొంగు' పట్టుకుని తిరిగేదాన్ని. చిన్నతనంలో నేను, మా చెల్లి 'భాను' అమ్మకు చెరోక ప్రక్క పడుకుని, పాటలు పాడడం, కథలు చెప్పించుకోవడం జ్ఞాపకం.

కాస్త పెద్దయ్యాక, అమ్మ మాకూ మా చంటి పిన్నమ్మగారి పిల్లలకు గోరుముద్దలు తినిపించడం గుర్తుంది. సాయంత్రాలు 'ప్రేయర్' అయిన తర్వాత గమ్మత్తయిన కథలు చెప్పడం గుర్తుంది. మా అమ్మ తినిపించే గోరుముద్దలకోసం మా పిన్నమ్మగారి పిల్లలు పరిగెత్తుకు వచ్చేవారు రోజూ. మా అమ్మకు స్వ-పర భేదం బాత్రిగా తెలిదు. పిల్లలందరినీ సమంగా చూచేది. మా అన్నయ్యల స్నేహితులు ఎంతమందో వచ్చేవారు. వాళ్లందరికీ మా ఇల్లు సాంతిల్లే. మా అమ్మను అందరూ 'అమ్మా' అనే పిలిచేవారు. ఎందుకు బయటివారికి అలా పెట్టడం? అని నా బెంగ. పసివాళ్లం కదా అప్పుడు. ఇప్పుడు తెలుస్తోంది, అప్పుడు నాలుకున్న ప్రేమ మొక్కలు, పెరిగి పెరిగి, ఇప్పుడు ప్రేమ మహావృక్షాలై, ఎందరికీ నీడనిస్తున్నాయో. ఎందరికీ ప్రేమఫలాల్ని పంచి పెడుతున్నాయో, తలచుకుంటే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. కళ్లవెంట నీరు వస్తుంది కూడా.

అమ్మ, నాన్న యోగంలో చేరడం మా భానుచెల్లి పోయిన తర్వాతనే. మేం పిల్లలం నిద్రలేచేసరికే యిద్దరు ధ్యానం పూర్తిచేసుకునేవారు. తెల్లవారు జామున అయిదులోపునే లేచేవారు. ఉదయం వేళల్లో మాత్రం యిద్దరూ కలిసే ప్రేయర్ చేసుకునేవారు.

సాయంత్రం పూట నాన్నగారు ఆసీనునుండి సరాసరి వాళ్ల గురువుగారు డాక్టర్ బాలసుందరరావు గారింటికి వెళ్లి, అక్కడ ప్రేయర్ చేసుకొని వచ్చేవారు. అమ్మకు ప్రేయర్ లో తోడుగా శంకరయ్య గారని ఒక పెద్దాయన వచ్చేవారు. అది మద్రాసులో వున్నప్పటి సంగతి. తర్వాత నాన్నగారు కోర్పులు చేయడం మొదలు పెట్టారు, యోగంలో పెద్దవారు చాలామంది మా ఇంటికి వస్తుండేవారు. కలిసి

కోర్పులు చేసేవారు. ఏవేవో యోగవిషయాలు మాట్లాడుకునే వారు. అవన్నీ నాకు తెలియవు. అమ్మకు ఆ కోర్పులు చేసే తీరిక వుండేది కాదు. నలుగురు పిల్లల్ని సవరించు కోవాల్సి కదా మరి. మా అమ్మ ఎవరికీ కాస్త కష్టం కలిగినా విలివిలి లాడిపోయేది. ఆ కష్టం తనకీ కలిగిన దాని కన్నా ఎక్కువ బాధపడేది. వారికి నయం అయ్యేవరకు తను బాధపడుతుంది. అమ్మలోని ఆ 'కరుణ' కారణంగానే నాన్నగారు యోగా బ్రీజ్ మెంబర్స్ చేయవలసి వచ్చింది. తర్వాత తర్వాత మా ఇంటి ప్రక్కనున్న పార్వతమ్మ, పెంచలయ్యల తోనే నాన్నగారి బ్రీజ్ మెంబర్స్ చాప్టరు ఇనీసి యేషన్ అధ్యాయం మొదలైందనుకుంటూ. నాన్నగారి ప్రథమ శిష్యులు వారిద్దరే అనుకుంటాను.

పైదరాబాదు వెళ్లక మా ఇల్లు ఒక యోగాలయం అయింది. యోగంలో పండిపోయిన వారు, పండుముసలివారు, సీనియర్స్, ఎంతోమంది వస్తుండేవారు. వాళ్లందరి పేర్లు నాకు గుర్తులేవు గానీ, ఆదివారం వస్తే చాలు, కనీసం పాతిక ముప్పయి మంది పెద్దలు, చేరేవారు. ప్రేయర్ లో వాళ్లందరికన్నా మా నాన్నగారు, అమ్మగారే చిన్నవాళ్లు. ఇప్పుడు వీరిద్దరే అందరికన్నా యోగంలో పెద్దవారై నారు.

నన్ను పరికరించి, ప్రేమగా చూచే వారు నాన్నగారి యోగమిత్రులు వారు దిడుగు నారాయణరావు గారు, మై నంపాటి 'దాసు' గారు, డి.ఎన్.రావుగారు, పున్నయ్యగారు, కవులూరి సీతారామయ్యగారు. వీళ్లంతా చాలా చాలా పెద్దవారు. యోగంలో, వారంతా నాన్నగాని 'ఏం శార్వరీ' అని ప్రేమగా పిలుచుకునేవారు. మా అమ్మని చిన్నదై నా 'అమ్మాయి' అనిగానీ పేరుపెట్టి 'యామినీదేవీ' అనిగానీ పిలిచేవారు లేరు. వయస్సులో అంత పెద్ద వారై నా, మా అమ్మని 'అమ్మా' అని ఎంత ప్రేమగా, నిండుగా పిలిచేవారని! డి.ఎన్.రావుగారైతే మా అమ్మచేత అన్నం కలిపించుకొని మరీ తినే వారు. మహాయోగపురుషులైన అంతమందిచేత 'అమ్మా' అని పిలిపించుకున్న మా అమ్మకు 'అమ్మ' పేరు సార్థకం అయింది. యోగసంబంధంగా మా ఇంటికి వచ్చినవారు ఎవరైనా, మా అమ్మని 'అమ్మా' అనే సంబోధిస్తారు. అమ్మచేత భోజనం చేయని వారు లేరని చెప్పగలను. కనీసం 'ఏవండీ', అని కూడా పిలివరు ఎవరూ- 'అమ్మా' అనే.

అమ్మ, తను కన్నబిడ్డలమైన మమ్మల్ని ఎంత జాగ్రత్తగా కంటికి రెప్పలా కాపాడుతుందో యోగం కోసం వచ్చే ఇన్ని వందల మందిని, వేల మందిని అంతే ప్రేమగా చూచుకుంటుంది. అంతమందినీ శిష్యులుగా కాకుండా సొంత పిల్లల్లా ఆదరిస్తుంది. అది ఎలాసాధ్యమో నాకు అర్థం కాదు! నాకేమిటి ఎవరికీ అర్థం కాదు! మనలో చాలామంది ప్రక్రియ పిల్లల్ని కూడా ప్రేమగా దగ్గర చేరనీయరు. మా

అమ్మ వేలమందిని బిడ్డల్లా ప్రేమిస్తుంది, ఆదరిస్తుంది.

ప్రతి సంవత్సరం రెండు సమావేశాలు జరుగుతాయి కదా! కాన్ఫరెన్సులు వస్తున్నాయంటే మాఇంట్లో 'అయిదురోజుల పెళ్లి' అంత హడావుడి. ఒక నెలరోజుల ముందు నుండే ప్రయత్నాలు ఆరంభం. సమావేశాలంటే అమ్మ, నాన్నలకు ఎంత ఆనందమో! పెద్ద యజ్ఞం చేసినట్లే. నిజంగా యోగసమావేశాలు విశ్వయజ్ఞాలేకదా! ఎప్పుడో పుట్టించికి పండక్కి వచ్చే పిల్లలకోసం ఎదురుచూచినట్లు ఎదురుచూస్తారు. నాన్నగారైతే ఆహ్వానాలు అచ్చువేసి, పంపడం, ఎవరెవరు వస్తున్నారో అంచనా వేయడం, జవాబులకోసం ఎదురుచూడడం, హైదరాబాదులో అయితే హిమియానాలు అవీ ఏర్పాట్లు వుండేది. తిరుపతిలో షామియానాల అవసరం లేదు. ఇప్పుడైతే, విశాఖ పట్నం నుండి సూర్యారావుగారు, రెడ్డిగారు, నరసింహమూర్తిగారిని తీసుకు వస్తున్నట్లు తెలిసేవరకూ టెన్షనే. మరి మంచి 'కుక్క' లేకపోతే ఇన్నివందల మందికి భోజనాలు టిఫిన్లు కష్టం గదా! పుష్టిగా భోజనం చేస్తేనే గదా యోగం చేయడం!

తిరుపతిలో పిలిస్తే దేవుడైనా పలుకుతాడేమో గానీ, పనిమనుషులు పలకరు. మామూలు రోజుల్లో పని మనుషులు లేకపోయినా అమ్మ ఎలాగో సర్దుకుంటుంది కానీ, సమావేశాలపై ఎంత డబ్బుఖర్చు పెట్టి అయినా పనిమనిషి ఏర్పాటు చేసుకుంటారు. ఎందుకంటే పిల్లలు పండక్కి (అదే సమావేశాలకు) వస్తున్నారు. ఎవరూ ఇబ్బంది పడకూడదు అన్న తపన. జనం రావడం మొదలైతే ఇంక క్షణం తీరిక వుండదు. వచ్చేవారు వస్తుంటారు. నాలుగు వేపులనుండి, నాలుగు రాష్ట్రాలనుండి శిష్యులు వస్తుంటారు, ఏ రైలుకి, ఏ బస్సులో ఎవరాస్తారో!

సమావేశాలకు వచ్చేవారి యోగక్షేమాలు విచారించడంతో సరిపోతుంది. అందులో అమ్మ ఆప్యాయత, నాన్నగారి 'అనురాగం' అనుక్షణం కనిపిస్తుంది. వచ్చినవారు పెట్టెలు దించగానే నాన్నగారి ఆసీను గదికి వెళతారు, పాదాభిషేచనం చేయడానికి. నాన్నగారు ఒకవట్టాన 'నమస్కారం' అంగీకరించరు. అవన్నీ తర్వాత ముందు స్నానం అదీ కానిచ్చి, టిఫిన్, కాఫీ తీసుకురండి! అని పంపుతారు. ఇవతలికి రాగానే అమ్మ ఎదురువెళ్లి పేరు పేరున పలకరిస్తుంది. రానివాళ్లను గురించి అడుగుతుంది. వారు మన శిష్యులు కదా! మన దగ్గరకే రావాని గానీ, వాళ్లు నమస్కారాలు చేస్తారా లేదా అని గానీ అమ్మకి, నాన్నకి అనలు పట్టదు. వారికి అందరికీ టిఫిన్, కాఫీ, టీ, పాలు, ఎవరికి ఏవి కావాలో అమ్మకు తెలుసు. ఎవరు పంచదార లేకుండా తాగుతారో, ఎవరికి ఎక్కువ తీపి కావాలో అమ్మకు గుర్తు. ఎవరికి ఏయే కాయగూరలు యిష్టమో, అయిష్టమో అమ్మకు గుర్తే. ఎవరికి ఏం

కావాలో అది దగ్గరుండి చేయిస్తుంది. తను దగ్గరవుండి వడ్డించేట్లు చేస్తుంది. 'బిడ్డ ఆకలి తల్లికి తెలుస్తుంది' ఇంతమంది బిడ్డల ఆకలి, రుచి, అబిరుచి మా అమ్మకు బాగా తెలుసు. మొహమాట పడేవారికి తానే వడ్డిస్తుంది. ప్రక్కన కూర్చుని, కొసరి కొసరి మరీ వడ్డిస్తుంది. అప్పుడు అమ్మను చూస్తే కళ్ళ వెంటనీరు కారుతుంది. ఏమిటీ మనిషి ఎవరు వీరంతా! ఎందుకింత ప్రేమ వీళ్లంటే. పూర్వ జన్మలలో వీరంతా ఈ 'అమ్మ' కన్నబిడ్డలా! ఇంకా జన్మజన్మల మమకారం అమ్మకు తీరలేదా! అనిపిస్తుంది.

ఒక్కోసమావేశం నాలుగైదు రోజులు సాగుతుంది కదా! ముందుగా వచ్చేవారు కొందరు, ఆలస్యంగా వెళ్లేవారు కొందరు. తనివి తీరక కొన్నిరోజులు ఉండిపోయేవారు కొందరు. మొత్తంమీద పదిరోజులూ పండగే. సమావేశాలలో అమ్మ, నాన్న ఎప్పుడు భోజనం చేస్తారో తెలియదు. నాన్నగారైతే, మగవాళ్ళ చివరి బ్యాచ్ లో కూర్చుంటారు. అమ్మ అందరి భోజనాలు పూర్తి అయితే, తప్ప, తాను భోజనం చేయదు. మొదట్లో ముందుగా భోజనంచేస్తే, వంటకాలు సరిపోయేవి కావు. అమ్మ వంటచేసే చోటుకివచ్చి, వండిన వన్నీ మూతలు తీసి చూస్తే నిశ్చింత. ఏ ఇబ్బంది లేకుండా అందరికీ అన్నీ సరిపోతాయి. అందుకే అమ్మ ముందుగా, ఎవరు బ్రతిమిలాడినా తినదు. బజారు వెళ్లిన వారు ఎంత ఆలస్యంగా రానీ, రాత్రి అయితే ఎంత పొద్దుపోయిరానీ, అందరు తినేవరకూ తను ఆగుతుంది. అందుకే అమ్మది అన్నపూర్ణ హస్తం. అమ్మతవర్షిణి అమ్మ.

ఈ ఏర్పాట్లతో, సంబాంపుతో అమ్మ ప్రేయర్ కు పైంకు కూర్చోదు. కోర్పులు చేయించేటప్పుడు, ఆలస్యం అవుతుంది. మధ్యలో లేచిపోవలసివస్తుంది. అమ్మ కోసమని గురువుగారు కోర్పులు ఆపరు. పైంప్రకారం ప్రారంభిస్తారు. అయినా అమ్మకి బెంగలేదు. వచ్చిన వారంతా కోర్పులు చేసుకుంటే తను చేసుకున్నంత తృప్తి. అసలు ప్రేయర్ కోర్పుల ఫలితం అందరికీ సమంగా గురువుగారు అందిస్తారని చాలా మందికి తెలీదు. యోగం చిత్రంగా వుంటుంది. సమావేశాలు నాలుగైదు రోజులు నాన్నగారు అన్నం సరిగా తినలేరు. అనలు ఆయన తినేదే రెండు ముద్దలు. బ్రేట్ మెంట్స్ చేసిచేసి అలిసిపోయి వుంటారు. అయినా కడుపునిండుగా భోజనం చేసినట్లు త్రేస్తుంటారు. నాలుగైదు రోజులు భోజనం, నిద్ర లేకుండానే వుంటారు. ఏమీ అరిసిపోరు. నిస్త్రాణా కలగదు. రోజూ ఏడు ఎనిమిది గంటలు యోగం చేయిస్తారు. ఎంతో మందికి బ్రేట్ మెంట్ చేస్తుంటారు.

“అమ్మా! మీ అనుభవాల్వై నా చెప్పండి” అని ఎవరైనా అడిగితే, “నేనేం చెబుతాను. మీరు చెప్పండి వింటాను” అంటుంది. పుట్టింటికి చేరిన పిల్లలు మంచి,

విషయాలు చెబితే వినాలని తల్లికుంటుంది. గాని తన గొడవలు చెప్పి వాళ్లని విసిగిస్తుందా!

అలా అంటే అమ్మగారికి ఏమీ తెలియదు. అమ్మగారి కంటే మనమే బెటర్ అనుకుంటారు పాపం! అమ్మ మనస్సు అమ్మ హృదయం లోతు తెలుసుకోవడం పిల్లల వల్ల అవుతుందా? అమ్మ 'జ్ఞానం', అజ్ఞానం కాదు, అది 'అజ్ఞాతం'! దానిని తరచి, శోధించి, గ్రహించే నేర్పు, ఓర్పు బిడ్డలకు ఉండాలి. అందుకు సరైన 'జిజ్ఞాస' కావాలి! 'జిజ్ఞాస' అంటే సత్యాన్ని తెలుసుకోవడం. సత్యాన్వేషణే జిజ్ఞాస. ఏ తల్లి తన జ్ఞానాన్ని, పిల్లలముందు ప్రదర్శించదు. తనకేమీ తెలియనట్టే ప్రవరిస్తుంది. 'అమ్మ' మనస్సు గ్రహించిన వారికి మాత్రమే 'అమ్మ మనసులోని' 'మర్మం', 'ధర్మం', 'జ్ఞానం' అవగతమవుతాయి. వచ్చేవారు ఎంత అభివృద్ధి చెందుతున్నారో 'అమ్మ' గమనిస్తూనే వుంటుంది. 'అమ్మ'కు ఏమీ తెలియదని, 'అహం' చూపే వారిని గమనిస్తుంది. 'అహంకారం' యోగానికి అవరోధం-ఆ రహస్యం తెలిసిన 'అమ్మ'లో అసత్య అహంకారమే కనిపించదు. నిరాడంబరంగా ఉంటారు.

మనవలె అమ్మలకు డిగ్రీ చదువులు లేకపోవచ్చు. కాని అమ్మలకున్న ఆత్మ సంస్కారం, ఆత్మజ్ఞానం, ప్రేమ ఎందరికీ వున్నాయి! 'ప్రేమ'ను మించింది కాదు యోగం. అసలు యోగానికి రావడానికి 'ప్రేమ'. ప్రేమలేక కరడుగట్టిన వారికి యోగం అబ్బదు. అమ్మకున్న అనుభూతులు, అమ్మకు కలిగే అనుభవాలు ఎన్నోవున్నాయి. కాని చెప్పదు. ఎప్పుడో నాన్నగారిని అడిగి వాటి రహస్యం, తెలుసుకుంటుంది. మీకు తెలియదు యోగంలో అమ్మ, నాన్నగారు ఒకే లెవెల్ లో ఉన్నారు. గురువుగారి వెనక తాను ఉండాలనుకుంటుంది గానీ ముందు తాను కనపడాలనుకోదు. నాన్నగారి యోగబలం సగం అమ్మది. అమ్మకున్న యోగశక్తి సగం నాన్నగారిది. ఇద్దరూ సమానంగా అభివృద్ధి చెందారన్న పరమసత్యాన్ని శిష్యులు అర్థంచేసుకోరు. మాస్టర్ గారి యోగంలోని రహస్యమే అది కదా! అమ్మకు ఇంగ్లీషు రాదు. యోగానికి భాష అవసరంలేదు. భాషాపాండిత్యం అవసరం లేదు. చేయవలసింది 'అంతర్యానం'. అమ్మకి యోగభాష తెలుసు. యోగార్థం తెలుసు. అమ్మ నాన్నగారి యోగార్థ శరీరి.

మనం ఏవో కష్టాలు వచ్చినపుడు, లేదా జబ్బుచేసినపుడు మాస్టరుగారిని స్మరిస్తాం. కాని మాస్టరుగారు మన దగ్గరకు రాదు. గురువుగారు వస్తారు. మదర్స్ ని జ్ఞానం వేరు ఉంటుంది. మదర్స్ ప్రతినిధి అమ్మశక్తి మనకు అందుతుంది. మనకు అమ్మ మనమే కనిపిస్తుంది. పైదరాబాదులో రుక్మమ్మ అని ఒకామె ఉండేది. సరిగా

అక్షరజ్ఞానం లేదు. అమెకు మాస్టరుగారి ప్రక్కన గురువుగారు, అమ్మగారు కనిపించేవారు. ఆపరేషన్ బల్లిమీద పడుకున్న వారికి జ్ఞాపకం చేసుకోగానే అమ్మ కనిపిస్తుంది. అమ్మ యాస్ట్రల్ శరీరంతో వస్తుంది. అమ్మకి ఎప్పుడో ఈథరిక్ శరీరం ఏర్పడ్డది. లేకపోతే స్మరణ మాత్రంతో ఎక్కడో వున్నవారికి కన్పించడం సాధ్యం కాదు. మాస్టరుగారు, గురువుగారు ఒక్కటే, ఒక్కరే అనే భావన ఎంత అవసరమో గురువుగారు, అమ్మగారు ఒక్కటే ఆత్మకు రెండు రూపాలు అనే భావన అంతముఖ్యం. శరీరాలు వేరు, వారిద్దరి ఆత్మ ఒక్కటే. యోగదంపతులందరూ అలా పరిణమించాలి.

నా అనుభవం ఒకటి చెబుతాను: ఈమధ్య మాపాప పుట్టినప్పుడు నన్ను ఆస్పత్రిలో చేర్చగానే తిరుపతిలో నాన్నగారికి ఫోన్ చేశారు. అప్పటికి అమ్మ, నాన్నగారు బస్సుస్టాండ్ కి వచ్చివుంటారు. ఏడున్నర, ఎనిమిది అయివుంటుంది రాత్రి. లేబర్ రూంకి తీసుకెళ్లారు. రాత్రి పదకొండు గంటలకు ప్రసవం కావచ్చు, అన్నది లేడీడాక్టరు. నాకు నొప్పులు ఎక్కువై, భరించలేక పోతున్నాను. మా అమ్మ చెప్పిన ఒక విషయం జ్ఞాపకం వచ్చింది. కష్టంలో, బాధలో ఉండి వెంకమ్మగారిని తలుచుకుంటే ఆ బాధ తగ్గుతుంది అని. వెంటనే మదర్ కి మనస్సులోనే నమస్కారం చేసుకున్నాను. రెండుమూడుసార్లు వెంకమ్మగారిని అనుకున్నాను. అంతలో మా అమ్మరూపం వచ్చి, నా బెడ్ పక్కన నిలబడ్డది. వెంటనే పదినిమిషాలలో పాప ప్రసవించింది. అంతా అరగంట లోపల జరిగిపోయింది. పదకొండుగంటలని డాక్టరు చెప్పింది. ఎనిమిదిన్నరకే అయింది. అమ్మలో యోగశక్తికి ఇది నిదర్శనం. వెంకమ్మగారిని తలుచుకున్నా వచ్చేది, మనల్ని కాపాడేది అమ్మ.. అమ్మలోని యోగశక్తి.. అమ్మ యోగంలో శిఖరాలను చేరుకున్నది. కాని మనకోసం మనందరి ప్రాపంచిక ప్రయోజనాల కోసం అప్పుడప్పుడు శిఖరాలు దిగివస్తుంది. ఎన్నోమెట్లు దిగి నేలపైకి వస్తుంటుంది. నాకు రెండుసంవత్సరాల క్రితం ఆరోగ్యం దెబ్బతిన్నది. అప్పుడు అలాగే వెంకమ్మగారిని తలుచుకుని పడుకున్నాను. కొంచెం సేపటికి ఎవరో మహాత్ములు యోగశరీరాలతో అందరినీ గమనిస్తూ ఆకాశంలో వెడుతున్నారు. ఒక చెట్టు క్రింద ఒక యోగీశ్వరుడు కనిపించాడు. ఆయన మీద నాకు సదభిప్రాయం కలిగింది. ఏదో అడిగాను ఆయన ఏదో చెప్పారు. ఆయన పాదాలకు నమస్కరిద్దామని నేను వంగాను. డా.పద్మావతమ్మ (నాన్నగారి శిష్యురాలు, ఇప్పుడు లేదు) ఎక్కడినుండి వచ్చిందో మరి. నన్ను పట్టుకుని ఆపి ఆయనతో అన్నది. “ఈ అమ్మాయి నీ లైనులో అమ్మాయికాదు. మా లైనులో అమ్మాయి” అని, నన్ను చిద్విలాసంగా ఎక్కడికో గాలిలో తీసుకు పోయింది.

ఒకచోట పెద్ద బావి కనిపించింది. లోపలికి మెట్లున్నాయి. ఆ లోపలికి చూపిస్తే “అరుగో, లోపల నాయనగారు, అమ్మగారు వున్నారు వెళ్లు” అన్నది. లోపలికి చూచాను. మెట్లు కనిపించాయి. పైన మాస్టరుగారు ఉన్నారు. మధ్యలో నాన్నగారు కనిపించారు. ఇంకామెట్లు దిగి చూస్తే అక్కడ మా అమ్మ తపస్సు చేస్తూ కనిపించారు. వదూరతమ్మ నన్ను లోపలికి తోసినప్పుడు, ఈ ముగ్గురిలో ఎవరో ఒకరు నన్ను రక్షించక పోతారా అనిపించింది. కాని ఎవరూ నన్ను పట్టుకోలేదు. కనీసం వచ్చి, పడిపోయిన నన్ను లేపనూ లేదు. నేనే లేచి వెడదాం అనుకుంటుండగా మెలకువ వచ్చింది. ఇది కల అయితే ఎప్పుడో మరిచిపోయివుండేదాన్ని. అది ఏదో యాస్ట్రోలెజెలేషన్. దానికి యదార్థత వుంది. అది ఏమిటో అర్థంకాదు. చెడుమాత్రం కాదు. దీనికి అర్థం ఎవరూ చెప్పలేదు.

నాకు అనిపిస్తుంది, మనం ప్రయత్నం చేసి, కొంచెం కష్టపడినా. అమ్మ దగ్గరకు చేరతాం. అమ్మ మనల్ని పైకి వెళ్లడానికి అక్కడ దారిచూపుతుంది. తాను ఎప్పుడు రెడీగావుంటుంది. అది దాటితే నాన్నగారి దగ్గరికి, అంటే గురువుగారి సన్నిధికి చేరగలం. గురువుగారి దగ్గరనుండి మాస్టరుగారి దగ్గరకు చేరడం సులభం. నాన్నగారిని కాదని, మరో వంకరదారిలో వెళ్లడం అసంభవం. మాస్టరుగారిని చేరాలంటే, ఆమార్గంలో గురువును కలుసుకోకుండా పోవడం కుదరదు. మనంగా నడిచి వెళ్లవచ్చు. మధ్య అమ్మ, నాన్న, మాస్టరుగారు ఎందుకు? మార్గం తప్పకుండా మైలు రాళ్లులాగా, నాలుగు రోడ్ల కూడలిలో, ఎటు తిరగాలో తెలియనప్పుడు కన్పించే ‘సంకేతం’లాగా వీరు ముగ్గురు నడిపిస్తుంటారు.

మనం ముందుగా పైకి వెళ్లిపోతున్నాం అనుకుంటాం. పైకి ఉత్సాహంతో పరిగెత్తే మనల్ని గమనిస్తుంది. పిల్లల విషయంలో ముందు బాధ్యత అమ్మది. ఒకవయస్సు వచ్చాక చదువుల విషయంలో నాన్న బాధ్యత వహిస్తాడు. తర్వాత బాధ్యత మాస్టరుగారిది. తన వరకు వచ్చిన వారి బాధ్యతను మాస్టరుగారు తీసుకుంటారు. అప్పుడు ఎవరూ వెనుతిరిగి చూచేపని ఉండదు.

యోగనమావేశాలలో ప్రతిసారీ చివరి రోజులు బరువుగా వుంటాయి. కళ్యాణమాన్ని వదలి వెడుతున్న శకుంతలై పోతారు ప్రతిఒక్కరు. పుట్టిల్లు వదలి పోతున్నప్పటి గుండె బరువు ప్రతిఒక్కరిలో. అప్పుడనిపిస్తుంది. వీరంతా అమ్మ ప్రేమను చిన్నప్పుడు మరిచిపోయి, ఇప్పుడు జ్ఞాపకం చేసుకుని కంటతడి పెడుతుంటారని. అందరు తమ బాధల్ని అమ్మకు చెప్పుకుని ఉపశమనం పొందుతారు. మరలా ఆరునెలలకు వస్తామని తెలుసు. అయినా వియోగబాధ. మధ్యలో ఎప్పుడై నా

రావచ్చు. నాన్న, అమ్మ ఎవర్ని కాదనరు. రోజూ ఎవరో వస్తూనే వుంటారు.

గురువుగారికి ఏదైనా చెప్పాలంటే కొందరు భయపడుతుంటారు. వాళ్లు అమ్మ దగ్గరకు వచ్చి మారాం చేస్తారు. అమ్మ రికమెండేషన్ కావాలి. 'వెళ్లి అడగండి ఫరవాలేదు' అంటేనే వెడతారు. వాళ్లని నాన్నగారు ఆప్యాయంగానే పలికరిస్తారు. అంతకు ముందు ఎందుకు భయపడ్డారు. అమ్మ వెళ్లి నాన్నగారితో చెప్పదు. అమ్మ సంకల్పం భావం నాన్నగారిని చేరుతుంది. నాన్నగారు ప్రసన్నంగా వుంటారు. అమ్మ పడుకునేచోటికి చేరి, అమ్మ ఒడిలో తలపెట్టి ఎందుకో ఏడ్చేస్తారు కొందరు. ఎంతో భారం దించుకుంటారు. కొందరికి సమస్యలు అమ్మ కరస్పర్శతో పరిష్కారం అయిపోతాయి.

సమావేశాలు జరిగే అయిదారు రోజులు అమ్మకి, నాన్నకి నిద్రవుండదు. రాత్రి రెండు, మూడు అయినా నిద్ర పోనీయరు. ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా తమ బాధలు, సమస్యలు చెప్పుకుని పరిష్కారాలు పొందుతుంటారు. శ్రమ అనుకోకుండా విసుగు లేకుండా అందరి విషయాలు చూస్తుంటారు. వెళ్లెటప్పుడు కంటనీరు కార్చని వారు కనిపించరు. వారి యోగాభివృద్ధికి అదొక పరమ నిదర్శనం.

మా అమ్మని చూస్తుంటే ఇప్పుడనిపిస్తుంది. నేనేకాదు అందరం నేర్చుకోవలసిన ప్రేమపాఠాలు చాలా వున్నాయి. ప్రతివారిని ప్రేమించడం. ఎలా ప్రేమించడం... ప్రతిపరిణామం లేని ప్రేమ అది. అది భగవంతుని ప్రేమించడం లాంటిది. అది భగవంతుడు మనల్ని ప్రేమించడం లాంటిది. నేను చాలా మారుతున్నాను. చిన్నప్పుడు తాగినవి ఉగ్గుపాలు. ఇప్పుడు తాగుతున్నది ప్రేమామృతం. ప్రేమతత్వం అర్థం చేసుకోవడం, ఇప్పుడిప్పుడే తెలుస్తోంది.

చిన్నపిల్లలనుండి పెద్దవాళ్లవరకు అందరూ మా అమ్మని 'అమ్మా' అనే పిలుస్తారు. మా పిల్లలు, మా అన్నయ్యగార్ల పిల్లలు అమ్మమ్మ, నాయనమ్మ అని, తాతగారి దగ్గర గారాలు పోయి నిర్భయంగా వాళ్ల కోరికలన్నీ తీర్చేసుకుంటారు. అడిగిన వారికి కాదనకుండా ఇవ్వడం అమ్మ, నాన్నల ప్రత్యేకత వాళ్ల దగ్గరకు వచ్చిన వారు, ఇంతవరకు అసంతృప్తితో ఎవరూ వెళ్లింది లేదు. ప్రతివారు తమ కష్టాలు తీర్చుకుని సమస్యలకు పరిష్కారం గ్రహించి, రోగ విముక్తులై యోగంలో కనీసం ఒక్క మెట్టు అయినా పైకి ఎక్కి పోతుంటారు.

అందుకే మా అమ్మ, మీ అమ్మగారు మనందరికీ కలిసి 'మన అమ్మ'గానే ఉంటుంది మా అమ్మ, సారీ మన అమ్మ.

అమ్మగారు

మొట్టమొదటగా నేను యోగంలో ప్రవేశించినప్పుడు అమ్మగారు, గురువుగారు నాకు పిన్ని, బాబయ్యగారిలాగ కనిపించారు. మా పిన్ని, బాబయ్యగార్లకు నేనంటే చాలా ప్రేమ. అంతకంటే ఎక్కువ ప్రేమాభిమానాలు నాకు వారిద్దరి దగ్గర లభించాయి. అమ్మగారు ఎంతో అభిమానంగా, ఆప్యాయంగా పరికరిస్తారు, ఆదరిస్తారు. మీరు ఎప్పుడు రావాలనుకొంటే అప్పుడు వచ్చి మాయింట్లో ఉండండి అని గురువుగారు అన్నారు. అటువంటి అవకాశం నాకు ఒకసారి వచ్చింది. ఒక పదిరోజులు నేనొక్కరినీ వారింట్లో ఉన్నాను. అప్పుడు అమ్మగారు చూపించిన ఆదరణ, ఆప్యాయత నాకు పుట్టింట్లో ఉన్నట్లే అనిపించింది. తమాషా ఏమిటంటే ప్రతి ఒక్కళ్ళం అలాగే అనుకుంటూ, యోగా కాన్సరెన్సుకి అంతమంది వెళ్ళినా ప్రతి ఒక్కరినీ అమ్మగారు ప్రేమగా పరికరించి ఆదరిస్తారు. ఎవరికి ఏది అవసరమో, ఏది కావాలో అన్నీ ఆవిధంగా అమర్చిపెట్టారు. ఏవిధమైన విసుగుకాని, చిరాకుకాని కనబడదు. “ప్రతిపురుషుని విజయం వెనుక స్త్రీ ఉంటుంది అన్నమాట అక్షరాలా నిజం అనిపిస్తుంది అమ్మగార్ని చూస్తే. ఆవిడకూడా రోజూ క్రమం తప్పకుండా ప్రేయరు చేసుకుంటారు, కాని ఎప్పుడు? గురువుగారి అవసరాలు తీర్చాక, లేక పోతే ఆయనకి ఇబ్బంది కదా! అందుకని వారికన్నీ అమర్చిన తరువాత ప్రేయరు చేసుకుంటారు. ఎప్పుడు ఏ టైములో ఎవరు వెళ్ళినా భోజనం ప్రేమగా పెట్టి ఆదరిస్తారు. ఆ విధంగా ఆవిడ ‘సహదర్మచారిణి’ అన్నమాటకి సరియైన న్యాయం చేకూర్చారు.

వెంకమ్మగారు మేడమ్ బ్లావట్స్కీ అయితే అమ్మగారు వెంకమ్మగారే అనిపిస్తుంది. ప్రేయరులో ఎంత ఉన్నతి పొందినా చాలా మామూలు స్త్రీలాగ కనబడతారు. ఆవిడకంటే పెద్దవాళ్ళకి, చిన్నవాళ్ళకి అమ్మగారు ‘అమ్మే’. ఆవిడలోని పుత్రవాత్సల్యం అంతటిది. ఆవిడ నిగర్వి, నిరహంకారి, నిరాడంబరి, నిరామయి. అందరి కష్టసుఖాలు సానుభూతితో విని తగిన సలహాలు ఇస్తూంటారు. అమ్మగారికి చెప్పుకొని సాంత్యస పాండుతూ ఉంటాము అందరము. “అడగవె మా తల్లి అలమేలుమంగ” అన్నట్లు గురువుగారికి చెప్పుకోవడానికి భయపడో, నంకోచించో అమ్మగారికి చెప్పుకొంటే సమస్య పరిష్కారమౌతుంది.

శ్రీమతి చిత్రగారు యోగంలో చేరినప్పటి నుండి ఈనాటిదాకా క్రమం తప్పకుండా సాదన కొనసాగిస్తున్న యోగమిత్రురాలు. దంపతులిద్దరూ యోగం చేస్తే ఎటువంటి సత్ఫలితాలు లభిస్తాయనటానికి శ్రీమతి చిత్రగారు, శ్రీకృష్ణారావుగారు ప్రతిబింబాలు. మన అమ్మగారితో చిత్రగారి సాన్నిహిత్యం దాదాపు ఏడెనిమిదేళ్లు. అమ్మ మనసెరిగిన వారు చిత్రగారు అంటే అతిశయోక్తి కాదేమో! వారి హృదయసీమల నలంకరించిన యోగహృదయిని యామినీదేవిగారి విశిష్టవ్యక్తిత్వాన్ని వారి మాటల్లో చదివి అనుభూతి చెందండి. ప్రస్తుతం చిత్రగారు పై దరాబాదు నివాసి.

“మాస్టరుగారు మనకిచ్చినదాన్ని మనం సంతోషంగా స్వీకరించాలి. ఎప్పుడు, ఏది ఇవ్వాలో మాస్టరుగారికి తెలుసు, కనుక మనం ఏదీ అడగకూడదు” అంటారు అమ్మగారు. “మనం సర్వసమర్పణతో ప్రేయరు నియమబద్ధంగా చేసుకోనడమే మనం చెయ్యవలసిన పని” అంటారు ఆవిడ. అమ్మగారు ఎంత డెవలప్ ఐనవారో ఈ మాటల్నిబట్టి గ్రహించవచ్చు. ఆవిడ చాలా నిరాడంబరజీవి. బ్రేట్‌మెంట్లు ఇవ్వగలిగిన సామర్థ్యం ఉండి, ఎంతో ఫైయర్‌లెవెల్‌లో ఉన్నప్పటికీ చాలా మామూలుగా ఉంటారు. ఇటువంటి తల్లి కలిగిన పిల్లలెంత అద్భుతమవుతుంటే, అంత అద్భుతం మా యోగసభ్యులందరిదీ. ఎందుకంటే ప్రతి ఒక్కరికీ కన్నతల్లిలాగే ఉంటారు ఆమె. మేమున్న ఆ నాలుగైదు రోజులు స్వంతకూతురు, కోడలు ఉన్నప్పటికీ వాళ్ళకీ మాకూ ఏమీ తేడా చూపించరు. అందరినీ సమదృష్టితో చూస్తారు అమ్మగారు. ‘తల్లికడుపు చూస్తుంది’ అంటారు. అలాగ అందరూ కడుపునిండా తింటే అదే ఆవిడకి తృప్తి, ఆనందం. ఏ ఒక్కరో తినలేదని అన్నా, ఆరోగ్యం బాగాలేక తినలేదని అన్నా చాలా బాధ పడతారు అమ్మగారు. అందుకనే అమ్మగారు చూపించే ఈ ప్రేమాభిమానాల వలననే యోగాకాన్ఫరెన్స్‌కి వెళ్లినట్లు కాక అందరికీ కూడా పుట్టింటికి వెళ్లినట్లు ఉంటుంది. తిరిగి ఇళ్ళకి వెళ్ళిపోయేప్పుడు అందరికీ పుట్టింటినుంచి వెళ్తున్నట్లుగా కన్నీళ్ళు వస్తాయి. అంతటి ప్రేమైకమూర్తి అమ్మగారు. ఇలాగ సహధర్మచారిణిగా, కన్నతల్లిగా, యోగసభ్యులందరికీ తల్లిగా, గురుపత్నిగా, యోగంలో ఔన్నత్యం పొంది కూడా నిరాడంబరంగా ఉండిన అమ్మగారు మహిళలందరికీ ఆదర్శప్రాయులు. ఆవిడకున్న ఇన్నిసద్గుణాలలో ఏ ఒక్కటి మనకున్నా ఎంతో బాగుంటుంది అనుకొంటూ ఉంటాము. ఈ పక్షిపుర్తి మహోత్సవం ఘనంగా జరుపుకొని అమ్మగారు ఇంకా కలకాలం ఆనందంగా, ఆరోగ్యంగా జీవించాలని మాస్టరుగారిని ప్రార్థిస్తున్నాను.

ఆనందవల్లి

అమ్మగారికి అరవై ఏళ్ల పండుగ. అంటే మనందరికీ పండుగ. మనందరికీ సంబరమే. గురువుగారి షష్టిపూర్తి ఉత్సవం, కనకాభిషేకం-గొప్పగా జరిగిందని చాలామందికి తెలుసు. నేను అప్పటికి యోగంలో చేరలేదు కనుక నాకుతెలియదు. అసలు షష్టిపూర్తి ఉత్సవాలు ఎలాజరువుతారో నాకు తెలియదు. ఎన్నడూ చూడలేదు. అమ్మగారి షష్టిపూర్తి ఉత్సవాన్ని చూచే అదృష్టం కలుగుతోంది.

అమ్మగారితో నా పరిచయం నాలుగైదు ఏళ్లనుండి. మా తుకారాం అన్న, మా వారు నన్ను గురువుగారికి పరిచయం చేశారు. నా పెళ్లికి గురువుగారు వచ్చారు. కానీ నాకు తెలియదు. వారి ఆశీస్సులు, అక్షీంతలు మా దంపతులకు ఆనాడే లభించాయి. ఆ అక్షతల వల్ల మేం ఇద్దరం యోగంలోకి వచ్చాం. తరచు గురువుగారింటికి వెళ్లి అమ్మగారి ఆదరణ పొందిన కారణంగా అమ్మగారి ప్రేమను పొందిన నేను ఈ శుభసందర్భంలో బిడ్డగా, నాలుగుమాటలురాసి, సంబరపడాలని కోరిక.

కన్నతల్లి ఒక జన్మను ప్రసాదిస్తే, అమ్మగారు మరొక జన్మను ప్రసాదించారు నాకున. మా పెద్దపాపపుట్టినప్పుడు నాది పునర్జన్మే అయింది. నాకు ప్రాణంపోసింది గురు దంపతులు.

మన గురుదేవులు శ్రీశార్వరిగారి అర్థాంగిగా మనం అమ్మగారిని గౌరవిస్తున్నామా? లేక అమ్మగారిలోపున్న ప్రత్యేకతను బట్టి గౌరవిస్తున్నామా! అంటే, ఒకవేపు గురువుగారిని, రెండవవేపు అమ్మగారిని బేరిజువేస్తే ముల్లు ఏఒక్కవై పుకో మొగ్గదు. రెండువైపుల బలం సమానమేననిపిస్తుంది. ఎలాగంటే గురువుగారిలోని యోగశక్తి ఎంతటిదో అమ్మగారిలోని ప్రేమశక్తి అంతటిది. మన అమ్మగారిని చూచిన తొలిచూపులోనే 'అమ్మా' అని నోరారాపిలవాలనిపించింది నాకు. అమ్మ పలకరింపులో ఎంతో చల్లదనం వుంది. ఎంత కొత్తవారై నా ఎన్నోజన్మల అనుబంధం వున్నట్లు. తనకు ఎప్పటినుండో పరిచయం వున్నట్లు ఎంతో ప్రేమగా పలకరించి ఆదరిస్తారు.

శ్రీమతి సంద్య శ్రీ వెంకటరత్నంలు మన యోగశ్రమంలోని మరో జంట. నయనులో చిన్నవారే కాని మాస్టరుగారి ఆశీస్సులతో నూతన జీవితాన్ని ఆవిష్కరించుకున్న వాళ్లు. ఆలాగే గురుకట్టాక్షతో తడిసిముద్దయిన వారు. గురుపత్ని శ్రీమతి యామినీదేవిగారి ఆత్మీయతానురాగాలను అందుకున్న వారు. సామాన్యంగా యోగసమావేశాలలో శ్రీమతి సంద్య మాట్లాడేది చాలా తక్కువ. ఆ మౌన హృదయని యోగహృదయని గురించి చెప్పిన మాటలు ఆమె మాటల్లోనే చూడండి. ప్రస్తుతం సంధ్యావెంకటరత్నంలు హైదరాబాద్ నివాసితులు.

ఆ పరికరింపులో ఏమీ కల్మషం వుండదు. పైగా ఎంతో పూర్ణత్వం వుంటుంది. అమ్మగారి దగ్గర కూర్చుంటే ఎంతకీ వెళ్లి పోవాలనిపించదు. అది అమ్మగారి సమక్షంలో కలిగే అనుభూతి. అమ్మ సహృదయత-మన గురువుగారి యోగశ్రమానికి వచ్చే ప్రతి ఒక్కరికీ 'అమ్మ' మంచితనం తెలుసు. అమ్మగారి ప్రేమలో పునీతులు కాని వారంటూ లేరు.

అమ్మగారి అర్హత గురుపత్ని అని మాత్రమేకాదు. తన యోగశక్తిని 'ప్రేమ'గా మార్చి, తాను మనందరికీ అమ్మ అయినారు. మనం ఆమెకు ఆత్మబంధువులం. గురుపత్ని కావడం చాలా అద్భుతం చాలాగొప్ప విశేషం కాని గురువుగారితో సమానంగా అమ్మగారు యోగం చేస్తారు. అది మరీ విశేషం. గురుపత్నిగా అమ్మగారు గౌరవాన్ని పొందటంలేదు. తన అర్హత వల్లనే మనం 'అమ్మ'ను గౌరవిస్తున్నాం. పాదాభివందనంచేసి తరిస్తున్నాం.

గురువుగారి వలె అమ్మగారు ఎంతో నిరాడంబరంగా వుండడం మహావిశేషం. తన ప్రత్యేకతను ప్రదర్శించరు. రవంతై నా అహంకారం లేదు. గర్వంలేదు. అమ్మగారికున్న హౌదా తక్కువైంది. ఐశ్వర్యం తక్కువకాదు. అమ్మగారి బిడ్డలందరూ ఆణిముత్యాలే. ఎంతో పెద్ద పెద్ద చదువులు చదివారు. వారందరిలోనూ గర్వంలేదు. మనందరినీ సాంతవారిలాగా చూస్తారు. మా కుటుంబానికి, మా అన్నయ్యల కుటుంబాలకు-గురువుగారి కుటుంబంతో ఎలా సన్నిహితత్వం ఏర్పడ్డదో, ఏ పూర్వ జన్మసుకృత విశేషమో కానీ, గురు దంపతుల ఆశీస్సులు లేకుండా మా ఇళ్ళలో ఒక్క శుభకార్యం జరపడం జరగదు. అనునిత్యం గురువుగారిని, అమ్మగారిని స్మరించకుండా ఉండలేం.

అమ్మగారి హెదా గురువత్ని అయినా, మనవలె తానూ ఒక సామాన్యగృహిణిగా ఇల్లాలుగానే జీవిస్తుంటారు. 'అమ్మా' అని పిలిచిన ప్రతి వారికీ తాను 'తల్లి' అవుతుంది. మనల్ని కన్నతల్లులకంటే 'అమ్మగారి'లో ఎక్కువ మాతృ ప్రేమను పొందుతాం.

యోగంలో నిన్న మొన్నచేరినవారే 'మేంసీనియర్లం' అని, గురువులుగా పోజాలు పెడుతున్నారు. కొందరు అతిగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. మనం చూస్తూనే వున్నాం. వాళ్లు ఎంత ఆహంకారంతో, మిగిలిన వారిని చులకనగా చూస్తున్నారో చాలామంది గమనించే వుంటారు. వయస్సులో చిన్నవారిని మరీ చులకన చేస్తారు. మనతో మాట్లాడితే నామోషి అనుకుంటారు. అలాంటివారు అమ్మగారిని చూచి 'బుద్ధి' తెచ్చుకోవాలి. కనీసం చూసి అయినా నేర్చుకోవాలి. ప్రవర్తన మార్చుకోవాలి. అమ్మగారి దృష్టిలో చిన్నపెద్ద భేదంలేదు. అందరూ సమానమే. కలవారు, పేదవారు అందరూ సమానమే. ఎవరిదేకులమో అమ్మగారికేకాదు గురువుగారికీ తెలియదు. ఈ నాలుగు అయిదు సంవత్సరాల కాలంలో, ఇన్ని వందల మంది వస్తున్నారు. ఎవరినీ ఏ కులమని ఎవరూ ఆడగలేదు. కనీసం తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నించలేదు. అది నాకు బాగానచ్చిన విషయం. అంతా అన్నా తమ్ములవలె, అక్కా చెల్లెల వలె ఉండడం చాలా గొప్ప అనిపిస్తుంది నాకు.

మనం మనకులాన్ని బట్టి అతిశయం ప్రదర్శిస్తాం లేదా న్యూనతాభావాన్ని చూపుతాం. అమ్మగారు చాలాగమ్మత్తుగా అందరినీ సమంగా ఆదరిస్తారు. అంతటి విశాల హృదయుల్ని ఎక్కడో పుస్తకాలలో చదువుతాం గానీ ఇక్కడ ప్రత్యక్షంగా మన మధ్యనే అమ్మగారిలో దర్శించవచ్చు.

అమ్మగారి అర్హత ఉత్తమ ఇల్లాలు కావడం. సహధర్మచారిణి అనే పేరు అక్షరాలా అమ్మగారికీ అన్వయిస్తుంది. గురువుగారి అన్ని పనులలో అమ్మగారి హస్తం వుంటుంది. అన్ని విషయాలలో అమ్మగారి అండవుంటుంది. భర్తకు అనుకూలంగా మసలడం, కష్టసుఖాలలో పాలుపంచు కోవడం, అందరూ చేసేవని. అమ్మగారిలో ఎలాంటి కష్టాలైనా సుఖాలుగా మార్చగల ప్రేమవుంది. అన్నింటా విషయం చేకూర్చగల సహృదయత వుంది- శక్తివుంది. అమ్మగారిలో ఒక ఆదర్శ మహిళ, ఉత్తమ ఇల్లాలు గొప్ప మాతృమూర్తి మాత్రమే కాదు. ఒక 'దేవత' కనిపిస్తుంది. అమ్మలో దైవత్వం తోణికిసలాడుతుంది.

సాధారణంగా ప్రతి స్త్రీ ఇల్లాలుఅయి, తన యావత్ శక్తిని, ప్రేమను, తన భర్తకు, బిడ్డలకు, తన కుటుంబానికి మాత్రమే పరిమితం చేసుకుంటుంది. తన

వారికి మంచి జరిగితే, తనకు మేలుజరిగితే చాలు. అది ప్రతిస్థితి కోరిక. ఎంతకష్టపడ్డా, శ్రమచేసినా, తన సుఖం కోసం తన సంసారం కోసం. కాని గురుదేవుల జీవితలక్ష్యం వేరు. వారు మనందరికోసం ఎంతో తపశ్శక్తిని వెచ్చిస్తున్నారు. అమ్మగారు ఆ మహాయోగంలో సహధర్మచారిణి. గురువుగారిలో ఆడంబరత, స్వార్థం, అహంకారం, గర్వం ఎలాలేవో, అమ్మగారిలోనూ ఆ నాలుగు గుణాలు అలాగే లేకుండా పోయాయి. మచ్చుకి వెతికినా దొరకవు అవి.

ప్రతి ఏటా రెండుసార్లు సమావేశాలు జరపడం మాటలు కాదు. అదొక యజ్ఞం. వందలమంది వస్తారు. నాలుగైదు రోజులు ఎవరికీ ఏలోటు రానీకుండా, అన్నీ పైంకు ఎలా అమరేబట్లు చేస్తారో ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. ఏ ఒక్కరోజున కూడా కాఫీ, ఫలహారాలు, భోజనాలు వేళ తప్పేదిలేదు. పెళ్ళిళ్లలో కూడా మనం అంత తంచనో అమర్చలేం. దానికి ఆధ్వర్యం అమ్మగారిదే. స్వయంగా దగ్గర నిలబడి అన్నీ చూచుకుంటారు. గురువుగారు మేడదిగి రారు. వారికి వచ్చినవారి సమస్యలు తీర్చడంతోనే సరిపోతుంది.

మనం అయితే నలుగురు బంధువులొస్తే మూతి ముడుచుకుంటాం. ఎవరు వండివారుస్తారు వీళ్లందరికీ అని మనస్సులోనైనా విసుక్కుంటాం. కానీ అమ్మగారు అంతమంది వచ్చినా ఇంకా రానివారి గురించి పదిసార్లు తలపోస్తుంటారు. ఈ రైలుకు వస్తారనో, ఆ బస్సుకు వస్తారనో, వారికోసం కాఫీ, టిఫిన్ వేరే వుంచుతారు. నిజంగా రాకపోతే 'అమ్మో ఎందుకు రాలేదో' అని దిగులు పడతారు చిత్రం. మనమంటే అమ్మగారికి ఎందుకంత ప్రేమ, ఇష్టం, అభిమానం? అమ్మగారు చేసే ప్రతిపని, గురువుగారి యోగకార్యానికి ఎంతో బలాన్నిస్తుంది. గురువుగారిలో మనం చూడగలిగేది యోగశక్తి. అమ్మగారిలో మనం చూచేది అమృతతృప్తిమైన ప్రేమవాత్సల్యం. అందుకే నేను అమ్మగారిని ఆదర్శంగా తీసుకుంటాను. ఆ గుణాలు కొన్ని అయినా నాకు కలిగాని మాస్టరుగారిని, గురువుగారిని కోరుకుంటాను. గురువుగారి కుటుంబంలాగా మన కుటుంబాలు, మన పిల్లలు వర్ధిల్లాలంటే మనమూ అంత యోగం చేయాలేమోననిపిస్తుంది. చేస్తున్నా కాని, అంత సిన్సియర్ గా నిరహంకారంగా, నిస్వార్థంగా చేస్తున్నామా! అనిపిస్తుంది.

అమ్మగారిలో అద్భుతమైన యోగశక్తులున్నాయని విన్నాను. అమ్మగారి చేయి 'స్పర్శ' సంజీవని ఆమె చేతితో స్పృశిస్తే చాలు, ఎంతటి బిచ్చులైనా తగ్గిపోతాయి. ఎంతటి బాధలైనా పోతాయి. కానీ 'అమ్మ' అంతటి శక్తి తనలో వున్నట్లు కనిపించరు. దాన్ని ప్రదర్శించరు. ఎంతో నిరాడంబరంగా వుంటారు. అలా

పుండగలగడం ఎలా సాధ్యం. కాస్తంత యోగానుభవం కలిగితే స్పందన కలిగితే, పొంగిపోయి, మహాయోగశక్తి, సిద్ధులు కలిగాయని మనవారు పొంగిపోతున్నారని పాపం! నాకు అనుభవం, అమ్మ చేతి స్పర్శతో ఏది ఇచ్చినా అది అమృతమృతమే.

గురుదంపతుల ఆశీస్సులు వుంటే ఎంతటి కష్టమైన పనైనా సాధించ వచ్చునని, నేను అనుభవంలో తెలుసుకున్నాను. ఒకసారి నేను, మా శ్రీవారు, ఇద్దరు అమ్మాయిలు, వారి సేవీతులు మొత్తం ఎనిమిది మందిమి రెండు కార్లలో దక్షిణ దేశ పుణ్యక్షేత్రాలు దర్శించాలని బయలు దేరాం. ముందు సరాసరి తిరుపతి వెళ్లి గురువుగారి దర్శనం చేసుకుని, అమ్మగారి ఆశీస్సులందుకున్నాం. గురువుగారు మా అందరికీ 'విభూతి' పెట్టి. "ఫరవాలేదు. క్షేమంగా తిరిగి వస్తారు" అన్నారు. ప్రయాణం ఉత్సాహంలో ఆ మాటల వెనుక వున్న అర్థాన్ని గ్రహించలేక పోయాం. మా యాత్ర ప్రారంభమైంది. రెండుసార్లు కారుకు క్షణంలో యాక్సిడెంట్ తప్పింది. ఏ ప్రమాదం జరగలేదు. అది మంచి ఎండాకాలం. అంతటి మంచుపెండల్లోనూ పసిపిల్లకు ఎలాంటి అస్వస్థత కలగలేదు. అయితే మధురైలో మా పెద్దపాప తప్పిపోయింది. మీనాక్షి దేవాలయం చాలా పెద్దది. అరగంటసేపు అందరం అంతా గాలించాం ఎక్కడా జాడలేదు. ఇంకగతిలేక నేను మా వాళ్లు చతికిలపడిపోయి, కళ్లు మూసుకుని మాస్టరుగారికి నమస్కారం చేసుకుని, గురువుగారిని అమ్మగారిని వేడుకున్నాం. మా పాపను మాకు తిరిగి ప్రసాదించమని. అనలు మా పెద్దపాప గురువుగారి అనుగ్రహంతో ఆశీస్సులతో పుట్టినపాప. అంతే కళ్లు తెరిచేసరికి మా పాప, మా ముందున్నది. ఎవరో తెచ్చి మాకు అప్పగించారు. మాకు అనిపించింది, మా మొర విని మాస్టరుగారు మన గురుదంపతుల్ని అక్కడకు పంపారు. అమ్మగారే మా పాపను మనకు అప్పగించారు.

మన గురుదంపతుల రుణం ఎలాతిరుక్కోగలం! అమ్మగారికి, గురువుగారికి పాదాభివందనం చేయడమే నావంతు!

శ్రీ బి. ఎస్. కృష్ణారావు అమ్మగారు

బి.ఎస్. కృష్ణారావుగారు మన యోగాశ్రమంలో కర్తవ్య స్మృతులు, ఆరోగ్యం కోసం వచ్చి యోగంలో స్థిరపడ్డవారు. గురుదేవులు శ్రీశార్వరిగారిపై ఆచంచల విశ్వాసం, గౌరవప్రపత్తులు ఉన్నవారు. ఆలోగే గురుపత్ని శ్రీమతి యామినీదేవిగారిలో విశేషమైన యోగప్రతిభను చూసినవారు. కొండ అద్దమందు కొంచెమై ఉండడా అన్నట్లు కృష్ణారావుగారి అవగాహన ఈ పుటలో ప్రతిఫలిస్తుంది. హైదరాబాదు గారి నివాస శ్రీకృష్ణారావు గారు.

అమ్మగారి షష్టిపూర్తిని ఆనందంగా జరుపుకుంటున్నాము. అరవై నిండితే షష్టిపూర్తి జరుపుకుంటారుకదా! ఇందులో విశేషమేముంది అనుకోవచ్చు. కాని ఎంచితే అన్నీ విశేషాలే మనయోగంలాగ.

సాధారణంగా మగవాళ్లే కాని ఆడవాళ్లు షష్టిపూర్తి ఉత్సవంగా చేసుకోరు. కాని మనందరం కలిసి జరిపిస్తున్నాం. ఎందుకు? ఆ వ్యక్తిపై మనందరికీ ఉన్న గౌరవాభిమానాలవల్ల. ఇంతమంది అభిమానం చూడగన్న ఆ వ్యక్తిలోని విశేషమేమిటి?

యోగసాధకులందరం కూడా గురుపత్నిని అమ్మగారనే అంటాము. ఆవిడ మనందరిపై చూపే ఆదరాభిమానాలు మనకి తల్లిని గుర్తుచేస్తాయి. ఆవిడలో భూదేవికున్నంత ఓర్పుంది. యోగసమావేశాలప్పుడు అన్ని పనులను పర్యవేక్షిస్తూనే, అందరికీ భోజనాది సదుపాయాలు సరిగా జరిగాయో లేదో చూసుకుంటూనే తనుకూడా యోగసాధన చేస్తారు. యోగంలో ఎంతో ఎత్తుకి ఎదిగినప్పటికీ అదేమీ బహిర్గత పరచకుండా ఎంతో నిరాడంబరంగా ఒక సామాన్యమైన ఇల్లాలుగానే మెలుగుతూ అందరి బాగోగులు చూస్తూ ఉంటారు.

పరమసాధ్వి ఐన ఆవిడ మాస్టరుగారికి వెంకమ్మగారు సహకరించిన తీరులోనే గురువుగారికి వెన్నుకాపుగా నిలబడి ఆయన యోగంలో ఉన్నత శిఖరాలు ఆరోపించడానికి చేసే కృషి బలం చేకూరుస్తున్నారు. అప్పుడప్పుడు వీరిలో వెంకమ్మగారి అంశకూడా కొంత ఉందా అనిపిస్తుంటుంది.

వెంకమ్మగారు శీతకాలానికి ముందు వచ్చే ఈక్వినాక్స్ రోజున జన్మిస్తే అమ్మగారు శీతాకాలం తర్వాతవచ్చే ఈక్వినాక్స్ ముందు రోజు జన్మించారు.

ఐదున్నర విశ్లక్రితం మనం గురువుగారి షష్టిపూర్తి ఉత్సవాన్ని జరుపుకున్నాం. ఇప్పుడు అమ్మగారి షష్టిపూర్తి ఉత్సవాన్ని జరుపుకుంటున్నాం! ఇకముందు గురుదంపతులు ఇతోధికంగా యోగజీవితానికి అంకితులై మాస్టరుగారి కృషితో ఆత్మానందానుభూతిని పొందుతారని ఆశిద్దాం.

నా పరిచయంలో యామినీదేవిగారు

“గృహతీగృహముచ్యతే” అన్నారు ఆర్యులు. “ఇల్లుచూడు-ఇల్లాల్లినీ చూడు” అన్నారు ఆంధ్రులు. ఈ నానుడుల సార్థక రూపమే యామినీదేవిగారు.

1960వ సంవత్సరములో నేను విజయవాడలో సత్యనారాయణ పురంలో నివసించేవాడిని. మాకార్యాలయం సహితము సమీపంలోనే ఉండేది. నేనుంటున్న యింటిలోనే మరొకవైపు శార్వరి గారి కుటుంబం ఉండటంతో ఆయనగారి పరిచయం అక్కడితో ప్రారంభమయింది. అప్పుడు వసంత్ రెండేళ్ల ప్రాయంతో ముద్దులు మూట గట్టేవాడు. తల్లిని విడిచి క్షణమైనా ఉండేవాడుకాదు. తల్లి కొంగువెంట తిరుగుతూ, పరిచయస్థులెవరు తనను తాకనిచ్చేవాడు కాదు. అట్లా యెవరైనా ముట్టుకొన్న క్షణంలో కాంభోజి రాగాలాపన చేసేవాడు. తల్లికి అతన్ని కనిపెట్టు కొనివుండటంతో కాలం సరిపోయేది. ఆదర్శ గృహిణిగా, మాతృత్వానికి ప్రతీకగా నాకగుపించేవారు.

1961 మే నెలలో నాకు విజయవాడ నుండి పైరరాబాద్ కు మార్పిడి జరిగింది. శార్వరి గారున్న తమ ఉద్యోగ నిర్వహణలో చిత్తూరు, బెంగళూరు, మద్రాసు ప్రాంతాలకు మారుతున్నా ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల రూపేణ మా మైత్రి తీగలుసాగింది. ఎప్పుడైనా వారిని కలుసుకున్నా శార్వరిగారితో పాటు యామినీదేవిగారు నన్ను చల్లగా పరిచించేవారు. బాధ్యతగల గృహిణిగానే కాక, ఆమె రచయిత్రిగాను ప్రసిద్ధి కెక్కారు.

మద్రాసులోనే వుండగానే శార్వరిగారు యోగాలో చేరటం ఏకాగ్రమైన అభ్యాసం చేయటం వల్ల వారిలో అనేకమైన మార్పులు రాసాగింది. వారి రచనలోను కొంత పరిణామం కనబడింది. యామినీదేవి గారు బాధ్యతగల గృహిణిగా మాతృమూర్తిగా

గురుదేవుల కుటుంబంతో శ్రీ
నారాయణరావుగారి సాన్నిహిత్యం వయసు
దాదాపు మూడున్నర దశాబ్దాలు. గురుదంపతుల
జీవితం యోగ జీవితంగా మలుపు తిరగటం,
పరిణతి చెందటం బాగా గుర్తించిన వారు శ్రీ
నారాయణరావుగారు. హైదరాబాద్ నివాసి
అయిన శ్రీ నారాయణరావుగారి పర్యాలోచన
చూడండి.

రచనా వ్యాసంగ ప్రమత్తులుగా, జీవననౌకను వేగంగా నడుపసాగారు.

శార్వరిగారి ఉద్యోగ విరమణ కాలం 12 ఏళ్లున్నదనగా వారు హైదరాబాద్ ను
చేరటం, యోగాసెంటర్ ప్రారంభించడం జరిగింది. ఈ సమయంలోనే యామినీ
దేవిగారు సహితం యోగాభ్యాసన విషయములో అధిక శ్రద్ధ చూపడం పరిణితి చెందిన
యోగినిగా ప్రత్యక్షం కాసాగారు. ఆమె యోగాభ్యర్థులను పలుకరించడంలో చాలామార్పు
జరిగింది. యోగా మిత్రులను ప్రతి యొక్కరిని ఆప్యాయంగా పలుకరించడం
వారివారి యోగసాధనలలోని సాధక బాధకాలను గూర్చి ప్రశ్నించి తెలుసుకొనేవారు.
సమీప కాలంలో యామినీదేవిగారు తమ కోడలిని అమెరికా పంపడానికి మదరాసు
ఎయిర్ పోర్టుకు వచ్చి అక్కడ నన్ను చూచినపుడు “బుధాకోర్పు” ఎలాజరుగుతున్నది,
అనుభవ విశేషాలెలా ఉన్నాయని చాల చాల ఆప్యాయంగా శ్రద్ధగా అడిగి తెలుసుకొనడం
ఆ మాతృశ్రీకి తప్ప యితరులకు అనితర సాధ్యం కదా!

అమ్మ

మాతృదేవోభవ, పితృదేవోభవ, ఆచార్యదేవోభవ అన్నారు పెద్దలు.

ముందు మాతృదేవోభవ అన్నారు గాని పితృదేవోభవ అనలేదు. అంటే 'తల్లి' ఈ జగత్తులో అత్యుత్తమమైన స్థానము పొందియున్నది. 'అమ్మ' అంటే ప్రేమ, ఆప్యాయతలకు, త్యాగాలకు ప్రతిరూపం కదా! ప్రతి ఒక్కజీవి 'అమ్మ' ప్రేమను చవిచూసిన వాళ్లే. దానికి జాతి, మత, కులం, దేశం ప్రమేయం లేకుండా అందరి మన్ననలను చూరగొన్నస్థానము 'అమ్మ'ది. ఇంకా కొందరు 'అమ్మ'లు, అమ్మమ్మలు అయినా 'తల్లి' ప్రేమను పొందే అదృష్టదంపతులు వుంటారు. అవి అన్నీ వారివారి కుటుంబము వరకు పరిమితమయి వుంటాయి. ఆ 'తల్లి' ప్రేమను ఇతరులకు పంచి పెట్టలేరు. అవకాశం కూడా ఉండదు అందరికీ!

అయితే మన 'యోగజగత్తు'కి 'అమ్మ' అయిన శ్రీమతి 'యామినీదేవి' 60వ జన్మదినోత్సవ సందర్భముగా ఆమె గురించి నాకు తెలిసిన అతికొద్ది వివరములు తెలియజేయ్యాలని వుంది. ఆమె గురించి, నాకు కలిగిన అనుభవము అయినవి తప్ప ఇతర వివరములు తెలివు. మొన్న డిశంబరు సమావేశములలో కూడా 'అమ్మ' గారిని వారి తల్లి తండ్రుల గూర్చిగాని, ఏ వూరిలో జన్మించారని కాని అడగలేదు. అడగాలనిపించలేదు. అరవయి సంవత్సరములు నిండుతున్న అమ్మగారితో మా కుటుంబమునకు ఆమె 59 యేట పరిచయం అయింది. అయితే సంవత్సర కాలంలో 'అమ్మ' ప్రేమను 40 సంవత్సరములుగా నేను, మిస్ అయిన కన్నతల్లి ప్రేమను యోగంలో చేరిన రోజునుండి పొందుతున్నానని ఎంతో ఆనందముగా తెలియజేస్తున్నాను.

మా 'అమ్మ' నాకు జ్ఞానము వచ్చేసరికి నోటితో మాట్లాడడము ఏ సందర్భములోను వినలేదు. నిశ్శబ్దంగా కుర్చీలో కూర్చుని వుండేది. ఎప్పుడు విచారంతోగాని, ఏడ్వడం గాని లేదు. చిరునవ్వుతో వుండేది. ఏ పని చేసేది కాదు. 'కర్మయోగం' ప్లేజి దాటిపోయింది అనుకుంటాను. అస్తమాను మన 'మాస్టర్' గారు అంటున్నట్లు 'ఆవ్' అని అంటుండేది. అప్పట్లో అర్థం ఎవరికీ తెలీదు. నేను విని,

శ్రీమతి కైంజ శ్రీ వెంకట్రావులు ఈ మధ్యనే మన యోగంలో చేరినటువంటి వారు. అమ్మగారితో వారి అనుబంధం ఇంకా మొగ్గతొడగని వయసులోనే వున్నా, వారి అనుభూతి మాత్రం వలవంతమైంది. విద్యాధికులైన వీరు అనకాపల్లి సమీప గ్రామస్థులు.

విని 'గేదె, గేదె' అంటుండేదాన్ని. అది 'మాస్టర్' గారిని రెండవసారి కలిసినపుడు అడిగితే యోగంలో బాగా పండిపోయిన వాళ్లు అలా అంటుంటారు అన్నారు. అక్కయ్యలు, అన్నయ్య అందరు మా అమ్మ ప్రేమను రుచిచూశారు. ఆమె దగ్గర తల్లి తొలి గురువు అన్నట్లు చదువుకున్నారు. కాని I missed that; there. కాని నాన్నగారి దగ్గర బాగా అలవాటు, చేరదీయడం వలన, కూడా తిరుగుతు వుండుట వలన ఆ ప్రేమను కొంతవరకు Campensate చేయగల్గారు. కాని ఏదో పొందలేని వెల్లి! తర్వాత చదువు, వివాహం, పిల్లలు. ఈ సాగరంలో 20 సంవత్సరములు అవిరామంగా ఈదాక అనుకోకుండా ఎదురైన, ప్రాప్తమయిన ఈ అవకాశం నాకు 'అమ్మ' దొరకడం!

మొదటిసారి 'అమ్మ' గారిని చూసినపుడు 'గురువు' గారి భార్య అనిపించారు. భోజనం పెట్టినపుడు చాలా బావుంది అమ్మగారి చేతివంట అనిపించింది. జీవితంలో ప్రతి ఒక్కరికీ 'living guru' కావాలంటారు. వెదికినా ఏకాద్విమందికో కాని 'సద్గురు' లభించడు. లభించినా "మనకు ఎంతవరకు ప్రాప్తమో అంతవరకే" అన్నట్లు మనం చేసే పొరపాట్ల వలన సద్గురు సాంగత్యమును పోగొట్టుకునే వాళ్లము అవుతుంటాము, అనుక్షణం అప్రమత్తంగా లేకపోతే. "సద్గురు వెంట సద్గురు పత్ని". అమ్మ పెట్టిన భోజనం చేస్తేనే కదా! 'మాస్టర్' గారి ట్రేన్ మెంటు పూర్తి అవుతుంది! 'అనంతశక్తిపాతం' అమ్మగారు అందిస్తేనే కదా! శ్రీ C.V.V. మాస్టర్ C.V.V. మహాగురువు అయినారు!

నాకు అమ్మగారిలో కల్మషరహితమైన నవ్వు, నిద్రలేచిన దగ్గరనుండి పడుకునే వరకు చేసే కర్మయోగము (నా భాషలో విసుగు, విరామం లేకుండా పని చేయడం) మనం చెప్పేది అన్ని ఓపిగ్గా విని, చక్కటి సలహా ఒకేమాటలో చెప్పగల నేర్పు, ఎవరి వివరాలు అక్కరలేని నిర్లిప్తత, ఆకర్షించే గుణాలుగా కనిపించాయి. ఒక్కసారి TV ఎదురుగా చిన్నిచాప వేసుకొని పసిపిల్లలా ఆనందిస్తూ, మాచిన్నారి అరవే పసంతాల యామిని

సుభతో కబుర్లు చెప్పుతుంటే ఏ వయసు వారితో అలా కలిసి పోగలగడం ఒక్క 'అమ్మ'కే సాధ్యం అవుతుంది. అనుకుంటాను.

యోగం చేస్తున్నాము అని కాకుండ జీవితమే ఒక 'యోగం'గా యోగంలో జీవితాన్ని అన్వయించుకుంటు, ప్రతి ఒక్క యోగసాధకుని యోగక్షమాలు అడుగుతు: ఎంతో ఆస్వాదంగా ప్రతి ఒక్కరిని 'భోజనాలు చేసారా' అని కనుక్కుని ఆఖర పంక్తిలో తాను భోజనానికి కూర్చోవడం అమ్మగారి ప్రత్యేకత! మొన్న సమావేశాల: 'అమ్మ'ని యోగం గురించి మాట్లాడాలని మన యోగ మిత్రులు కోరితే 'నాకేవి తెలియదు, నేను ఏమీ మాట్లాడలేను' అంటూనే ముత్యాలలాంటి మాటల మూడు పంక్తులలో అందరికీ అర్థమయే మామూలు భాషలో మనస్సుకు హత్తుకునేటట్లు చెప్పారు. అనుభవం మీద చెప్పిన వాక్యాలు మన అందరికీ శిరోధార్యాలవుతాయి 'Master prayer' లో అందుకునే Vibrationsని 'అమ్మ'గారి సాన్నిధ్యంలో నాకేమి తెలియదంటున్న అమ్మ దగ్గర మనం అందుకోగల్గుతాము.

జనవరి1, సమావేశాలు ఆఖరురోజు, 95వ సంవత్సరమునకు మొదటి రోజు, భోజన సమయంలో 'అమ్మ' ప్రక్కన కూర్చుని భోజనం చేసే భాగ్య మొదటిసారి. ఎంత ఆనందం, భోజనం తొందరగా చేసి వెళ్లిపోతామని దిగులు & రోజు నిజంగా మరువరానిది.

మేము ఇరువురుము అందరికీ వెళ్లి వస్తామని చెప్పి 'మాస్టరు' ఆశీస్సుల తీసికుని అమ్మ దగ్గరకు వచ్చి నమస్కరించి చెప్పి తిరిగి వెళ్లి పోతుంటే 'అమ్మ అన్నారు నిండుగా 'వచ్చారు. ఖాళీగా వెళ్లిపోతున్నారు' అని! నేను వెంటనే 'ఇంట ఇచ్చి 'అంత' తీసికెళ్తున్నాము అన్నాను. అయినా అమ్మకు తెలీదా! రెండు పళ్ల మాస్టరుగారి పాదాల దగ్గర పెట్టి మనం మాస్టర్ గారి వద్దనున్న జ్ఞానసంపద! master plan వేస్తున్నామని! అయినా అడిగినది కాదనరు. లేదనరు. అడిగే తప్పు అయితే, అదికాదని నిష్కర్షగా చెప్పి సరిఅయిన మార్గం తెలియజెప్పుతారు మన యోగ ప్రపంచమునకు తల్లి, తండ్రులు ప్రత్యక్షదై వాలు. అలాంటి 'అమ్మ'న నాకు అందించిన తండ్రి, గురువు, మాస్టర్ (నా దృష్టిలో మూడూ ఒకరే!)క ఎల్లవేళలయందు సదా కృతజ్ఞులమై నా కుటుంబము, మన యోగకుటుంబము ఉండే ప్రాప్తి కలిగించమని ప్రార్థిస్తూ-

శ్రీమతి టి. లక్ష్మి

అమ్మమాట

శ్రీమతి లక్ష్మి శ్రీ రామారావు గారల యోగజీవితం మూడు పువ్వులూ ఆరు కాయ
ల్లాంటిది. గురుదంపతుల ఆశీస్సులతో యోగా నుభవాలను ప్రోది చేసుకుంటున్న
వీరిద్దరూ నిత్య సంతోషులు. వీరు రాయగడ్ నివాసులు.

స్వప్నిలో కమ్మనైనది అమ్మ అనే మాట. అమ్మ ఆప్యాయతకి, అనురాగానికి
మరోపేరు. తిరుపతి సమావేశాలకు ఎప్పుడు వెళ్ళినా చిరునవ్వుతో ఎదురుగావచ్చి
ఆప్యాయంగా పలుకరించే, అమ్మగారు ఎప్పుడూ మా మనసుల్లోనే మెదులుతుంటారు.
సమావేశాలకు వెళ్ళిన ప్రతి ఒక్కరిని ఆప్యాయంగా పలుకరించి కష్టసుఖాలు
కనుక్కునే అమ్మగారి నుండి మా గృహిణులంతా నేర్చుకొనవలసింది ఎంతైనా
వుంది.

యోగంలో ఎన్నో సంవత్సరాల అనుభవం వున్న ఆమెలో ఏ మాత్రం
అహంకారం లేదు. లోకంలో ఎంతో మంది కొద్దిగా తెలిసినా ఎంతో తెలిసినట్లుగా
మిడిసిపడుతుంటారు. కాని అమ్మగారు ఎంతో అనుభవం వున్నా సామాన్య గృహిణి
వలెనే సింపుల్ గా వుంటారు.

మొన్న డిసెంబర్ సమావేశాలకు ఒకాయన అమ్మగార్ని యోగం గురించి
నాలుగు మాటలు ఏమైనా చెప్పమని అడిగారు. అప్పుడు ఆమె చిరునవ్వుతో
“యోగం గురించి నాకు మాత్రం ఏం తెలుసని? మీ అందరిలాగే నేను కూడా
యోగసాధన చేస్తున్నాను” అన్నారు. ఆమెలో వున్న సింప్లిసిటీకి ఇది ఒక
మచ్చుతునక మాత్రమే.

అమ్మగారిలో వున్న ప్రత్యేకత ఆమె చిరునవ్వు. ఆమె ముఖం ఎప్పుడూ
సంతోషంతో, సంతృప్తితో నిండివుంటుంది. ఆ సుఖ సంతోషాలు ఆమెను
శాశ్వతంగా వుండాలని మాష్టరుగారిని కోరుకుంటున్నాను.

అమ్మ

ఒక తేజస్సు, ఒక వేకువ, ఒక సుప్రభాతం, అమ్మగారు. ప్రేమమయి, తేజోమయి, స్నేహమయి అయిన అమ్మగారి షష్టిపూర్తి నిజంగా ఓ పర్వదినం.

అభిమానంతో, ప్రేమతో చేసే ఏషనికైనా ఒక ప్రత్యేకత ఉంటుంది. అందువలన అమ్మగారికి షష్టిపూర్తి చేయాలనే ఆలోచన ఎంతైనా అభినందనీయం.

ధర్మపత్నిగా అమ్మగారు : 1955వ సం॥లో శార్వరిగారితో అమ్మగారి వివాహం జరిగింది. అంటే వారి వివాహమై దాదాపు నలభై సంవత్సరాలు కావొస్తోంది. ఇన్నియేండ్ల వారి వైవాహిక జీవితం ఎటువంటి ఒడిదుడుకులు లేకుండా సాగిపోతూ వుంది. ఒక రవయితగా శ్రీశార్వరిగారు ఇంతగా పేరు, ప్రఖ్యాతులు ఆర్జించడానికి అమ్మగారే పరోక్షంగా కారణమైనారు. ప్రతి పురుషుని విజయం వెనక ఒక స్త్రీ వుంటుందనే విషయం శ్రీశార్వరిగారి విషయంలో అక్షరసత్యంగా చెప్పవచ్చు. ఇంతటి ప్రేమ, అభిమానం అనే పరదాల మధ్య శ్రీశార్వరిగారి యోగప్రశస్తి చిరకాలం వైభవోపేతంగా ఉంటుందనేది నిర్వివాదాంశం.

మాతృమూర్తిగా : ధర్మపత్నిగా తన వంతు బాధ్యతను ఇంత సమర్థవంతంగా నిర్వర్తించే యామినీదేవిగారు మరొక పాత్రలో మనకు కన్పిస్తారు. ఆ పాత్రే మాతృమూర్తి.

జీవితంలో ప్రధానమైంది మాతృత్వం. మాతృత్వం ప్రతి స్త్రీకి వరం. నలుగురు పిల్లల తల్లిగా వుంటూ తనప్రేమను తన జీవితాన్ని వారి కోసమే అన్నట్లుగా ప్రేమను పంచియిచ్చే ఆ తల్లి నిజంగా దైవసమానురాలు. పిల్లల భవిష్యత్తు ఇంత దేదీప్యమానంగా ప్రకాశిస్తుందంటే మొదటి కారణం ఆ కన్నతల్లి పక్ష శ్రమ.

అందుకే మొట్టమొదట పిల్లలకు నేర్పించకుండానే వచ్చేది 'అమ్మ' అనే

శ్రీశార్వరి గారి సాహిత్యంపై పరిశోధన జరిపి శ్రీవెంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం నుండి ఇటీవల పి.హెచ్.డి. పట్టా పుచ్చుకున్న విద్యావంతురాలు గురువుగారి కోసం వచ్చినప్పుడల్లా అమ్మగారితో మాట్లాడటంతో ఆత్మీయతను పెంచుకున్న జిజ్ఞాసువు. ఈమెకు యోగం చేయాలనే అభిలాష మిక్కులంగా వుంది.

పదం. అందుకే “మాతృదేవోభవ” అనే మొదట అంటారు. తరువాతే “పితృదేవోభవ”, “ఆచార్యదేవోభవ”. ఈ విధంగా చూచినా తల్లే మొదట, తర్వాతే తండ్రీ, గురువు.

యోగ సాధకురాలిగా : గురువుగారు, అమ్మగారు వారి ‘పాప’ పోయిన విచారంలో మనశ్శాంతి కొరకు, శ్రీగారి బాలసుందరరావు గారి ప్రోద్బలంతో యోగసాధన ప్రారంభించారు. 1970లో ప్రారంభించిన యోగం ఈనాటికీ వెలుగులు విరజిమ్ముతూవుంది. ఇన్ని సంవత్సరాలుగా యోగ సాధకురాలిగా వుంటూ ఒకవైపు గృహిణిగా, మరొకవైపు తల్లిగా తన బాధ్యతలు ఇంత సక్రమంగా నిర్వహించే అమ్మగారిలో ‘దివ్యత్వం’ గోచరిస్తుంది.

యోగ సాధనలో ఎంత ఉన్నత స్థాయికి ఎదిగినా, అదే నిరాడంధరత, అదే చిరునవ్వు, అదే ప్రేమ, ఆస్వాద్యతలు మూర్తీభవించి అమ్మను ఒక దేవతను చేసాయి. తానొక గొప్ప రచయిత ఇల్లాల్లినీ అన్న అహంభావం అమ్మగారిలో మచ్చుకై నా కన్పించదు.

యోగ సమావేశాలు జరిగే ప్రతిసారి యోగసాధకులందరికీ ఏమేమి కావాలో సమయానికి సమకూర్చి పెడుతూ, దగ్గరుండి వారు భోజనాలు చేసేలా చూసే చల్లని తల్లి, అన్నపూర్ణ, అమ్మగారు.

అమ్మగారు షష్టిపూర్తికి ఇది నా అక్షర సీరాజనం. ఈ సందర్భంగా నేను వారినో కోరిక కోరుతున్నాను. అమ్మగారి, నాన్నగార్ల ఘనశిస్సులు నాకు నిత్యమూ కావాలి. అవి నాకు సత్య దీపికలు కావాలి.

మన గురుదంపతులు

మాస్టర్ శార్వరిగారికి, అమ్మగారికి నమస్కారం.

నాకు గురువుగారు వేరు, అమ్మగారు వేరు కాదు. ఇద్దరూ ఒక్కటే. ఇద్దరి భౌతిక శరీరాలు వేరుగా కనిపిస్తాయి. ఇద్దరి ఆత్మ ఒక్కటే. వారిద్దరి ఆత్మీయత ఒక్కటే. ప్రేమ ఒక్కటే, ఆదరణ ఒక్కటే. గురువుగారు ఇంట్లో వున్నప్పుడు లేనప్పుడు అమ్మగారి ఆదరణ ఒకేలా వుంటుంది. గురువుగారు లేరు అని చెప్పి పంపరు. భోజనం చేయకుండా పోనివ్వరు మన యోగసాధకులు ఎవరు వెళ్లినా.

మా పరిచయం గురించి నాలుగు మాటలు రాస్తాను. భగవంతుడు మన భక్తికి మెచ్చి వరాలిస్తాడంటారు. కానీ నా కష్టాలను చూచి జాలిపడి నాకు మంచి గురువుగారిని ప్రసాదించాడు భగవంతుడు అనుకుంటాను. నిజంగా భగవంతుడు ఉన్నాడో లేదో తెలీదు. కానీ గురువుగారు, అమ్మగారు భగవత్ స్వరూపులు. ప్రత్యక్ష దైవాలు మాకు. భగవచ్ఛక్తి మనకు తెలియనిది. గురుదంపతుల శక్తి మనం నిత్యం అనుభవిస్తున్నాం. అమ్మగారి 'ప్రేమ'దైవత్వం. గురువుగారి యోగం ప్రేమమయం. వారిద్దరి యోగశక్తికి ఆధారం ప్రేమ, కరుణ, వాత్సల్యం.

మాకులదైవం శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామి. మమ్మల్ని అంటే మా కుటుంబాన్ని ఎన్నో కష్ట సమయాలలో కాపాడి రక్షించిన వేలుపు వేంకటేశ్వరుడు. ఆ దేవుడినే నమ్మి ఇంతకాలం జీవిస్తున్నాం. నేను రాష్ట్ర ప్రభుత్వంలో ఆర్.అండ్. బి. శాఖలో ఎక్సిక్యూటివ్ ఇంజనీరుని. 1991 మార్చి 13న రాజకీయ కులంత్రం కారణంగా నా ఉద్యోగం పోయింది. ఎ.సి.బి. నన్ను బ్రాప్ చేసి సస్పెండ్ చేయించింది. ఉద్యోగం లేక అవమానం భరించలేక చాలా బాధలు పడ్డాను. కుటుంబం గడవడం కష్టమైంది. జీవితం మీద విరక్తి పెరిగింది. ఒక్క రోజు జీవితాన్ని చాలిద్దామన్నంత అసహ్యం కలిగేది. ఇంతకాలం నమ్మకున్న వెంకటేశ్వరస్వామి వదిలేశాడు. నా మొర ఆలకించలేదు. మొక్కిని మొక్కులు వృధా అయినాయి. నేను చెయ్యని తప్పుకు శిక్ష విధించాడు భగవంతుడు! నేనెందుకు శిక్ష భరించాలి!

శ్రీ కె. వెంకట రామిరెడ్డి ఈ మధ్యనే యోగంలో ప్రవేశించిన యోగమిత్రులు. యోగాశ్రమంతో శ్రీరామిరెడ్డి అనుబంధం ఇటీవలిదై నా గురుదంపతుల కనుసన్నలలో చాలా రోజులే మెలిగారు. ఈసందర్భంలో మన అమ్మగారు శ్రీమతి యామినీదేవిగారిని చూసి చాలా విషయాల్లే తెలుసుకున్నారు. ఆ తెలుసుకున్నదాన్ని మాటల్లో పెట్టారు. ఆ మాటలు వారి అనుభవానికి ప్రతీకలు. శ్రీ వెంకటరామిరెడ్డిగారు ప్రస్తుతం నెల్లూరు ప్రాంత వాసి.

ఆ బాధలనుండి విముక్తి కోసం నేను, నాభార్య 1991 మేలో కాశీ వెళ్ళాం. గంగలో స్నానంచేసి. బుద్ధగయ, త్రివేణీ, వారణాశి దర్శించాం. అయినా నిష్కృతి లేదు. ఏ దేవుడికి మాపై కనికరం కలిగినట్టులేదు. భగవద్గీత నిత్య పారాయణ ప్రారంభించాం. అయినా మనశ్శాంతి లేదు. దక్షిణాదిలో వున్న శివక్షేత్రాలు, వైష్ణవ క్షేత్రాలు అన్నీ దర్శించి వచ్చాం. ఏ గుడిలో ఏ దేవుడు నన్ను గుర్తించలేదు. ఈశ్వరునితో మొదలైన నా భక్తి అయ్యప్ప దగ్గరకు వచ్చింది.

1993లో అయ్యప్ప దీక్ష తీసుకుని మాల వేసుకున్నాను. దీక్షా సమయంలోనే గురువుగారు రాసిన 'మృత్యువు తర్వాతి జీవితం' పుస్తకం చదివే అదృష్టం కలిగింది. ఆ చిన్న పుస్తకం చదవడానికి 12 గంటలు పట్టింది. కాస్త చదివేటప్పటికే కళ్ళు బరువెక్కి మైకం కమ్మి నిద్రవచ్చేది. అప్పుడే మా అబ్బాయి రెండు సంవత్సరాలుగా ఎంసెబ్ పరీక్షలు రాసి, రాంక్ రాక దిగులుతో ఇంట్లోనే ఉండిపోయినాడు. తను ఆ పుస్తకం చదివాడు. నేను అయ్యప్ప దీక్షలో వున్నా, మా అబ్బాయి వత్తిడి వల్ల నేను గురువుగారిని కలిశాను. "మీ దీక్ష అయిన తర్వాత రండి. ఇప్పుడు ఏమి చెప్పను" అన్నారు. మా అబ్బాయికి మాత్రం ప్రీల్ మెంబ్ యిచ్చారు. గురువుగారి ఆశీస్సులతో 60 కిలో మీటర్లు నడిచి జ్యోతి దర్శనం చేసుకున్నాను. జ్యోతి దర్శనం సమయంలో గురువుగారివే స్మరించాను. 60 రోజుల కఠిన దీక్ష శ్రమ లేకుండా పూర్తి చేయగలిగాను.

శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామి, నేను తీర్థయాత్రలలో సేవించిన దేవుళ్లు నన్ను గురువుగారి దగ్గరకు పంపించారు. భగవదంశ కలిగిన గురువే దేవుడు- ప్రత్యక్షదైవం.

అయ్యప్ప దీక్షలో వుండగానే గురుదర్శనం అయింది. నా ఉద్యోగం సంగతి చెప్పుకున్నాను. “నీ ఉద్యోగం తిరిగి వస్తుంది. బాధ పడకు, జడ్జిగారు తీర్పు చెప్పేటప్పుడు కోర్టులో విచారణ జరిగే సమయంలో మాష్టరుగారిని స్మరించుకో” అని చెప్పారు. అప్పటికి కేసు విచారణకు రాలేదు. ఎప్పుడు వస్తుందో తెలీదు. గురువుగారిచ్చిన మాట కొండంత దైర్యాన్నిచ్చింది నాకు. మా అబ్బాయికి 93 డిసెంబరులో ఇనీసియేషన్ యిప్పించాను. నా భార్యకు బ్రీట్ మెంట్ యిప్పించాను. ఆమె యోగం చేస్తోంది.

మొన్నటి మే 94 సమావేశాలలో మా ఇద్దరాడపిల్లలు ఇనీసియేషన్ తీసుకున్నారు. యోగం ప్రారంభించిన కొద్ది నెలల్లో పూజలు, వ్రతాలు అన్నీ మానివేశాం. ఉదయం, సాయంత్రం ఆరుగంటలకు కుటుంబంలో అందరం ప్రార్థన చేస్తున్నాం. ఆరోగ్యాలు బాగుపడ్డాయి. మనశ్శాంతి ఏర్పడ్డది. మా శ్రీనివాసుకి ఎంసెల్ సెలెక్షన్ వచ్చింది. కోరుకున్న సబ్జెక్ట్ దొరికింది. 1994 సెప్టెంబరు 8న నా కేసు కొట్టి వేశారు. వీలన్నింటికీ గురువుగారి ఆశీస్సులే బలం.

యోగజీవితానికి డిసిప్లిన్ చాలా అవసరం. గురువుగారి మాట ఆర్డర్. శిలాశాసనం. ఎవరు ఏదైనా తప్పు చేస్తే మాష్టరుగారు కంప్లెట్ కనపడి కర్ర రుళిపిస్తుంటారు. జీవితంలో అసాధ్యం అనుకున్న వన్నీ గురువుగారి ఆశీర్వాద బలంతో సాధ్యమైనాయి.

మనస్సు నిర్మలంగా, ఒక దేవాలయంగా ఉంచుకోవాలి. ఆ దేవాలయంలో గురువుగారిని, అమ్మగారిని నిలుపుకోవాలి. మన కృషిని బట్టి ఫలితం వుంటుంది. మన విశ్వాసాన్ని బట్టి యోగం స్థిరపడుతుంది. మన సమర్థణ బట్టి యోగం ఫలిస్తుంది. ఎన్నో జన్మల అన్వేషణ ఫలితంగానే ఈ జన్మలో ఒక నద్గరువు లభిస్తారు. మనం శ్రమపడి జీవితంలో ఏదైనా సాధించవచ్చు. కానీ పూర్వజన్మ పుణ్యం వల్ల, ఈ జన్మలో మన బుద్ధి వికాసం వల్ల మాత్రమే ఉత్తముడైన గురువు లభిస్తాడు. మాష్టర్ గారిని నేను చూడలేదు. గురువుగారిలోనే నేను మాష్టర్ గారిని చూస్తుంటాను.

మన అమ్మగారి విషయంలో నా భార్య అనుభవం ఒక్కటి రాసి, ఈ వ్యాసం ముగిస్తాను. ఇది అమ్మగారి షష్టిపూర్తి సందర్భం కదా!

అమ్మగారు అందరు ఆడవాళ్లవలె సంసార స్త్రీ కదా! గురువుగారి భార్య అయినంత మాత్రాన యోగగక్తి వుంటుందా! అని నా భార్యకు అనుమానం వచ్చిందట. అదే ఆలోచనతో నిద్రపోయింది. కాస్సేపటికి మాష్టరుగారు కనిపించి

‘ఏం నీ అనుమానం తీరిందా! అమ్మగారి శక్తిని చూస్తావా? చూడగలవా?’ అన్నారట. వెంటనే తన ఎదురుగా ఒక ఎత్తైన పీఠం మీద అమ్మగారు కూర్చుని కనిపించారు. బ్రహ్మాండమైన తేజస్సు, బంగారు శరీరంతో మెరిసి పోతున్నారు. అమ్మగారి తలపైన కనకాంబరాలు వర్షించాయి. ముక్కుపుడక రత్నకాంతితో ధగధగ మెరిసిపోయింది. అంతేకాదు. అమ్మగారి వదనంలో గురువుగారు, మాస్టర్ గారు కనిపించారట.

మాకు అమ్మగారు, గురువుగారు, మాస్టరుగారు వేరుకాదు. ముగ్గురిలో వున్నది ఒకే శక్తి. అది యోగశక్తి. అమ్మగారి యోగశక్తి అంచనా వేయడం, తెలుసుకోవడం మనవల్ల కానిపని. గురువుగారి యోగప్రజ్ఞను, యోగశక్తిని ప్రతిక్షణం, ప్రత్యక్షంగా పొందుతున్న అమ్మగారి శక్తిని అనుమానించడం మన అవివేకం. మనకు ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తున్న మాస్టరుగారు మన గురువుగారు. మాస్టరుగారి కంటే గురువుగారు తక్కువ వారనే అభిప్రాయం మనలో వున్నంతకాలం మన యోగం కుంటిపడక నడుస్తుంది. మాస్టర్ గారికి ఈథరిక్ శరీరం. గురువుగారికి ఫిజికల్ శరీరంలో వున్న ఈథర్ శక్తి అంతా ఒక్కటే. ఇద్దరూ ఒక్కటే.

అమ్మగారి షష్టిపూర్తి శుభసందర్భంలో నా విజ్ఞాపన ఒక్కటే, “అమ్మా! మేమంతా మీ బిడ్డలం. మీరు ఆధ్యాత్మిక లోకంలో కన్నబిడ్డలం మేము. మీ దయ, ప్రేమ మా పైన అనవతరము ప్రసరింప చేస్తుండండి. మీరు మాకు తోడుగా, వుంటే మీ నీడన మేము చల్లగా, నిశ్చింతగా జీవిస్తాము. మా యోగాభివృద్ధికి నదా మీ ఆశీస్సులు కావాలి”.

అమ్మ

అమ్మకు అర్ధవై వసంతాల పండుగ. చాలాసంతోషం. అందరికీ 'అమ్మ'ని మళ్ళీ మళ్ళీ జ్ఞప్తికి తెచ్చి 'అందరినీ పసివాళ్లను చేసేది 'అమ్మ' అనేమాట. ఒకరిని మనం 'అమ్మ' అని పిలిస్తే, వారి ముందు మనం పిల్లలమే. మనం పిల్లలం కావడం అంటే అమాయకులంగా మారడం. అవునా, ఆ 'మాయ' నుండి మనల్ని ప్రపంచంలోకి తెచ్చింది కన్నతల్లి. మాయాప్రపంచంనుండి దివ్యప్రపంచంలోకి నడిపిస్తుంది ఈ అమ్మగారు. అందుకే తల్లి తర్వాత ఈ తల్లి మన అందరికీ అమ్మ.

సమావేశాలకు ఎంతోమంది శిష్యులు వస్తుంటారు. నేను కృష్ణా ఎక్స్‌ప్రెస్ రాత్రి 12 గంటలకు వెళ్ళినా, నిద్రలేచి భోజనం పెడతారు. 'లేదమ్మా భోజనంచేసి వచ్చాను' అని అబద్ధం చెప్పినా నమ్మరు. కృష్ణాలో భోజనం దొరకదు. రైలులేటు అయితే తిరుపతిలో టీకూడా దొరకదు. ఆసంగతి అమ్మగారికి తెలుసు. లేటుగావచ్చే వారికోసం వంటచేయించి, ఎదురుచూస్తుంటారు. ఫలానాబ్రయిన్ వచ్చిందా. ఎంతలేటు అని స్టేషన్‌కు ఫోను చేయించి తెలుసుకుంటారు. మాఅందరికోసం అద్దరాత్రి వరకు తాను మేలుకొని ఉండడం ఎందుకు? అంత ఆప్యాయంగా దగ్గర కూర్చుని కొసరి కొసరి వడ్డించడం ఎందుకు? అమ్మకనుక. తనలో 'అమ్మప్రేమ' పొంగువారుతుంది కనుక. అందరినీ బిడ్డలవలె చూసే ప్రేమమూర్తి కనుక. కరుణామయి కనుక.

ఒకసారి మాఅమ్మను మాస్టర్‌గారి దగ్గరకు బ్రీఫ్‌మెంటుకు తీసుకు వెళ్ళాను. ఆమెను చాలా ప్రేమగాచూచి ఆమెజబ్బు గురించి విచారించారు. బ్రీఫ్‌మెంట్ చేశాక ఆమెకు బాగైంది. తర్వాత ఎప్పుడు సమావేశాలకు వెళ్ళినా, గుర్తుపెట్టుకుని 'మీ అమ్మగారు కులాసా! ఆరోగ్యం బావుందా' అని అడుగుతారు. ఎంతజ్ఞాపకమో, నాభార్య అంకమ్మ యోగంలోకి వచ్చిన రోజునుండే అమ్మగారికి అటుక్కుపోయింది. "అమ్మగారికి ఎంత ఓర్వండి! ఎవరెవరికి ఏమేంకావాలో కనుక్కుని చేయిస్తారు".

అమ్మగారు 24 గంటలు యోగంలోనే వుంటారు. అందరితో కలిసి

రామకృష్ణా పురం నివాసి అయిన శ్రీ ఎం. మోహనరావుగారు మన అమ్మలో కరుణామయిని చూసుకున్నారు. ఇరవై నాలుగు గంటలూ యోగ నభ్యుప బాగోగులను పర్యవేక్షించే అమ్మగారిలో మరో ఇరవై నాలుగుగంటల యోగహృదయిని చూడగలిగారు. అది వారి అనుభవం, అనుభూతి.

ప్రేయర్ చేయడం కుదరక పోయినా బాధపడరు. పనిచేయడమూ యోగమేనంటారు. ‘యోగం’ పేరుతో బాధ్యతలు విస్మరించ కూడదు “గృహస్థులంగా వున్నప్పుడు ఆ బాధ్యతలు నిర్వర్తించాలి తప్పదు. మాస్టరుగారి ప్రజ్ఞను నిలుపుకోవడమూ యోగమే. కూర్చుని కళ్లు మూసుకుంటేనే ధ్యానంకాదు. హృదయంలో మాస్టరుగారి రూపం మెదిలి, మనస్సులో మాస్టర్గారి ధ్యాన ఉన్నా యోగమే అవుతుంది” అంటారు. “యోగంగురించి ఎక్కడా, ఎవరి వద్ద మాట్లాడకండి. మన అనుభవాలు ఎవరికీ చెప్పకుండా ఉండడమే మేలు” అన్నారు అమ్మగారు.

అందెకే నాకనిపిస్తుంది, గురువుగారికి అన్నింటా అర్థాంగి అమ్మగారు - అని.

అమ్మ ఆదరణ

మావారు యోగంచేస్తున్నా, చాలకాలం నేను చేయలేదు. ప్రతి సమావేశానికి ఆయన పైదరాబాదు, తర్వాత తిరుపతి వెళ్లి వస్తుండేవారు. యోగంలో చేరిన తర్వాత మావారిలో మార్పులు కొట్టవచ్చినట్లు కనిపించాయి. ఆయన ఆలోచన, ప్రవర్తన మారింది. మా ఇంటి పరిస్థితులు మారి, ఎవరికీ ఏదిగులు విచారం లేకుండా వుంటున్నాం. మా అత్తగారికి 20 ఏళ్లుగా దయ్యంపట్టిందని, ఏపనిచేసేదికాదు. ఎప్పుడు రోగమే. ఎన్నోమందులిప్పించాం. భూతవైద్యాలు, రాజవైద్యం చేయించాం. చివరకు మావారు, ఆమెను తిరుపతి తీసుకు పోయి గురువుగారికి చూపించారు. యోగా బ్రీచ్ మెంబర్ లో ఆమె 20 ఏళ్ల రోగం, మూడురోజుల్లో తగ్గి పోయింది. ఇంటికి చాలా హాయిగా వచ్చి, ఇరవై ఏళ్ల క్రితం చేసిన పనులన్నీ చేసుకోసాగింది. హాయిగా పాలంపల్లకు వచ్చేది.

ఆమార్పు చూచాక నాలో మార్పు వచ్చింది. నేనూ యోగం చేసుకుంటానని అడిగాను. మావారు గురువుగారికి ఉత్తరం రాసి పర్మిషన్ తీసుకున్నారు. సమావేశాలకు మావారితో నేను తిరుపతి వెళ్లాను. ఆశ్రమంలో అడుగు పెట్టగానే మావారు మేడపై వెళ్లిపోయారు. గురువుగారు 'రామ్మా' అని నన్ను లోపలికి తీసుకువెళ్లి, ఈమె మన రామకృష్ణాపురం మోహనరావుగారి మిసెస్ అని అమ్మగారికి పరిచయంచేశారు. అమ్మగారు చాలా ప్రేమగా పలకరించి, "రామ్మా.. ప్రయాణం కులాసాగా సాగిందా, ఏమీ ఇబ్బంది పడలేదు కదా! నిన్న ఎప్పుడో భోజనం చేసివుంటారు. రైలులో నిద్రిస్తుండదు. వెళ్లి స్నానంచేసిరండి, టిఫిన్, కాఫీ రెడీగావున్నాయి."

నేను ఏమిటో, నాపేరు ఏమిటో, నాస్వభావం ఏమిటో అమ్మగారు ఆలోచించరు. స్వంతకూతురు పుట్టింటికి వచ్చినప్పుడు ఎంత శష్టంగా తీయగా అంటామో అలాగ. బిడ్డల ఆనందమే తల్లికి తృప్తి. బిడ్డలు తృప్తిగా భోజనం చేస్తేనే అమ్మకు ఆనందం. అమ్మగారు ముందు అందరి విషయంలో భోజనాలు, ఫలహారాలు

శ్రీమతి అంకమ్మ శ్రీ మోహనరావులు మౌన స్వభావులు. పిట్ట కొంచెం కూత మనం అనేటట్లు ఉంటుంది వీరి వర్తనం. దంపతులుగా యోగ సాధన చేస్తూ గురుదంపతుల రహస్యాన్ని తెలుసుకోగలిగారా అనేట్లు అనుభవాన్ని పండించుకుని మన ముందుంచారు అంకమ్మగారు. ఆ అనుభవం ప్రతి ఒక్కరికీ అనుభూతం కావాలి

సరిగా అందాయో లేదో గమనిస్తారు. మగవాళ్లు బయట హెబల్స్ కు పోతే కోప్పడతారు. అందరి కోసం చేయించాం మీరు హెబల్స్ కు పోతే ఇవి వేస్తే అవుతాయి అని మందలిస్తారు. ఆమందలింపులో కదిలేది ప్రేమ, వాత్సల్యం.

వీలై నంతవరకు అమ్మగారి ప్రక్కన కూర్చుని భోజనం చేయాలని పిస్తుంది. నాలాగానే ఆడవారందరూ అమ్మ ప్రక్కనే చేరుతుంటారు. అమ్మగారు అందరి భోజనాలు అయితేగానీ భోజనం చేయరు. చివరకు అమ్మగారితో కలిసి భోజనం చేయాలన్న కోరిక పున్నవాళ్లం ఎంత ఆలస్యం అయినా, కనీసం పాతిక, ముప్పయి మందిమి మిగులుతాం.

అమ్మగారి సరసన, లేదా వరసన కూర్చుని భోజనం చేస్తే, ఎంత తిన్నాకడుపు నిండుతుంది. మహాత్మప్రగావుంటుంది. అద్భుతం మా ఆడవారికే మగవాళ్లకి ఆ అవకాశం ఉండదు. రాత్రి పూట పడుకోవడంకూడా అమ్మ పడుకునే గదిలోనే చాలామందిమి చేరతాం.

మొన్న సమావేశాలప్పుడు ఒక చిత్రం జరిగింది. సాధారణంగా గురువుగారికి నిమిషం తీరదు. బ్రీచ్ మెంట్స్ చేయడం, కొర్సులు చేయించడం, వచ్చినవారి సమస్యలు పరిష్కరించడం తోనే సరిపోతుంది. నాకు గురువుగారి చేత బచ్ తీసుకోవాలని లోపలవుంది. గురువుగారు బచ్ యిస్తే యోగా బాగా వుంటుంది. త్వరగా ఫలితాలు కలుగుతాయి. వచ్చే వారందరు గురువుగారి బచ్ కోసం అర్థిస్తుంటారు. అది సాధ్యంకాదు. ఇనీసియేషన్ అప్పుడే, బ్రీచ్ మెంట్ అప్పుడే యిస్తారు. పలు సమావేశాలలో ప్రేయర్ మధ్యలో ఒకసారి లేచి ప్రతి ఒక్కరికీ బచ్ యిస్తారు. అలా బచ్ యివ్వగానే శరీరం పులకరించి, సమాధిస్థితికి వెళ్లిపోతారు అందరూ. కొందరు బ్రీచ్ మెంట్ కోరి వచ్చేవారు ఆ బచ్ తోనే ఆరోగ్యవంతులవుతారు.

స్పెషల్ గా గురువుగారి బచ్ తీసుకోవాలని నాకోరిక. మావారిని అడిగాను గురువుగారికి చెప్పమని. “నువ్వే అడుగు, నేను రికమెండ్ చేస్తే కోప్పడతారు. ఒకరి విషయం మరొకరు రికమెండ్ చేస్తే గురువుగారికి నచ్చదు. చేయరు ” అన్నారు. నేను అమ్మగారికి చెప్పుకున్నాను. ‘అడగలేక పోయావా?’ అన్నారు. “అడగాలంటే అరవై వసంతాల యామిని

భయం వేస్తోందమ్మా” అన్నాను. “సరే, నేను చెబుతాలే” అని హామీ యిచ్చారు.

ఆరోజు రాత్రి పదకొండు గంటలకు గురువుగారు మేడ దిగి వచ్చారు. క్రింది హాల్లో ఆడవాళ్లం పడుకోడానికి రెడీ అవుతున్నాం. రాగానే, “అంకమ్మా... ఆచాప ఇటు వేసుకుని కూర్చో. మిగిలిన వాళ్లను డిస్టర్బ్ చేయవద్దు” అని వెంటనే నన్ను ఎదురుగా కూర్చోబెట్టుకొని ప్రేయర్ చేసి విభూదిపెట్టి ‘బచ్’ యిచ్చారు. అదే క్షణంలో నాశరీరం తేలికైంది. ఒళ్లంతా తేజస్సుతో నిండిపోయింది. ఏదో కరెంట్ ఆపాదమస్తకం ప్రవహించింది.

నేను అమ్మగారిని అడిగిన విషయం, నాకు ‘సరే’ నని అమ్మగారు హామీ యిచ్చిన విషయం, గురువుగారికి ఎలా తెలిశాయి. క్రింది హాలులోయిది జరిగింది. గురువుగారు పై నవున్నారు. అమ్మగారికి గురువుగారికి మధ్య వైర్లెస్ మెసేజ్ ఏదో అందుతుంది అనుకున్నాం. అమ్మగారి ప్రేమకు ఆప్యాయతకు అర్థవై. సంతృప్తిని నిండాపెట్టి. మరో అర్థవై ఏళ్లు అమ్మప్రేమ మాకు అందుతూ వుండాలని నాకోరిక.

ప్రేమమూర్తి 'అమ్మ'

నేను ఒకసారి మే సమావేశాలకు తిరువతి వెళ్లినప్పుడు మొదటి సారిగా మాస్టరు శార్వరి గారిని, అమ్మగారిని చూచాను. కర్నూలునుండి విశ్వనాథం, నాగమణి గార్లతో కలిసి నేను వెళ్లాను. ఎప్పటినుండో మాస్టరుగారిని దర్శించాలని కోరిక. మానాన్నగారు గురువుగారి శిష్యులు. చాలాబాగా యోగం చేస్తారు. మా అత్తయ్యకు గురువుగారు పైదరాబాదులో వున్నప్పుడు బ్రీట్ మెంట్ చేశారు. మా అక్కగారి పాపకు సుస్థీచేస్తే, నేనే ఉత్తరం రాసి రిక్వెస్ట్ చేశాను. నన్ను చూడకపోయినా, పరిచయం లేకపోయినా, ప్రేమతో బ్రీట్ చేసి, విభూది సంపుతూ ఉత్తరం రాశారు. అప్పటి నుండి గురువుగారిని చూడాలని కోరిక నాకు. నాగమణి అంటే అమ్మగారిని గురించి చాలా బాగా చెప్పారు. అలాంటి 'అమ్మ' ప్రపంచంలో ఎప్పుడూ చూడం అనేవారు. నాకు మరి అమ్మగారిని దర్శించాలని కోరిక కలిగింది.

గురువుగారు ఎంత సింపుల్ గా వున్నారో, అమ్మగారు అంతసింపుల్ గానూ వున్నారు. గొప్పవారు అంత నిరాడంబరంగా ఉంటారని, ఏభేషజం, గర్వం వారిలో ఉండవని గ్రహించాను. గురువుగారు అంతసింపుల్ గా వున్నా, శిష్యులు ఎంతో భయపడిపోతుంటారు. వారి ఎదుటకు వెళ్లాలంటే భయం. మాట్లాడాలంటే భయం. మళ్లా గురువుగారేమో అందరితో చనువుగా, నవ్వుతూ మాట్లాడతారు. పేరుపేరునా అందరినీ పలకరిస్తారు. అమ్మగారూ అంతే ఎవరినీ మరచిపోరు. ఎవరికీ లోటురానివ్వరు.

మహాత్మాగాంధీకి కస్తూరిబా, రామకృష్ణ పరమహంసకు శారదాదేవి వలె, మాస్టరు శార్వరిగారికి యామినీదేవిగారు అండ. ప్రతి గొప్పవ్యక్తి వెనుక ఒక స్త్రీ మూర్తి వుంటుంది. ఒక స్త్రీకై పనిచేస్తుంది. నిజమే! మాస్టర్ సి.వి.వి. గారి వెనుక మదర్ వున్నారు. మాస్టర్ శార్వరి గారి వెనుక అమ్మగారు వున్నారు. గురువుగారు ఇంతటి స్థితికి రహదానికీ, వారి యోగానికీ అమ్మగారి ప్రేమ సహకారం ఉన్నదని నావిశ్వాసం.

శ్రీమతి కె. విజయలక్ష్మి గురుపత్నిలో 'అమ్మ'నే చూసుకున్నా.
మాస్టర్ యోగానుయాయు. మాతృశ్రీ యామినీదేవిగారిని
జగన్నాథ అంశలో పుట్టి ఉంటారని అనుకుంటున్నా శ్రీమతి
విజయలక్ష్మి కర్నూలు నివాసి.

భర్త యోగం చేసినా, భార్య చేయని సందర్భాలు నాకు తెలుసు. ఇద్దరూ చేస్తేనే
యోగం ఫలిస్తుందికదా! కొంతమంది భార్యలు ఎందుకు చేయరు! భర్తది ఒకదారి,
తనదొక దారి అయితే ఏంబాగుంటుంది?

అమ్మగారిని అందరూ 'అమ్మ' గారనే పిలుస్తారు. అమ్మలో ఎంతో
సహనం, ఓర్పు ఉన్నాయి. అమ్మలోని మంచిని రుచిచూచాను. కరుణ, ప్రేమ,
దయ, ఇన్ని గుణాలు ఒకే వ్యక్తిలో ఎలా చోటుచేసుకున్నాయి. మనలో ఎందుకు
అవి ఉండడం లేదు. ఇంతమంది శిష్యులున్నా, అహంకారం లేదు. రవ్వంత
గర్వంలేదు. మూర్తిభవించిన 'ప్రేమ' అమ్మ, అందరినీ తన బిడ్డలుగా భావించడానికి
ఒక్క సంస్కారం చాలదు, విశ్వ ప్రేమ కావాలి. తాను 'జగన్నాథ' అవతారం
అయివుండాలి. ఒక్క జగన్నాథ తప్ప అందరినీ సమంగా ప్రేమించడం మామూలు
మనుషుల వల్లకాదు. అందుకే అమ్మగారు జగన్నాథ అంశలో పుట్టి వుంటారని
అనుకుంటాను.

అమ్మగారిని చూడగానే అప్రయత్నంగానే ఎవరికైనా పాదాభివందనంచేసి,
ఆపవిత్ర పాదాలను కళ్లకు అడ్డుకోవాలనిపిస్తుంది. పవిత్ర భావన కలుగుతుంది
రెండుచేతులు మనప్రయత్నం లేకుండానే అంజలిస్తాయి. అది ఎలా సాధ్యం.
అమ్మలోని ప్రేమ అదృశ్యంగా మనలోకి ప్రవహించి, మనల్ని నిద్ర లేపుతుంది.
అందువలన అమ్మగారు నారీలోకానికే గర్వకారణం. అమ్మగారి షష్టిపూర్తి ఉత్సవ
సందర్భంగా, ఇది నాప్రేమ కానుక. సదా అమ్మగారి ఆశీస్సులు నాకు, మనకు
లభించాలని ఆశిస్తున్నా.

మే మెరిగిన 'మాస్టర్-మదర్'

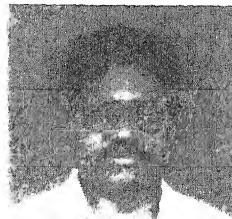
సగుణబ్రహ్మమైన మాస్టర్ సి.వి.వి. మదర్ వెంకమ్మ పరబ్రహ్మ స్వరూపులై భువిజనులకు “భౌతిక అమరత్వ” ప్రసాద కారణజన్ములు. వీరి దివ్యచేతన యోగసాధకులకందరికి అనుభవైకవేద్యమే. యోగసాధన క్రమాలలో ఒకస్థాయిని పొందిన సాధకులు-వీరి భౌతిక రూపం దర్శించే భాగ్యం లేకపోయినా, యోగశరీర దర్శనంతో జీవితాలు పునీతం చేసికొన్న వారు లేకపోలేదు. సగుణ బ్రహ్మలైన ఆ ఆదిదంపతుల యోగ జీవితవారసులు మన గురు-గురుపత్నిలు. మాస్టరుగారి దర్శనభాగ్యంలేని యోగాసక్తులకు భౌతిక శరీరరూపంలోని “మాస్టర్-మదర్” వీరు.

నిర్గుణబ్రహ్మమైన మాస్టర్ ఎం.టి.ఏ. సగుణబ్రహ్మమైన మాస్టర్ సి.వి.వి.-మదర్ వెంకమ్మ భౌతిక బ్రహ్మలైన మనగురు-గురుపత్నుల అనుగ్రహంపొంది యోగానుయాయులమైన మనమంతా కడుధన్యులం. మనకు యోగ ప్రపంచంలో చెప్పుకోగల నిబ్బరం కలిగించినవారు మన గురు-గురుపత్నులు.

మాస్టరుగారి మాబలప్రకారం ఉపదేశం పొందిన 19 నెలలకు యోగాభివృద్ధి వీక్షణ సౌధ్యం అన్నదాన్ని ఒకే ఒక 'టచ్' ద్వారా, డైరక్టు యినిషియేషను ద్వారా అదేపూట యోగాభివృద్ధి స్పష్టంగా వీక్షించి ఆనందపరవశులు కాగల భాగ్యప్రసాదితులు మనగురువుగారు. మన గురువుగారికి అహర్నిశలు 'యోగానుయాయీ' గానే గాక సర్వావస్థలయందు చేదోడువాదోడుగా, మాస్టరుగారు తన స్రయోగాలన్నిటికీ మదర్ వెంకమ్మ గారినే ట్రాన్స్ మీడియంగా వుపయోగపడి యోగపరిపూర్ణతకు దోహద పడినట్లు-మనందరికీ గురువుగారి ద్వారా యోగ ఫలం అందేందుకు పరోక్షంగా దోహదపడినారు మన 'మదర్'.

మన మదర్ తన అనుభవాలు, అనుభూతులు జీవితం-యోగంలో పెనవేసికొన్నవి రెండూ, యోగనందికల్లో అప్పుడప్పుడూ వివరించివున్నారు.

శ్రీ ఎం. ప్రభాకరరావుగారు నెల్లూరు నివాసి. గురుదంపతులను భౌతికశరీరరూపంలోని మాస్టర్ మదర్లుగా దర్శించిన వ్యక్తి. జీవితంలో నిబ్బరాన్ని కలిగించిన వారు మన గురుదంపతులు శ్రీ శార్వరి శ్రీమతి యామిని దేవిగారలు అంటారు ప్రభాకర రావు గారు.

జీవితంలో వాడిదుడుకులు నహజం అనుకుంటే ఆమె జీవితానుభవాలు ప్రత్యేకం: ఎంతో భరువుమయం. సాధారణజీవితమే యింతభారమైతే యిక యోగజీవితం! కత్తిమీదసాము. రెండింటిని సమతుల్యంగా నిబిడీకృత వోర్మితో, మొక్కవోని మనోనిబ్బరంతో, పెదాల చాలున చెరగని చిరునవ్వుతో, వెలుగొందే ప్రశాంత గంభీర వదనంతో, నెట్టుకొస్తున్న మదర్ ధన్యురాలు. మనయోగ సాధకుల పుణ్యఫలంగా జన్మించిన కారణజన్మురాలు.

యోగానుయాయులను స్వంత బిడ్డల్లా, మాబల్లా, చేతల్లా ఎన్నడు ఎలాంటి విసుగు, దర్పం, కోపం, లేకుండా చేరదీస్తున్న మన మదర్ జీవితం ధన్యజీవితంలో ఎన్నోవడిదుడుకులు ధైర్యంగా ఎదిర్చి నిల్చి గురువుగారికి అండగా, మనభాగ్యంగా, పరమోత్సాహంతో ముందుకు సాగేందుకు అండగా జీవితాంతం నడచిన మదర్లకు మనందరి ప్రణామాలు!

మనసా, వాచా, కర్మణా తనను విశ్వసించే తన యోగానుయాయులందరిని తనంతటివారుగా చేస్తారన్నాడు మాస్టరుగారు. బ్రహ్మాత్వాన్ని సాధించేందుకు అండగావుంటానన్నారు. తన ఉపదేశ మార్గమే అందుకు 'దారి' అనిసెలవిచ్చారు. ఆధ్యాత్మిక ప్రజ్ఞ భరించేకత్తి దేహానికి కలిగించి శరీరం దివ్యచేతనామయంగా యోగ పరిపూర్ణతపొందవచ్చని సెలవిచ్చారు మాస్టరుగారు. ఆపూర్ణత్వసాధనకు గురు మార్గదర్శకత్వం అవసరం. ఆగురువు పరిపూర్ణ యోగపురుషుడై ఆత్మవిశ్వాసంతో ధైర్యంతో తాను ముందుకుసాగుతూ, తనను నమ్మినవారిని నడిపించగల్గిన వాడయివుంటేనే శిష్యుల ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి సులభతరం. వాంఛాఫల ప్రాప్తి సాధ్యం. ఆమార్గదర్శి మార్గంలో 'యోగప్రయాణం' నల్లేరుపై నడక. అట్టి మార్గ దర్శకత్వం నిస్వార్థంగా, యోగానువ్యాప్తై లక్ష్యంగా, సర్వసాభ్రాతృత్వమే పరమావధిగా

మనల్ని నడిపిస్తూ యోగాభివృద్ధి అనే మేడమెట్లను నిస్సంకోచంగా ఒక్కొక్కటి ఎక్కిస్తున్న పరమ యోగి వర్యులు, మనమాస్టర్. మన గురువుగారు ధన్యులు. నిత్యం వారి సాహచర్యం సాగిస్తున్న మన మదర్ జన్మ సార్థకం. వారి అనుయాయులైన మన జీవితం ఉత్కృష్టం. అట్టివీరి ఋణం ఎలాతీర్చుకోగలం?

మనయోగం ప్రధాన మూత్రం 'యోగాబచ్' "ప్రాణాట్రీచ్"కు, సంపూర్ణ ఆలంబనగా తనమాటలతో చేతలతో సంకల్పితంతో, నిమిషయోచన మూత్రంతో మనలనందరినీ యోగ గమ్యంవై పుత్రిప్పి, మనమాట, వ్రాత, నడతా సర్వంతానేఅయి నడిపిస్తున్న మనగురుదంపతుల ఋణం అమూల్యం. వారిప్రేమ మనకు సులభ గ్రాహ్యం!

మాస్టరుగారు యోగజీవితంలో సాధించిన అనుభవాలు, అనుభూతులు పిన్నం. అవన్నీ మన గురువుగారి ద్వారా వింటున్నాం. మాస్టరుగారు ఏర్పరచిన బాబులో స్పష్టంగా ముందుకుసాగుతూ, విలక్షణంగా ప్రగతి కనులారా కాంచుతూ ఆత్మత్పత్తి పొందుతున్నాం. మన గురు దంపతులు ప్రాణాట్రీచ్ నిస్సంకోచంగా సాగిస్తూ తమ శిష్యుల ద్వారా కొనసాగిస్తూ మొక్కవోని ఆత్మధైర్యంతో "మాస్టరు యోగ" మనకు సజీవ ప్రతికలుగా నిలిచివున్నారు.

మాస్టరు-మదర్ అభౌతిక యోగ ప్రపంచాన్ని సృష్టించి యిస్తే దాన్ని తాకిక ప్రపంచంలో వినియోగిస్తున్న పరమపూజ్యులు మన మదర్-మాస్టర్.

మనమిత్రులు ఒకరు వ్రాసారు "అమ్మగారు యోగశక్తిని ప్రేమతో రంగరించి తినిపిస్తోందని". అక్షర సత్యం, అనుభవైక వేద్యం యీమాట.

గురువుగారి వద్ద డైరక్టుగా యోగాను సంధానం, మౌనంగా మదర్ వద్ద యోగాశీర్వాదం, యోగ జీవితంలో మన ప్రగతి సోపానం. ఆది పరబ్రహ్మ లోకోద్ధరణకు 2000 సం॥లో తిరిగి మానవజన్మ ఎత్తుతారని మననమ్మకం. ఆసంవత్సరం నవంబరు నెలలో గురువు ధనస్సూరిలో ప్రవేశించి నవుడు కారణభూతుడైన పరమోత్కృష్ట మానవుడు జన్మిస్తాడట. వారేనేమో మనం నమ్మే ఆపరబ్రహ్మ పునర్జన్మ.

ఆత్మవికాసం, తద్వారా మహా తృప్తిమైన సంపూర్ణ యోగ పురుషత్వ సాధన క్రమంలో ప్రాణశక్తిని మన కందరికీ అందిస్తున్న మన "మాస్టర్-మదర్" మనందరి యోగజీవితాలకు పరమార్థం చేకూర్చి "యోగషష్ఠ్యాభి" జరుపుకోగలరు!

మాస్టర్ నమస్కారం!

మదర్ నమస్కారం!!

శ్రీమతి టి.వి. రామారావు

అమ్మమాట

శ్రీమతి లక్ష్మి శ్రీ రామారావు గారల యోగజీవితం మూడు పుస్తకాలూ ఆరు కాయ
ల్లాంటిది. గురుదంపతుల ఆశీస్సులతో యోగా నుభవాలను ప్రాచీ చేసుకుంటున్న
వీరిద్దరూ నిత్య సంతుష్టులు. వీరు రాయగడ నివాసులు.

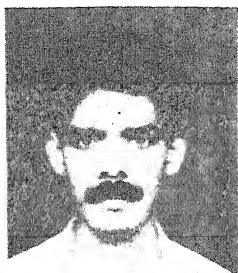
తన, పర అనే భావన లేక “లోకాన్ సమస్తాన్ సుఖిన్ భవంతు” అనే
వేదోక్తిని మాటలలో కాక చేతలతో చూపి అమృతవాక్కులతో మమ్ములను
అలరించి ఆనంద పరవశులను చేసి అరువది అమనులను పూర్తిచేసుకున్న
శుభసందర్భమున మాతృమూర్తి అయిన అమ్మగార్కి నమస్సుమాంజలులు. అమ్మా
అనే పిలుపులోనే వుంది కదమ్మా కమ్మదనము ! భాధలను మరిపించి, ఆనందమును
పంచి చిరకాలము ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యములతో యుండాలని నిరంతరము
కోరుకునే మీ పుత్రవాల్మీల్యము ఏమని కొనియాడుదును. అజ్ఞాన అంధకారములో
కొట్టుమిట్టాడుతున్న ఎందరికో జ్ఞానోదయము కలిగించి ముల్లబాబలతో కూడిన
వారి జీవితములను పూబబాబలుగా తీర్చిదిద్దిన మీ అనురాగమును మరువలేక సదా
మిమ్ములను స్మరిస్తూ మీ ఆశీస్సులను ఆశిస్తూ వుంటాము.

గురుధర్మచారిణి మాఅమ్మ.

ప్రతి మనిషికి వయస్సు పైబడడం సహజం. దాని ప్రభావంతో భౌతిక శరీరంలో మార్పులు విధితం. కాని వయస్సు శరీరాభివృద్ధికి మాత్రమే సంకేతం కారాదు. అది మానసిక వికాసానికి మరియు పరిణామానికి కూడా ప్రమాణంగా ఉండాలి. కాబట్టి పెరిగే వయస్సు మనిషికి అడుగడుగునా పాచ్యరికలా పనిచేయాలి. అందుకు ప్రతిస్పందించి సమాజపరంగానే కాకుండా, ఆధ్యాత్మికంగా కూడా పురోభివృద్ధిని సాధించేందుకు ప్రతి మనిషి పరిశ్రమించాలి. పరిణతిని పొందాలి. ఎందుకంటే మన గొప్పతనం మన శిలావిగ్రహాలు ప్రతిష్టించ బడితేనో, ప్రభుత్వ సన్మాన పత్రాలు అందుకుంటేనో, మేధావి వర్గంగా గుర్తింపబడితేనో, బడా పారిశ్రామికవేత్తలుగా కీర్తించబడితేనో వ్యక్తంకాదు. అవ్యక్తమైన మానసిక, ఆత్మానుభూతులకు లోనై, వరోన్ముఖ చైతన్య శిఖరాగ్రాలను అందుకున్నవారే నిజమైన ద్రష్టలు. అది ఎదుటివారు గుర్తించలేనిది. బాహ్య ప్రపంచాన్ని నడిపించే విధాతనిర్ణయమే అది. మనదేశానికి స్వాతంత్ర్యం సముపార్జించడానికి సర్వసాధారణం, అహింసాపాత్రులు పోరాడి, అనువులర్పించిన మహానుభావులు అందరికీ తెలుసు. అదే ఆశయంతో తపస్సు చేసి ఆశయసిద్ధిని కల్పించిన, స్ఫూర్తిని ప్రసాదించిన అరవిందుల సంకల్పం ఎందరికీ తెలుసు? ప్రపంచ గమన రీతులను నిర్ణయించేది పురాతన హరప్పా, మహెంజోదారోలు కాదు, సంస్కృతిని, నాగరికతను నేర్పిన ఆర్యులు కాదు, పరిణామ సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించిన లామార్క్, డార్విన్లు కాదు, రోడ్సీ కెగసిన విజ్ఞాన వ్యోమగాములు కాదు. ఇది స్థూల ప్రపంచానికి గోచరించే మాయావినోదం. నిజమైన పరిణామం అంతర్గతమైనది-ఆత్మ సంబంధమైనది. ఆధ్యాత్మికమార్గంలో ఉన్నవారుకూడా ఇది కలియుగాంతం అని కలవరపడుతున్నారు. కేవలం యోగానుష్ఠానంలో ఉన్నవారు మాత్రమే ఇది సత్యయుగారంభం అని సమ్మోహితులవుతున్నారు.

ఈ మార్పుల పరంపరలో 60 ఏళ్ళ పండుగ డబ్బున్న ప్రతివాడు అట్టహాసంగా జరుపుకుంటాడు. కాని ఈనాడు మనం జరుపుకునే పండుగ డబ్బుతో

గురు దంపతులు శ్రీ శార్వరి, శ్రీమతి యామినీదేవి గారల యోగ జీవనంలో తానూ ఒక బిడ్డడినే అంటూ ఈ పండగ జరుపుకోవడం మన అద్భుతం అంటూ స్త్రీని ఒక వ్యక్తిగా మాత్రమే కాక ఒక సంస్థగా మన కళ్లముందు నిలుపుతున్నారు శ్రీ కృష్ణమోహనరావు. జీవితం యోగంలో, యోగంతో మమేకమైనపుడు సత్యపదాన పయనిస్తున్నపుడు జీవిత విలువలు సత్యం. మాటున ఎంతలా గుబాళిస్తాయో కృష్ణమోహనరావుగారి వ్యాసం తెలియజెబుతుంది. నిండుగా మాస్టర్గారి దివ్యత్వం గురు దంపతుల ఆశీస్సులు అందుకుని పునితులైన కృష్ణమోహనరావుగారు సిర్పూర్-కాగజేనగర్ నివాసి.

కాదు-ఆత్మీయతానుబంధంతో. ఒక మహాసాధ్యుడికి, మన గురువత్తికి తమ బిడ్డలు కడు భక్తి, శ్రద్ధలతో కృతజ్ఞతాంజలులను సమర్పించుకోవడం. ఇది మన అద్భుతం. పూర్వజన్మ సుకృతం.

తల్లి కేవలం ఒక స్త్రీ కాదు. బిడ్డలను ప్రేమానురాగాలతో, మమతాను బంధాలతో, సమాజంలో ఉన్నత విలువలుగల వ్యక్తులుగా తయారుచేయు ఒక 'సంస్థ'. అంతేకాదు, తమలోని అజ్ఞానాన్ని పారద్రోలే జ్ఞాన స్వరూపిణి. దానికితోడు విశ్వజనీనతకు పరాకాష్ఠ.

మన యోగాశ్రమంలో మన గురువుగారు ఎంత సన్నిహితంగా ఉంటారో మనందరకు తెలుసు. అయినా మన మనసులో ఒక భయం వెంటాడి, మనల్ని ఒక వాద్దులో ఉంచుతుంది. అందువల్ల 'చనుపు' అనే లక్ష్యణరేఖ దాటడానికి ఎవరూ సాహసించరు. వారు ఎంత స్వేచ్ఛనిస్తారో, అంతగా విలువలకు ప్రాధాన్యం ఇస్తారు. కాకపోతే వారిమాట కత్తివేలులా ఉంటుంది. ఇటు మన అమ్మగారు అందరికీ ప్రీతిపాత్రులు. వారి ప్రసన్నత, ప్రేమ, ఆప్యాయతలతో కూడిన పరికరింపు అందరికీ ఆత్మవిశ్వాసాన్ని, భద్రతను కలుగజేస్తాయి. మనస్సు ప్రశాంతమీలకు వెళ్ళుతుంది. మనకు మేలును, అభివృద్ధిని చేకూర్చే ఒక చల్లని తల్లినిడ దొరికిందని సేదతీరుతాం.

మన జీవితంలోని ప్రతిదశ యోగానికి ప్రతిబంధకంగానే ఉంటుంది. బాల్యం అజ్ఞానంతోనే గడుస్తుంది. యవ్వనం అస్థిరం. జీవితంలో స్థిరపడటానికి శారీరక, మానసిక, సామాజిక వత్తిడులు బాగా ఉంటాయి. ఈదశలో చాలా క్రమశిక్షణ, పెద్దల మార్గదర్శకత్వం మరియు చేయూత కావలసి ఉంటుంది. లేకపోతే అసలు 'యోగం' వదిలిపెట్టండి, జీవితంలోనే కొరకురాని కొయ్యగా తయారవుతారు. తరువాత ఉద్యోగం, పెళ్ళి. ఆతరువాత పిల్లలు, బాధ్యతలు, చివరికి వృద్ధాప్యం.

ఎదిగిన పిల్లలు దూరమై, సంపాదించిన డబ్బు తమ బిడ్డల సంరక్షణకు వెచ్చించి, స్వారంజనకై తోడ్పడి, వట్టిచేతులతో తమ పిల్లల దయాదాక్షిణ్యాలకై ఎదురుచూస్తూ అట్టేర, అబ్దుర్రహ్మా జీవితాన్ని గడపడం. చిన్నప్పుడు మారాంచేసి, పెద్దయ్యాక చాక్కంటూ అడిగి, అన్నీ తీసుకొన్న బిడ్డలు, తమ తల్లిదండ్రుల పల్ల కనీస ధర్మాన్ని విస్మరిస్తారు. ఈదశలో బ్రతుకే భారమైనపుడు యోగం అబ్బేదెట్లు? కాని మన గురుదండతుల అనుబంధం కాలాన్ని ఎదురీదింది. సామాన్య కుటుంబాల్లోవలె ఎన్నో సమస్యలు వారినిసైతం ఆతలా కుతలం చేశాయి. అందరికీ బిడ్డలపల్ల ఉన్న భాధ్యతలే వారికి సైతం ఉన్నాయి. కాని ఈసమస్యల చదరంగంలో వృత్తి భాధ్యతతోపాటు సమాజవిలువలను, నైతిక విలువలను కాపాడుకుంటూ వారి జీవితం ఎంతసామాన్యంగా గడిపారో, వారి బిడ్డలను ఎలాంటి ఉన్నతస్థాయికి తీసుకెళ్ళారో, వారి జీవితాలు మనకు ప్రత్యక్ష సాక్ష్యంగా నిలుస్తాయి.

అంతస్తు, ఆరాటాల వెల్లువలో మనం, మన జీవితధ్యేయం మరచిపోతాం. మన కోర్కెలతో వ్యక్తిత్వానికి, సమాజ, నైతిక విలువలతో ఘర్షణ తీవ్రంగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఈనాడు సమాజంలో బ్రతకాలంటే తనకు తాను గిరిగీసుకుంటే సాధ్యంకాదు. సాటివారితో, ప్రతి ఒక్కరితో సంబంధాలు తప్పనిసరి. వ్యక్తిగత విలువలకు కాకుండా, డబ్బు, హోదా, దర్జానికి పట్టంకడుతున్న రోజులు ఇవి. న్యాయంగా బ్రతకినా, కనీస అవసరాలు తీర్చుకోలేని పరిస్థితులు మనిషిని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తాయి. ఎలా బ్రతకాలి? అన్నదానికి సరియైన నిర్వచనం చొరకదు. అందుకు కొలమానం లేదు. వారివారి వ్యక్తిత్వ వికాసం, ధోరణులు, కుటుంబ, సామాజిక స్థాయి, పరపతి మన జీవితవిధానంపై ప్రభావం చూపుతుంటాయి. నానుటుకు నేను ప్రధానంగా పోరాడుతుంది, నలిగిపోతున్నది ఈచట్రంలో యిమడబానికే, దానికితోడు డబ్బు, దాని అస్థిరత్వం, విశ్వరూప సందర్భానం. ఈవిధిన్న సమస్యలను అవగాహన చేసుకోవడం ఓపట్టాన కుదరదు. పాతరోజులు పోయాయి. ఆపూబకు ఆహారం సమకూరుచుకొని, ఓచెట్టుక్రింద కూర్చుని తపస్సు చేసుకోవడం కుదరదు. ఓఆశ్రమం పెట్టుకుంటాను, అంటే గోదానాలు, భూదానాలు చేసే రాదాజులు లేరు. ఇది కలియుగం. బ్రతకాలంటే డబ్బు, ఒక మంచి పని చేయాలంటే కూడా డబ్బే. ఇన్ని వికేంద్రిత కోణాల మధ్య మన దృక్కోణం మారుతుంది. సమతుల్యత దెబ్బతింటుంది. పోనీ మనం ఒకస్థిరాభిప్రాయాన్ని ఏర్పరుచుకున్నా కుదరదు. అర్థాంగి ఒప్పుకోదుగా! పురుషుడు స్వయంగా ఒక నిర్ణయానికి కట్టుబడగలడు. కాని సగటు స్త్రీ కోటి కోర్కెల నిలయం. తనతోటి స్త్రీల మనోభావాలకు ఆమోద ముద్రనిస్తుండేగాని, తన భర్త ఆశయాలకు ఆమోదం తెలుపదు. వ్యక్తిగత, అసాధారణ కోర్కెల మాయాజాలంలో ఇరుక్కొని, భర్త యోగ్యతను, సామర్థ్యాన్ని, విలువలను ప్రక్కకునెట్టి, అన్నిరకాల వేధింపులకు అరవై వసంతాల యామిని

గురిచేయడం ప్రతికుటుంబంలో సర్వసహజం. అలాంటి వేధింపులనుండి గురువుగారు తప్పించుకున్నారంటే, అదివారి అద్వైతంగా మన అమ్మగారి మహాన్నత వ్యక్తిత్వం అర్థమవుతుంది. వారెప్పుడూ సమాజపరమైన అంతస్తుకు, ఆడంబరాలకు విలువనివ్వలేదు. ఎల్లవేళలా గురువుగారి ఆదర్శాలలో, సమాజం పట్ల, మానవత్వం పట్ల, మానవ దివ్యజీవనం పట్ల గురువుగారి బాధ్యతలలో తను పాలు పంచుకున్నారు. ఎవరు ఎలాంటి అర్థితో తమపంచ చేరినా, తమవంతు బాధ్యతను నిర్వహించారు. ఎదుటివారి జీవితాలకు సాక్షాత్తను చేకూర్చారు.

మౌనంగా, సాధారణ గృహిణిలా కనిపించే అమ్మగారిలో మహాన్నత క్రమశిక్షణ, శక్తి కేంద్రీకరించబడి ఉన్నాయి. జీవితాన్నే యోగంగా, యోగమే జీవితంగా మలుచుకున్నారు. నిత్య గృహకృత్యాలు నిర్వహిస్తూ మనస్సును, హృదయాన్ని, ఆత్మను పరమాత్మోన్ముఖం చేశారు. ఈయోగఫలాలను పదిమందికి పంచిపెట్టడంలో గురువుగారికి చేదోడు వాదోడుగా ఉంటున్నారు. అన్ని సందర్భాలలో, సమావేశాలలో గురువుగారి ప్రత్యక్ష ప్రమేయం మనకు కనబడినా, అందులో సగభాగం, అమ్మగారి సంకల్పం తప్పకుండా పని చేస్తుంది. మనందరికీ తమ సర్వశక్తులు కేంద్రీకరించి నిస్సత్తువ పొందిన గురువుగారిని మనసా, వాచా, కర్మణా సేదతీర్చే మహాసాధ్వి మన అమ్మగారు.

1994 డిసెంబర్ కాలే సమావేశాలలో అమ్మగారు ఒక్కముక్కలో తమ దివ్యసందేశాన్ని అందజేశారు. యోగాశ్రమంలోని ప్రతిసభ్యుడు సంపూర్ణ విశ్వాసంతో, భక్తిశ్రద్ధలతో మాస్టర్ గారికి తమను తాము సమర్పించుకోవాలని. అదికావాలి, ఇదికావాలి అని కోర్కెల జవమాల త్రిప్పకుండా, మనస్సును అర్పించుకుంటే, అన్నీ వారే అయి తీరుస్తారని. యోగసమావేశాలలో అందరూ కోర్పులలో నిమగ్నమై ఉంటే, అమ్మగారు ఇటు కోర్పులు, ప్రార్థనల్లో పాల్గొంటూనే, అటు అల్పాహారం, టీ, కాఫీ, భోజనాదుల ఏర్పాట్లలో మునిగిపోతారు. అన్నివేళల్లో, మన బాధ్యతలను ప్రక్కకు నెట్టకుండా, మాస్టర్ గారికి అంకిత భావంతో నమస్కారం చేసుకొని మన కర్తవ్యాన్ని మనం నిర్వహిస్తే మాస్టర్ గారు మనవంతు ఫలాలను మనకు అడక్కుండానే అందజేస్తారని, అంటే ప్రతివారు తమ నిత్య జీవితంలో సత్యయోగంతో పాటు కర్మానుష్ఠానం చేయాలని. కాని ఎట్టి పరిస్థితులలోను మన మదర్ వెంకమ్మగారిని మరిచి పోకూడదన్నారు. వారే మన మాస్టర్ యోగానికి సంపూర్ణత్వం కలుగజేశారు.

మనజీవితం కృత్రిమ విలువలతో ఉండకూడదు. ఒక సిద్ధాంతానికి కట్టుబడి ఉన్నప్పుడే సంపూర్ణ ఫలితాలను పొందవచ్చును. ఉన్నత విలువలు, ప్రమాణాలు అడుగంటినప్పుడు, ఉన్నత లక్ష్యాలు సిద్ధించవు. మనలోని అహంకారం, ఈర్ష్య, అసూయాద్వేషాలు రోజురోజుకు మనవ్యక్తిత్వ వికాసానికి విఘాతం కలిగిస్తున్నాయి. అస్తిత్యాన్ని దెబ్బతీస్తున్నాయి. సత్యమార్గానికి అవరోధం కల్గిస్తున్నాయి. మనం అరవై వసంతాల యాచిని

కుమనా విలువలకు, సంస్కృతికి ప్రతిరూపాలుగా తయారుకాకూడదు. కావున మన అమ్మగారి పట్టిపూర్తి సందర్భంగా, మనందరం మన దృక్పథాన్ని మార్చుకోవాలి. పునరంకితం కావాలి. జీవితంలో క్రమశిక్షణ, సహజీవనం, సమన్వయం, విశ్వప్రేమ, దివ్యజీవనం అను అంశాలను ప్రేరేపకాలుగా తీసుకోవాలి. మన గురుదంపతులు తమ అనంత జీవన వధంలో ఉన్నతాదర్శాలతో, విలువలతో పరిపూర్ణ యోగ జీవితానికి గమ్యాన్ని ఏర్పరిచినారు. మూర్ఖుగారు, మదర్ వెంకమ్మగారు ఆ పుణ్యదంపతుల విశ్వమానవ కల్యాణ యజ్ఞానికి సర్వశక్తులను అందజేస్తూనే ఉంటారు. వారి ఆదుగుజాడలలో తు.చ. తప్పక నడవడమే మనంవారి చరణారవిందాలకు సమర్పించుకొనే గురుదక్షిణ అవుతుంది.

మన తెపాసిటీ, కాపబిలిటీ మనకన్నా మన గురువుగారికే సంపూర్ణంగా తెలిసిు. యోగంలో అభివృద్ధి - సాధకుడు, గురువుగారు, మూర్ఖుగారు అనే త్రికోణ సంబంధం మీదనే ఆధారపడి ఉంటుంది. ఈ ప్రపంచంలో మనిషి ఏకాకి. తనకు భార్య పిల్లలు, బంధువులు, సమాజం అభివృద్ధి నిర్దోధకులేగాని, యోగవరంగా లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి ఏమాత్రం సహకరించరు. జన్మపరంపరతో మనకెలాంటి సంబంధంలేదు. ఈజన్మ తరువాత మరుజన్మ మనకుండబోదు. కేవలం మన సాధన మనకుపకరిస్తుంది. మన లక్ష్యాన్ని గుర్తించకుండా వక్రమార్గం పట్టడానికి ఈ బంధాలు కారణమవుతాయి. అంటే ఈ బంధాలను తెంచుకొమ్మని కాదు కాని, వాటికతీతంగా బ్రతకమని. మన యోగానికి సన్యాసం తీసుకోవాల్సిన, బ్రహ్మచర్యం పాటించాల్సిన అవసరం ఎంతమాత్రం లేదు. సంపూర్ణ కుటుంబ బాధ్యతలు స్వీకరిస్తూనే యోగజీవనం గడుపవచ్చును. దివ్యానుభూతులను పొందవచ్చును. ఈ బంధాలు ప్రేమ కారకాలు కావాలిగాని యమపాశాలు కాకూడదు. నీవారిపల్ల ఎంత ప్రేమను ప్రదర్శిస్తావో, ఎదుటివారిపల్ల కూడా అంతప్రేమ పంచగలగాలి. కేవలం ఈప్రేమ భావనే మనకు స్ఫూర్తిని ప్రసాదిస్తుంది. ఒక భద్రతాభావం, ఒక స్టేబిలిటీ కలుగజేస్తుంది. కల్మషం లేని ప్రేమమాత్రమే అందరిని నీ చెంత చేరుస్తుంది. ఎదుటివారితో ఎలాంటి పరిచయం, సంబంధం లేకున్నా, కుల, మత, వర్గ భేదాలున్నా, మన ప్రేమతో వారిని కట్టిపడేయవచ్చు. ఎదుటి వారిపల్ల, వారి సమన్వయ పల్ల సానుభూతి చూపాలి. వాటి పరిష్కారానికి చేయూతనివ్వాలి. అదే ఒక అనుబంధంగా పరిణమిస్తుంది. వారు తప్పకుండా మన పల్ల విధేయులవుతారు. నామట్టుకు నేను చాలా పరిశీలించాను. ఫలానవాడు మూర్ఖుడు, స్వార్థపరుడు, ఏమాత్రం కనికరం లేనివాడు, అని ఎంతమంది నిర్ధారించినప్పటికీ, నాపల్ల వారంతా సుహృద్భావ వైఖరినే ప్రదర్శించారు. ఆ మార్పును, ఆకర్షణను తెచ్చిపెట్టింది యోగమే. వారు కనపరిచే ప్రేమానురాగాలకు నేను పిచ్చివాణ్ణి అవుతున్నాను. నాలోనే అసంపూర్ణత్వం అనిపిస్తుంది. వారి సంపూర్ణప్రేమ నాలోని లోపాల్ని సరిదిద్దుకో

మదర్ డివైన్

అమ్మగారికి అరవై సంవత్సరములు పూర్తి అయినవి. ఈ 60 సంవత్సరాల జీవితంలో ఇంతవరకు అమ్మగారు ఏం చేశారు, ఎలా జీవించారు అని ఆలోచించడం అవసరం. అరవై ఏళ్లు నిండినంతమాత్రాన మనం 'అమ్మగారు' అని ఆప్యాయంగా, ప్రేమగా, అభిమానంగా పిలవడం లేదు. ఈ మాతృపూజకు అమ్మగారు ఎలా అర్హులైనారు అని ఆలోచించవలె.

అమ్మగారు అందరివలె గృహస్థు, ధర్మపత్ని. మన గురువుగారి జీవిత భాగస్వామి. అర్ధాంగి. అమ్మగారు భార్యగా తన విధులను నిర్వహించారు. తల్లిగా తన ప్రేమను కన్నబిడ్డలకు పంచి యిచ్చారు. ప్రియబాంధవిగా బంధువుల మన్ననలు పొందారు. అంతవరకు సక్రమంగా బాధ్యతలు నిర్వహించి, అభినందనలకు పాత్రులైనవారు చాల మంది వుంటారు. కాని గురువుగారి యోగమార్గంలో యోగవిజయంలో అమ్మగారికి అర్హవాటా... ఇది 'అర్హత్యం' కాదు పూర్తి సత్యం. ఒక సామాన్య వ్యక్తి యోగసాధనలో మాన్యుడు కావడం మహనీయుడు కావడం అరుదు. అలాంటి ఒక మహనీయునికి ఉత్తమ ఇల్లాలు కావడం అమ్మగారి యోగఫలం.

సంసారబాధ్యతలు విస్మరించి సన్యాసీనులు కావచ్చు. ఏ ఆశ్రమాలలోనో విచిత్రమైన జీవితం గడపవచ్చు. అది విరక్తి మార్గం. అమ్మగారిది సంసార పక్షం. మన యోగంలోనే విరక్తి, వైరాగ్యాలకు తావులేదు. అంతా అనురాగమే. అంతా ప్రేమమయమే. శక్తి పూర్ణమే. అమ్మగారి కన్నబిడ్డల్ని గమనిస్తే, అమ్మగారి కృషి ప్రేమ, డిస్టిన్ అర్థం అవుతాయి. బిడ్డలు నలుగురూ కడిగిన ముత్యాలు. సమాజంలో ఉన్నత స్థానాలు పొందారు. మా 'చిన్నగురువు'గారు వసంత కుమార్గారు ఎం.ఎ., పిహెచ్.డి. రచయిత, సంపాదకుడు, కవి, యోగి గురువుగారి యోగశక్తి వారసుడని మీ అందరికీ తెలిసిందే. గురుదంపతుల రెండవ కుమారుడు శ్యామ్ సుందర్. సి.ఎ. అంటే చార్టర్డ్ ఎకౌంటెంట్. మంచి పదవిలో ఉన్నారు. ఇద్దరూ

గురుపత్ని శ్రీమతి యామినీదేవి గారి అరవై వసంతాల పండగ శ్రీ పసుపులేటి సుబ్బారావుగారికి మాతృపూజ. దై నందిన జీవితంలో గురుదంపతులను రోజుకోసారి ఆయినా దర్శించుకుని కొంత సమయం వారి సమక్షంలో గడపితే కాని ఊరట చెందని వ్యక్తి శ్రీసుబ్బారావు గారు. జీవితంలో అన్ని యోగాలను స్పృశించిన సుబ్బారావు గారు మాస్టర్ గారి యోగానికి అంకితమై పోయారు. గురు దంపతుల సంతార జీవనం, యోగజీవనం చూసి మనం నేర్చుకోవలసింది చాల ఉందని విశ్వసించే మీడియం శ్రీ సుబ్బారావు గారు. వారి మనసులో మాతృశ్రీ యామినీదేవిగారంటే 'మదర్ డైవైన్'.

ప్రస్తుత నివాసం తిరుపతి

పైదరాబాదులోనే వుంటున్నారు. గురు దంపతుల చిన్న కుమారుడు వెంకట రమణగారు. వీరు ఎం.ఎస్.సి., పిహెచ్.డి., బి.యిడి. చదివి ఆమెరికాలో సీనియర్ శాస్త్రపరిశోధకుడు, సైంబీస్టుగా, ఉన్నత పదవిలో ఉండడమే కాక, అనేక సంపన్నదేశాల మేటి శాస్త్రజ్ఞుల సరసన నిలిచిన ప్రజ్ఞాశాలి. చాలా మందికి తెలియదు. మాస్టర్ యోగంలో విలీనం అయి, తనలో యోగాన్ని లీనం చేసుకున్న అజ్ఞాత యోగి. మన పైదరాబాదు యోగాశ్రమానికి అంతర్జాతీయంగా గుర్తింపు సంపాదించి, మన గురువుగారి యోగ పద్ధతుల్ని విదేశాలలో ప్రచారం తీసుకు రావాలని తీవ్రంగా కృషి చేస్తున్నారు. గురు దంపతుల ఏకైక పుత్రుడు చి|| సౌ|| పద్మప్రియ. పట్టభద్రురాలు. నిపురుగిప్పిన నిప్పు. బయలుకు కనిపించదు కానీ లోపల చాలా ఎత్తులకు ఎదిగింది. పద్మలోని విజ్ఞానం, జ్ఞానం, యోగం ముప్పేట గొలుసుల్లా అల్లుకున్నవి. ఇటు పుట్టినింటికి, అటు అత్తవారింట అందరి తలలోని నాల్కవలె వుంటున్నది. పద్మప్రియలోని అభిమానం, ఆప్యాయతలు గంభీరంగా ఉంటాయి. అమ్మగారి ఆదరణ ప్రేమ ఆప్యాయత, గురువుగారి ప్రజ్ఞ, యోగం, సునిసిత వాక్చాతుర్యత పద్మప్రియ వారసత్వంగా తీసుకున్నది. ఈ నలుగురు ఆణిముత్యాల వంటి బిడ్డలను చూస్తే అమ్మగారి కార్యశీలత, గృహ నిర్వహణ చాతుర్యం, పవిత్ర ప్రేమ తెలుస్తాయి. ప్రతి గృహిణి పిల్లల పెంపకంలో అమ్మగారిని ఆదర్శంగా తీసుకుంటే ఈ దేశంలో బిడ్డలంతా జాతి రత్నాలు అవుతారు.

గురుదేవులు శ్రీ శార్వరిగారి ఆధ్యాత్మిక, యోగ జీవితమే తప్ప, రౌకీకజీవితం, ఉద్యోగ విజయాలు మనకు తెలియవు. మనలాగా గురువుగారు అనేక కష్టసుఖాలు అనుభవించి ఉండవలె. సుఖపడినదానికన్నా కష్టపడినదే ఎక్కువ అయివుంటుంది.

అరవై వసంతాల యామిని

ఈ వయస్సులో ఇంత ఆనందంగా వున్నారంటే పూర్వం పడిన కష్టాలతో కన్నీరు ఎండిపోయి, ఇప్పుడు కొత్తగా నవ్వుల పువ్వులు పూస్తుండవలె. నేను అర్థం చేసుకున్నంతలో గురువుగారు బెబ్బలి. వారి పుస్తకాలు, వ్రాతలు అన్నీ కణకణ మండే నిప్పుకణికలు. జ్వాలా మాలికలు. జ్వాలాతి జ్వాలలు. ఆత్మజ్ఞానంతో సంఘాన్ని, సంప్రదాయాలను, ఆచారాలను, మూఢనమ్మకాలను ఎదిరించి తూర్పారపట్టారు, పడుతున్నారు. ఆ విషయంలో గురువుగారు విశ్రమించేది లేదు. పాత చింతకాయ పచ్చడి లాంటి ఆచారాలను భూస్థాపితం చేశారు. కర్మ, భక్తి, జ్ఞాన మార్గాలను త్రోసి రాజనే సత్యయోగమార్గాన్ని చేపట్టారు. ఆ సత్య పథంలో గురువుగారికి వెలుగుబాటగా, తోడుగా నడుస్తున్నారు అమ్మగారు. ఇద్దరిదీ ఒకే మాట. ఒకే యోగం, ఒకే లక్ష్యం, ఒకే గమ్యం. ఇంతటి అన్యోన్యత చూడ వలసిందే గాని రాయడానికి మాటలు చాలవు. భాషచాలదు. ఈ సత్య యోగపథంలో మైలు రాయివలె నిలిచిన భగీరథుడు గురువుగారు. మాస్టర్ యోగంలో చేరినప్పటి నుంచి ప్రతి పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడై ఈ స్థితికి వచ్చారు. యోగ శిఖరాలకు చేరుకున్నారు. ఉద్యోగ విషయంగా ఆర్థికంగా గురువుగారు ఏమీ సంపాదించ లేదు. ఆ రోజుల్లో పత్రికలో ఉద్యోగం అంటే 'పేరు గొప్ప ఊరు దిబ్బ' 1988లో రిటైర్ అయ్యే నాటికి గురువుగారి జీతం 2500. ఆలోచించండి. ఎలా కష్టపడ్డారో. అయినా యోగాన్ని వదలలేదు. భోగాన్ని సుఖాన్ని ఆశించలేదు. పడ్డకష్టాలలోంచి 'ప్రేమ' పిండుకున్నారు. మాస్టర్ గారి పరీక్షలలో రాటుదేలి అనురాగాన్ని పెంచుకున్నారు. గురు దంపతులు వుంజీభూత ప్రేమ స్వరూపులు.

మాస్టర్ సి.వి.వి. గారి యోగసాధకుల వలె గురువుగారు ఒక్క సాధకుడుగా ఉండిపోలేదు. తన సహజ జిజ్ఞాసతో పరిశోధనకు పూనుకున్నారు. వద్దన్నా, బెదిరించినా, భయపెట్టినా ప్రాణాలకు తెగించి అన్ని కోర్సులు చేశారు. తన శిష్యులచేత సాధన చేయించారు. మాస్టర్ గారి యోగం అన్ని కోర్సులు సాధన చేసిన వ్యక్తులు ఈ నిండు మన గురు దంపతులైనంటే అతిశయోక్తికాదు. మాస్టర్ గారి యోగజీవితంలో మదర్ వెంకమ్మగారి పాత్ర ఎలాంటిదో, గురుదేవుల యోగజీవితంలో మదర్ యామినీదేవి గారి పాత్ర అలాంటిదే.

యోగం తను చేసి, ఫలితాలతో తృప్తి పడతారు అందరూ. ఇతరులకు చెప్పరు. చెబితే తమ యోగశక్తి పోతుందని భయం. గురువుగారు ఒక్కరూ అందుకు భిన్నం. ఇతరులకు యిస్తే మనకు పెరుగుతుంది అంటారు. ఇతరులకు ప్రేమగా యిచ్చింది మనకు మరో మార్గంలో పదింతలై వస్తుంది అనే సిద్ధాంతం

అమ్మగారిది. గురువుగారు మారు గ్రంథాలకు పైగా రాశారు. యోగ విషయమైన గ్రంథాలే పాతిక పైగా వున్నాయి. అన్నీ బుల్లెట్లై. గుండెకు గురిపెట్టిన తుపాకులు. అలా దూసుకుపోతాయి. అవి చదువుతుంటే భయం వేసి వణుకు పుడుతుంది. ఎంతదైర్యం. గురుపదంలో అగ్రగామి అమ్మగారు. అమ్మగారికి గురువుగారి ఆరోగ్యం, శ్రేయస్సు, అభివృద్ధి ప్రధానం. ఆ తర్వాతనే మిగిలినవి. గురువుగారి కోసం తమ బిడ్డల కోసం ఎంత శక్తిని లోగడ వెచ్చించారో ఇప్పుడు మనందరి కోసం అంతశక్తి పంచుతున్నారు.

ఇప్పుడు గురువుగారి లక్ష్యం ఒక్కటే - యోగం. యోగం ప్రచారం చేయడం. యోగం ద్వారా చికిత్సలు చేయడం. ఉపదేశం చేయడం. అమ్మగారు అలాకాదు. అమ్మగారి బాధ్యతలు వేరు. ఎంత యోగం చేసినా గృహిణిగా తన బాధ్యతలు విస్మరించరు. బిడ్డలందరికీ పెళ్ళిళ్ళయి, ఎవరి సంసారాలు వారు నిర్వహించుకుంటున్నారు. కనుక ఆ బాధ్యత లేకపోవచ్చు. దారికి తమ తీగల అనుబంధాన్ని వదులుకోరు. గురుదంపతుల ఇల్లై ఒక ఆశ్రమం. ఏరోజున ఎంతమంది వస్తారో, ఎవరోస్తారో తెలీదు. వారంతా దగ్గర బంధువులు కారు, కానీ అంతా దగ్గరి వారే. అంతా ఆత్మీయులే. వచ్చేవారందరినీ అమ్మలా ఆదరిస్తుంది. తల్లిలా ప్రేమిస్తుంది. మదర్ లా లాల్చిస్తుంది. మదర్ డివైన్ అయి వదలిస్తుంది.

గురువుగారు ఉదయం అయిదు గంటలకు లేవగానే తనూ లేస్తారు. కాఫీతో కార్యక్రమం ప్రారంభం. రాత్రి 11 గంటలకు గురువుగారు నిద్రపోతారు. ఈ మధ్య సమయంలో గురువుగారికి ఏ టైంలో ఏం కావాలో అడగకుండానే అన్నీ సమకూరుస్తారు అమ్మగారు. గురువుగా యోగంలోతానూ సమాధి స్థితికి వెడతారు. ఏదైనా రాస్తున్నా సమాధి స్థితికి వెడతారు. చదువుతున్నా అలా సమాధిస్థితిలోకి వెడతారు. ఆ త్రివిధ సమాధిస్థితులు అమ్మగారికి బాగా తెలుసు. ఆస్థితులలో చైతన్యం, ప్రజ్ఞ, స్ఫూర్తి ఎలా పనిచేస్తాయో ఆమెకు అవగతమే.

గురువుగారి ద్వారా మాస్టర్ యోగం ఇంత ప్రచారం పొందినా ప్రస్తుతం పొందిన వేల మందికి అందినా, ఆ కృషిలో సగభాగం అమ్మగారిది. ఇప్పటి నుండి నేను అమ్మగారు అని పిలవదలచలేదు. 'మదర్ అంటాను. 'అమ్మ' అనే మాటలో అనురాగం, ప్రేమ ఉన్నాయి. 'మదర్ అనే పదంలో దివ్యశక్తి (డివినిటీ) వుంది. డివైన్ మదర్ అనగానే మహాదేవతాశక్తి తోస్తుంది. 'మదర్ అంటే కాలాతీత వక్త, త్రిగుణాత్మక శక్తి, భూత, భవిష్యత్, వర్తమానాలకు అతీతమైన విచ్చిక్తిని మదర్ అనవలె. మదర్ అంటే బియింగ్... అంటే స్థిత ప్రజ్ఞత్వం. అమ్మగారు

ఆప్యాయంగా ఒక్కసారి భోజనం పెడితే అది ఈ జన్మకు సరిపడే మహావరం. ము ప్రసాదం. అదే అనిర్వచనీయమైన అనుభూతిని ప్రసాదిస్తుంది. అమ్మగారి అలసట కనిపించదు. శ్రమ కనిపించదు. ఈ వయస్సులో ఆమె ఆనందమయి భాసిస్తున్నారు.

నిండు పున్నమి కాంతి అమ్మగారిలో వుంది. 'యామినీదేవి' కదా! సార్థక అయింది. Goddess of Moon Light పున్నమి నాటి చల్లదనం. వెన్నెల తడిసి, పులకించినట్లు అనిపిస్తుంది. మదర్ వెంకమ్మగారు మాస్టర్ గారికి మీడియ అయి వారి ప్రయోగాలకు ప్రతినిధి అయితే మదర్ యామినిగారు మన గరువుగా యోగ ప్రయోగాలకు, ప్రయోజనాలకు, ప్రచారానికి అండదండలు. మన అమ్మగ పాత్ర విశిష్టమైనది. బహుళ ప్రయోజన కరమైనది అనుకుంటాను.

అమ్మగారి లెవెల్స్ జనానికి తెలియవు. కాని అమ్మగారు గురువుగా చెప్పిన ఏడు భూమికలకు వెళ్లి రాగలరు. రామకృష్ణ పరమ హంస జీవితం శారదామయి పాత్ర బహుదోషుడి. శారదాదేవి సహకారం వల్లనే బ్రహ్మచారి అయి రామకృష్ణ 'పరమహంస' అయినారు. తన భార్యనే 'దేవత'గా ఆరాధించగలిగి మహర్షి రామకృష్ణ పరమహంస.

మన గురువుగారు అమ్మగారికి అలాంటి స్థానం యిస్తారు. అయితే వడ్ల వేరు. ఇది నిర్గుణం కనుక 'శారదాదేవి' రూపాన్ని రామకృష్ణ పరమహంస ఆరాధించి తీరులో వుండదు. ఇవి 'ఆత్మ' పరం. రెండు ఆత్మలు ఒకటి కావడమే మన యో పరమార్థం. అదే మాస్టర్ గారు చెప్పిన హౌస్ కమ్, ఫుల్ కమ్ సూత్రం.

ఇప్పుడు మనం చేయవలసిన పని 'సరెండర్' కావడం. పూర్తిగా సరెండర్ సమర్పణ అయిన వారే యోగంలో అభివృద్ధి సాధించగలరు. గురువుగారి గౌరవించడం చాలదు. సరెండర్ కావాలి. అమ్మగారిని అభిమానించడం చాలద సరెండర్ కావాలి. సరెండర్ కావడం అంటే మన 'అహం' వదులుకొని, ఆత్మ వికాసం కోసం, జ్ఞానం కోసం గురు ప్రజ్ఞను ఆశ్రయించడమే. మన 'అహం' త ఆపి చేసినంత కాలం రహంత ప్రయోజనం సిద్ధించదు. అహంకారాన్ని వదిలి ఆత్మ సమర్పణం చేసుకున్న రోజున మనలోని ప్రజ్ఞ ప్రవహించి వస్తుంది. ప్రజ్ఞకు మరొక పేరు గురుదేవులు. గురుదేవులు అంటే గురుదండవతులు గురువుగారు, గురుపత్ని అదే ద్వంద్వసమానం.

మదర్ ఆశీస్సులు సర్వదా కోరుకుందాం.

అమ్మగారి ప్రేమకు నిత్యం అర్పణం అవుదాం.

మాస్టర్ యోగాశ్రమ ప్రచురణలు

మాస్టర్ సి.వి.వి. గారికి సమకాలికుడు, పూర్ణయోగి అయిన అరవిందుని ఆమరకృతి 'సావిత్రి'కి

మాస్టర్ యోగి శ్రీశార్వరి అనుకృతి.

1. మహాదయం	6. వరనిర్వాణం
2. అన్వేషణ	7. మహాపర నిర్వాణం
3. స్పందన	8. దివ్యజ్ఞానం
4. యోగవిబహుతి	9. దివ్యజీవనం
5. నిర్వాణం	పెట్టు : రూ 100/-

మాస్టర్ యోగదర్శిని (నాల్గవ ముద్రణ)	20/-
యోగాశ్రమ లేఖలు (రెండవ ముద్రణ)	15/-
మాస్టర్ యోగచరిత్ర	20/-
శ్రీగురుగీత	15/-
సత్య సంహిత	15/-
గీతాసాంఖ్యం	30/-
శ్రీకృష్ణావతారం	30/-
హస్త సాముద్రిక సర్వస్వం	40/-
ఆరవై వసంతాల శార్వరి	30/-
Discovery of Master Yoga	20/-
Prayers & Courses - Part I	50/-
Prayers & Courses - Part II	100/-
మృత్యువు తర్వాతి జీవితం	15/-
యోగమార్గం	100/-
(త్రైమాసిక పత్రిక)	(రెండు సంవత్సరాల చందా)

పుస్తకాలకు

మాస్టర్ యోగాశ్రమం

20-3-5.బి. శివజ్యోతి నగర్

తిరుపతి 517507

ఫోన్ 20734

మాస్టర్ సి.వి.వి. యోగాస్కూల్

1-2-99/3. రోడ్ నెం.2. కాకతీయనగర్

హబ్బిగూడ, హైదరాబాద్ 500 507

ఫోన్ 851364

మాతాశ్రీ

మాతాశ్రీకి షష్టిపూర్తి.

మనసులో మహాదానందం

నాకే కాదు.. మీకు... మనయోగ మిత్రులందరికి

అమ్మ గురించి రాయాలి. ఏంరాయాలి

‘ఆనందం’ గురించి ఏంరాయగలం

తనుపొందిన ఆనందం, తనదనుకునే ఆస్వాదత

తనదిగా చేసుకున్న ఆత్మీయత.. ఏదోచెప్పాలి

రాయాలన్న తపన.. ఆతపనకు అక్షరాలకూర్పు

ఆ ఆనందానికి దిద్దగలిగిన రూపం.

+ + + +

ప్రతి గొప్పవ్యక్తి గొప్పతనానికి వెనుక ఒక స్త్రీ ‘ప్రతిభ’ ఉంటుందంటారు. మహాత్ముల విషయంలోనూ ఇది అక్షరసత్యం. అందరికీ కాకపోయినా కొందరికై నా తెలుసు మనగురువుగారి వెనక, నీడలా మనలే మాతాశ్రీ మన గురుదేవుల బెన్నత్యానికి మెరుగులు దిద్దుతున్న మాతృమూర్తి మన మాతాశ్రీ.

మాస్టర్ యోగంతో మనగురుజీ మాస్టర్ అయినారు. అనితరసాధ్యమైన పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించారు. ఆ గడింపుకు, మదింపుకు మద్దతుదారు, మేస్త్రీ అమ్మగారు. యోగాన్ని జీవితంగా మార్చుకున్న మహర్షిమనగురుదేవులు. జీవితాన్నే యోగంగా రూపుదిద్దుకున్న సుహాసిని మన అమ్మగారు. గరుదేవుల యోగంలో అడుగడుగునా తోడుగా, నీడగా మాత్రమేకాక, గురువుగారి ఆత్మకు ప్రతిబింబంగా ‘మదర్’ శక్తి పనిచేస్తున్నది. అమ్మ పుణ్యాత్మురాలు అక్షరాల.

‘మా’ అన్నా, ‘మాత’ అన్నా ‘మదర్’ అన్నా-

ఆ పవిత్రమైన మాటలకి ఒకే అర్థం ‘అమ్మ’ అనే.

‘అమ్మ’ అంటే ప్రేమ అని..

టి.వి.యస్.యస్. ప్రసాద్ మన యోగశ్రమ సభ్యుల్లో అతి చిన్న వయస్కుడు. వయసులో చిన్నవాడే కాని మాస్టర్ గారి ఆశీస్సుల్ని పొందిన వాడు. ఒప్పుడు మాట్లాడటమే ద్వేయంగా పెట్టుకున్న వాడు. అయితే ఆ మధ్య మన యోగ మిత్రులు కుంభకోణానికి చేసిన ప్రయాణ ఫలితంగా 'మాటలు' ముఖ్యం కాదు, అనుభూతి ముఖ్యం' అని తెలుసుకుని ముందడుగు వేస్తున్నవాడు. అందుకే ఈ మధ్య తనకీ కలిగిన అనుభవంలోంచి మన అమ్మగారి ద్వారా ఎలా గురువుగారి నుండి బ్రీట్ మెంట్ పొంది అనుగ్రహపాత్రుడైందో చెబుతూ అమ్మముందు తాను ఎలా చిన్నపిల్లాడై పోయిందీ వివరిస్తున్నాడు. ప్రసాద్ నివాసం విశాఖపట్టణం.

అమ్మ అంటే ఆత్మీయత అని
అదొక తీయని భావవీచిక
అదొక అమృత కలశం
ఆ తీయని ప్రేమామృతం అందుకుంటున్న
అందుకుని తాగుతున్న మన యోగ సభ్యులు
యోగ సభ్యులు మాత్రమే కాదు
ఆ 'మాత' కు బిడ్డలం. అనురాగ బంధువులం
మనం కలిసి మెలిసి ఒకే కుటుంబంలోని సభ్యులంగా
పుండగలుగుతున్నాం అంటే ఆనూత్రదారిణీ, అమ్మే
అమ్మ పంచియిచ్చే ప్రేమ, మనమై త్రీబంధం
మన యోగబంధం.
అమ్మకు అర్పవే ఏళ్లు.. మనం అయిదారేళ్ల బిడ్డలం
యోగంలో ఇంకా పాలు తాగుతున్న పసివాళ్లం
యోగ సభ్యుల్ని అమ్మ ఎంతగా ఆదరిస్తుంది!
తనబిడ్డల వలె... కాదు
అంతకన్న ఎక్కువగానే ప్రేమిస్తున్న పుణ్యమూర్తి
ఆమెను చూచినవారు, తొలిపరిచయంలోనే
అతిసహజమైన అనుభూతిని పొందగలుగుతారు
నిజమైన 'మార్తమూర్తి' ని ఆమెలో దర్శిస్తారు

అంతకన్న ఎక్కువ అమ్మ ప్రేమను, ఆప్యాయతను పొందడం.

ఎంత తీయగా, నిండుగా, పలకరిస్తారని,

ఏనాటి సుక్కుతమో మనది

ఏజన్మ బంధమోమనది

ఏ జన్మలోనో ఈ అమ్మ మనకు తల్లి అయివుండాలి

ఆ జన్మ వాసనతో, పూర్వస్మృతిలో మనల్నికన్న తల్లి అయి లాలిస్తుంది.

ఈమధ్య నేను తిన్నదెబ్బలకు మరొకడైతే 'హరీ' మనేవాడు. చీరాలలో ఒకచావుకేక. పోఖలో మరోగావుకేక. ఫోన్చేసి 'హలో' అంటే అమ్మగారు పలుకుతారు. అమ్మగొంతు వింటేనే అదొక స్వాంతనం. ఊరడింపు. ఒక నిశ్చింత. ప్రమాదం తప్పిందన్న ఆభయం.

నావరకు నేను 'మాతాశ్రీ' అనురాగంతో, హామీతో, వారి యోగాశక్తితో బయటపడ్డాను. బతికి బట్టకట్టాను. ఈనాడు చాలా ఆనందందా, నిర్భయంగా ఉండగలుగుతున్నాను. ఆరోజుల్లో నాకన్న తల్లిదండ్రుల్ని చూస్తే భయంవేసేది. వణికిపోయేవాడిని. ఎవరితో మాట్లాడాలన్నా భయం. చూడాలన్నా భయం. ఆభయంకరమైన పరిస్థితిలో తిరుపతికి పోయి అమ్మపాదాలను ఆశ్రయించాను. గురువుగారికి రికమెండ్ చేయమని ఏడ్చాను. కన్నీటికి అమ్మ మనసు కరిగిపోతుంది. మాతాశ్రీ చెబితే గురూజీ కాదనరు. ఆవిషయం మనయోగా వారందరికీ తెలిసిన రహస్యం.

అయిదురోజుల్లో.. అమ్మ ఆదరణతో నేను తిరిగి నేనుగా మారగలిగాను. నాఅనుభవం నాది. నాది పునర్జన్మ. ఎలా మరచిపోగలను? అమ్మను.

మన మాతాశ్రీని చూచినప్పుడు, తలచినప్పుడు 'మదర్' స్ఫురిస్తారు. మదర్ అంటే డివైన్ మదర్, జగన్మాత. ఆ జగన్మాత శక్తి మాతాజీలోకి సదాప్రవహిస్తూ కనిపిస్తుంది. ప్రవహిస్తున్నట్లే అనిపిస్తుంది. సహధర్మచారిణి, గురువత్త్వి మనందరకు కూడా వసంతకుమార్ వంటి యోగపుత్రునికన్న మహాయోగిని. మనకు గురుదేవులు, వారివెనక అమ్మగారిశక్తి ఎలాంటిదో, ముందు తరాలకు మాతాశ్రీ ప్రసాదించిన వరం వసంతకుమార్గారు. అమ్మ పాదపద్మాలకు సహస్ర సాష్టాంగ ప్రణామాలు.

With Best Compliments from

K.V. RATNAM & CO.

**TIMBER MERCHANTS
&
SAW MILL OWNERS**

1-7-153/2. BAKARAM MAIN ROAD
MUSHEERABAD, HYDERABAD 500 048.

DEALERS IN:

BEST SEASAND BALLARSHA TEAK

BURMA TEAK

BASTER TEAK

ROSE WOOD

ASSAM TEAK

MALLAISHIANSAL

NALLAMADDI

ETC.

శ్రీ కె. సూర్యారావు శ్రీమతి రాజ్యరక్షి

అమ్మ అంటే ప్రణవమే !

మన యోగాలయంలో నేను ప్రవేశించినది 1991 మేలో. నేను మొదటి బ్యాచు విశాఖ సోదరులతో వచ్చి అమ్మగార్ని, గురువుగార్ని నమస్కరించు కున్నాను. అంతకుముందు మార్చి '91లోనే గురువుగారిని అమ్మగార్ని చూడడం జరిగింది. యోగా స్పందన మే '91 నుంచే (ఇనీసియేషన్ మార్చి '91 విశాఖలో).

అప్పటికీ, ఇప్పటికీ ఎంతో మార్పు. ఎంతగానో ఆలోచిస్తేగాని, ఆరోజులు, అనుభూతులు స్ఫురణకు రావడంలేదు. మే '91 నుండి, ఇప్పటి వరకు ఒక రథయాత్ర. ఇది అంటులేని యాత్ర. మాస్టరు యోగజాతర. అప్పుడు నేనొక క్షేత్రంలోనో, కోవెలలోనో ప్రవేశిస్తున్న అనుభూతి. ఇప్పుడో! స్వంత ఇంటికి, అమ్మ దగ్గరకు వెళుతున్న అనుభూతి.

మొదటి రోజు మే '91 న, అమ్మగారిచేత్తో వండి వడ్డించిన భోజనం అమితరుచి. తినేకొద్దీ ఆకలి. గురువుగారు ప్రక్కన ఉన్నందు వల్లకూడా ఇది ఉంటుందనుకోండి. రెండోరోజునుంచే అమ్మగారు, 'అమ్మ' అయినారు. జాతకాలు, పిచ్చాపాటి మాటలు, కష్టసుఖాల బేరీజు వగైరా, వగైరా. ఈవిధంగా నాకు అమ్మగారు, అమ్మ అయినారు. ఆక్షేత్రంలో ఒక మూలవిరాట్టుగా ఎటుక పరిచినారు. అమ్మలో అనంతమైన ప్రేమ. ఆదరణ, బెదార్యం ఉన్నాయి అంటే, ఎంతమాత్రం అతిశయంకాదు.

అసలు అమ్మ అన్నశబ్దానికి ఇంతశక్తి ఎలా వచ్చిందోచూద్దాం. అమ్మ, అన్నపదం 'ఓం'కారములోని భాగమని అందరికీ తెలుసు. 'అ' అనే అక్షరం వర్ణములలోని మొదటి అక్షరం. అచ్చులలో మొట్టమొదటిది. అందువల్ల ప్రతిధ్వని. యొక్క ఉచ్చారణకు అది అవసరం. పసిపాపగాని, మూగవృక్షగాని 'అ' అని మాత్రం అనగలుగుతారు. ఆ తరువాత నాలుక యొక్క, వివిధ కదలికల వల్ల ఇతర అక్షరాలు, అచ్చాదన లేని, 'అ' అక్షరానికి అచ్చాదన కల్పిస్తాయి. 'మ' అనే అనునాశిక ధ్వని, ప్రతిధ్వనితో కూడి ఉంటుంది. ఇదీ 'అమ్మ'కు 'ఓం' కారమునకు గల శబ్ద సంబంధము. ఇలాగ 'అమ్మ' అని పిలుస్తారు. రెండోకాన్నరెన్నుకీ 'అమ్మగారు' 'అమ్మ' అవుతారు. అంటే అమ్మగారిలో 'అమ్మ'ని చూస్తారు. ఈ దృష్టిని నేను చాలామంది సాధకులలో (ముఖ్యంగా స్త్రీలలో) గమనించాను. శ్రీరెడ్డిగారిలో ఎక్కువగా చూస్తూ ఉంటాను. అందరి అవసరాలు తీర్చేది, అమ్మకాబట్టి అందరూ 'ఓం' కారం చెయ్యక తప్పదు. ఉదయం నుంచి కాఫీ, టిఫిన్లు, భోజనాలు, పడకల

శ్రీసూర్యారావు, శ్రీమతి
రాజ్యలక్ష్మి దంపతులు గత
నాలుగేళ్లుగా మాస్టర్గారి
యోగసాధన చేస్తున్నారు.
జీవితమే యోగం,
యోగమే జీవితం అన్న
భావన వీరిలో ప్రగాఢంగా
కనిపిస్తుంది. భార్యభర్తలు
కలిసి యోగసాధనని

ఎంత నిరాటంకంగా చేయవచ్చో, సంసారజీవితాన్ని సాధనకే ఎంతలా వినియోగించువచ్చో
వీరిని చూసి తెలుసుకోవచ్చు. గురుదంపతులు శ్రీశార్వరి, మాతృశ్రీ యామినీ దేవిగర్లతో
వీరికి ఆత్మ్యత చనువూ వుంది. ..అలాగే గురు దంపతుల మీద ఆత్మ్యత గౌరవమూ వుంది.
ఇద్దరూ కలిసి రాసిన వ్యాసం ఇది. ప్రస్తుత నివాసం విశాఖపట్టణం.

ఏర్పాట్ల వరకు 'అమ్మ' పైనే ఆధారపడి ఉంటారు. అమ్మని కనుక్కుని, సరియైన
నిర్ణయం తీసుకోవడం జరుగుతుంది. ఇది ప్రతి సమావేశంలో మన అనుభవం.
కాబట్టి అటువంటి గురుపత్ని, అనగా అమ్మగారు మరియు మనందరి అమ్మ గారి
వసంతాలు పూర్తి చేసుకుంటున్న పుణ్యమయమిది. 'అమ్మ' చక్కని మాతృమూర్తియై
ఉదాత్తమైన జీవితమును గడిపినారు. 'అమ్మ' స్వత్యసిద్ధముగా మితభాషి అయినా
సంభాషణా చతురత కలవారు. 'అమ్మ' వద్ద రహస్యములు లేవు. అమ్మకు ఎవరిపైన
కోపము వచ్చినా, తనలో తాను బాధపడునే కానీ, ఇతరులను మాల అనరు.
అమ్మకు వాత్సల్య, అభిమానములు మెండు.

సందర్భముననుసరించి, సర్దుకొనగలుగుట, ఓపిక ఓర్పు, అమ్మ వ్యక్తిత్వముల
నూత్రములు. నప్రముగా ఇతరులను ప్రభావితము చేయగలదు అమ్మ. అమ్మ
కన్నులలో ఒక 'అజ్ఞాత' శక్తి తనకు తెలియకొండగానే ఇతరులను ప్రభావితము
చేయగలదు (ముఖ్యంగా స్త్రీసాధకులను). ఈ సమ్మోహన శక్తివలననే చాలామంది
'స్త్రీ' సాధకులను, అమ్మ సునాయానంగా 'దేవి' చేస్తున్నారనిపిస్తోంది. అమ్మయొక్క
ఈ సానుభూతితో ఎంతోమంది 'అమ్మగార్ల' మనస్సులు కుదుట పడుతున్నాయి.
ఇది మనవారి అనుభవం. అటువంటి 'గురుపత్ని' అయిన మన అందరి అమ్మకు,
సదామాస్థరుగారి గ్రాండ్ అనంతముగా ఉండాలని, ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యములు
పూర్తిగా ప్రసాదించాలని మాస్టరుగార్ని మనమంతా ప్రార్థిద్దాం.

అమ్మకు, గురువుగార్ని ఇవే మా అనేక పుభాకాంక్షలు.

"Master is above all. None above Master"

యోగమాత సోదరి యామినీదేవి

జీవితంలో మహనీయుల పరిచయ భాగ్యం, వారి సాన్నిహిత్యం లభించడం ఏదో సుకృత విశేషమే అనుకుంటాను. పుణ్యదంపతులు శ్రీ శార్వరిగారు, శ్రీమతి యామినీదేవిగారి పరిచయం నాపట్ల అటువంటిదే. ఆ పరిచయంకూడా చిత్రంగానే జరిగింది.

అరవిందుల అమరకృతి 'సావిత్రి'ని ఏ మార్గంలో సాధన చేస్తున్న వారై నా తప్పక చదవాలంటారు. అది మాటల్లో చెప్పలేని మహత్తదానుభూతిని కలిగించగలదని అనటం విన్నాను. నేనేమో క్రియాయోగ సాధనా విధానంలో జీవితం గడుపుతున్న దానిని. అరవిందుల సావిత్రి అర్థంకాలేదన్నారు... తెలిసినవాళ్ళలో చదివిన ఒకరిద్దరు, నాకూ చదవాలనిపించింది. పెద్ద పెద్ద చదువులు లేకపోయినా, భాష కష్టమయినా, విషయం జటిలమయినా, చదవాలని అనుకున్నానే గానీ వీలుకాలేదు.

ఆ తర్వాత శ్రీ శార్వరిగారి 'సావిత్రి' చదవడం జరిగింది. నేను అంతకాలంగా చేస్తూ వస్తున్న సాధనలోని అనుభవాలు, అనుభూతులు... అన్నీ 'సావిత్రి' చదువుతుండగా కలిగే బ్రాన్స్ లో ప్రతిబింబించాయి. అదొక గొప్ప అనుభూతి. మరువలేను. ఆ అనుభూతి ప్రేరణవల్లే శ్రీ శార్వరిగారిని వెదుక్కుంటూ వచ్చి, వారిని దర్శించాను. ఆ తర్వాత కొన్ని రోజులకే శ్రీమతి యామినీదేవిగారి అపురూప పరిచయభాగ్యం కలిగింది. ఆ పరిచయం త్వరితంగా స్నేహంగా వికసించింది. నిండుగా, తృప్తిగా, సౌభాగ్యంతో అలరారుతుండే శ్రీమతి యామినీదేవిగారిని చూశాక అనిపించింది... రామకృష్ణ పరమహంసకు శారదాదేవి ఎలాగో, శ్రీ శార్వరిగారికి యామినీదేవి అలాగే అని.

ఆ తర్వాత మేము కలుసుకున్నది చాలా తక్కువసాగ్లే. నిజానికి వేళ్ళమీద లెక్క పెట్టచ్చు. అయినా కలసిన ప్రతిసారీ మా ఇరువురి మధ్యా ఎంతో ఆత్మీయత వెల్లివిరుస్తూ వచ్చింది. వారి సాన్నిహిత్యం, సన్నిధి, ఎంతో సాహద్ర్యతను చిలకరించింది.

శ్రీమతి జయదేవి 'క్రియా యోగం'లో బహుకాలంగా విశేషసాధన చేసిన యోగినీదేవి. సాధనచేయడమే కాదు... ఉన్నత యోగశిఖరాలను చేరుకుని 'యోగరూఢం'లో ఉన్న వారని శార్వరిగారి అభిప్రాయం. వారిరువురి మధ్యగల యోగానుభూతి యామినీదేవిగారి పట్ల గాఢాభిమానంగా, సోదర ప్రేమగా, మైత్రీగా పరిణమించింది. శ్రీశార్వరి-యామినీదేవి గార్ల అనురాగాన్ని, అభిమానాన్ని పొందిన జయదేవిగారి మాటల్లో అమ్మగారికి సమర్పించిన ఆక్షరమాల.. ఇది యోగ సమర్పనం.

ఆడవాళ్ళం నలుగురం కూడి ముచ్చటెస్తున్నామంటే చాలు... సామాన్యంగా నగలు, చీరలు, షాపింగులు, సంసారపు ముచ్చట్లు; ఇవే ఉంటాయి. మేము మాట్లాడుకున్న ఆ నాలుగైదు తడవలైనా మా సంభాషణల్లో యోగ విషయాలే ఉండేవి కానీ, వేరే విషయాలకు అవకాశమే కలుగలేదు.

యామినీదేవిగారి జ్ఞానత్వస్థు ఎంతో లోలోతుల్లో, నిగూఢంగా ఉండే వారి సత్యాన్వేషణ నాకు అమితంగా నచ్చిన అంశాలు. అవే వారిపట్ల ఒక మైత్రీపూర్వక ఆరాధనాభావాన్ని పెంపొందింపజేశాయి. నేను సాధన చేస్తున్నది మరొక విధానంలోనని తెలిసి, దానినిగూర్చి అడిగేవారు. వారు ఏదైనా చెబితే విందామని వెళ్ళిన దానిని నేను. 'గురువుగారిని అడిగితే విడమర్చి చెవుతారు కదా' అని అంటున్నా నాతోనే మాట్లాడింపజేసేవారు.

ఆయన సమక్షంలో కలిగే వైశిష్ట్య వర్ణి వారు యోగంలో ఎంతో ఎత్తులోకి ఎదిగిన వారిని గురువుగారితో సమంగా సాధన చేశారని గ్రహించాను. అంతటి సాధన చేసాక కూడా ఇతర సాధనామార్గాల పట్ల వారు చూపే ఆదరభావం, వారి పట్ల మరింత గౌరవాన్ని పెంచాయి నాలో. వారు అడిగే ప్రశ్నలు కూడా చాలా కీలకమైన విషయాలకు సంబంధించినవయి ఉంటాయి. నేను సాధన చేస్తూన్న మార్గంలో కొన్ని యోగవిషయాలు సామాన్యంగా చెప్పకూడదని అంటారు. కాని అలాంటి విషయాలను కూడా యామినీదేవిగారు అడిగే ప్రశ్నల వెనుకగల అన్వేషణ తీవ్రతకు సహజంగానే వారితో పంచుకున్నాను. శార్వరిగారు ఎవరు ఏమార్గంలో సాధన కొనసాగిస్తున్నా అందులో వారి అభిప్రాయం నంతవైకరంగా ఉండేవిధంగా వారికి ఆసీనులై, ఆ మార్గంలోనే వారి పురోగతికి సహకరించగలరనే విషయం నా అనుభవంలో తెలుసుకున్నాక, వారి యందు, పూజ్యభావం నెలకొన్నది. ఆ విధంగా

వారు నాకు గురుతుల్యులు. అంతటి పూజ్యభావమే శ్రీమతి యామినీదేవిగారి పల్ల నాకు. అది గురువత్ని కావడం వల్లనే కాదు, స్వతంత్రంగా సాధన చేసి వారితో సమంగా నిలిచినందుకు.

శ్రీమతి యామినీదేవిగారి లాంటి వ్యక్తిత్వంగల స్త్రీమూర్తిని నేను చూసి ఉండలేదు. సామాన్యమైన గృహిణిగా ఉంటూనే యోగ సాధనలో జీవితాన్ని పండించుకున్న అసామాన్యురాలు ఆమె. అతీతయమంటే ఏమిటో కూడా తెలీకుండా, నిరాడంబరంగా ఉంటూ 'అమ్మ'గా తన ప్రేమను ఎందరికో పంచిపెట్టే ఆమెలాంటి మహాసాధ్యి, చాలా అరుదుగా కనిపిస్తారు. ఒక సాధారణ ఇల్లాలు యోగసాధన చేయాలంటే ఎంతో మనో నిబ్బరంకావాలి. ఎందుకంటే, భర్త, పిల్లలు, సంసారం, వీటితో మురిసిపోవడంతోనో, సతమతమవడంతోనో జీవితం గడిచిపోతుంది. మనలో చాలామంది ఆడవాళ్ళకి. ఆధ్యాత్మిక విషయాలపల్ల ఆసక్తి ఏ కొద్దిగా ఉన్నా, అది కాస్తా చిక్కుపడి పోతుంది. సంప్రదాయం మనకు కట్టబెట్టే నోములు, న్రతాలు, ఆ గుడికీ, ఈ గుడికీ ప్రదక్షిణాలు చేయడం వాటిల్లో, మనల్ని భక్తిగీత దాటి రాలియవు. మనం నమ్మకాలు, ఆచారాలు, అవన్నీ పక్కకు పెట్టి, యోగం, ధ్యానం, సీరియస్ గా చేయడానికి అంతటి మనో నిబ్బరం కావాలి చెప్పండి! అందుకు తగినట్లుగా భర్త ప్రోత్సాహం, సహకారం కూడా కావాలి. ఆవిషయంలో మా యామినీదేవిగారు అద్భుతమంతులు. శ్రీ శార్వరిగారిని భర్తగా పొందడం ఎన్ని జన్మల పుణ్యమో, బంధమో!!

అలాగే భర్తకు అటు సంసార జీవితంలో, ఇటు ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో యిల్లాళి సహకారం తప్పనిసరి. శ్రీ శార్వరిగారి యోగ కృషిలోను, యోగాన్ని పది మందికి పంచడంలోనూ వారి సహధర్మచారిణిగా శ్రీమతి యామినీదేవిగారి సహకారం, సహచర్యం ఎంతగానో పున్నాయి.

భర్తల్లో భార్యల్ని మెచ్చుకునే గుణం తక్కువగా ఉంటుంది కాబోలు. భర్త మెచ్చును పొందే అర్హతను స్వయంగా సంపాదించుకునే స్త్రీలు తక్కువే. యోగంకోసం ఎందరిందరో, ఎక్కడెక్కడినుండో శ్రీ శార్వరిగారి వద్దకు వస్తుంటారు కదా! వారిని శ్రీమతి యామినీదేవిగారు ఎలా ఆదరించేదీ శ్రీమతి శార్వరిగారి మాటల్లోనే పింటుంటే అనిపించింది. జీవన యానంలోనూ, యోగజీవనంలోనూ శ్రీమతి యామినీదేవిగారిని సహధర్మచారిణిగా పొందడంలో శ్రీ శార్వరిగారి అద్భుతం పాలే ఎక్కువని. శ్రీమతి యామినీదేవిగారు అద్భుతమంతులేకాదు, తన అద్భుతాన్ని అందరికీ పంచి యిచ్చేవారు కూడా!

నా పరిమిత సాధనానుభవంతో గమరించిన ఒకటి రెండు విషయాలు ముఖ్యంగా ఆడవాళ్ళకి ఏమైనా ఉపకరిస్తాయని చెప్పాలని వుంది. ఆడవాళ్ళకే యోగం ఎంతో సహజంగా అబ్బుతుంది. మగవారిలాగా తల బిరుపులు దింపుకోవడానికి మనం కష్టపడక్కర్లేదు. డెవలప్ మెంటు త్వరగా వస్తుంది మనలో. అయినా చాలా తక్కువ మందే ఈ వైపుగా ఆసక్తి చూపుతున్నారు. స్త్రీలు యోగం చేయడం వలన ఆ సాధనా ప్రభావం ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ఆ కుటుంబంపైన ఉంటుంది. మన దగ్గరివారిపై నా ఉంటుంది. ఇక్కడి జీవితమే అనందమయం అవుతుంది. మన ప్రేమ నిర్మలమవుతుంది. వికసిస్తుంది. మన అనందాన్ని, ప్రేమను మన చుట్టూ ఉన్నవారికి పంచి పెట్టగలం. వాటితోనే నలుగురికి సాయం చేయగలుగుతాము.

నావరకు తీసుకుంటే, అధ్యాత్మికంగా నరేనరి. మిగతా విషయాల్లోకూడా యోగం వల్ల ఎంతో మేలు ఉనగూడింది. కుటుంబంలో ఆరోగ్య, ఆర్థిక సమస్యలే కానీండి, పిల్లల విషయంలో తల్లిగా నాబాధ్యత నిర్వహించటంలోనే కానీండి, ఆ సమస్యలను పరిష్కరించడంలో తగు నిర్ణయాలు తీసుకునేలా చేసింది యోగం.

స్త్రీ యోగం చేస్తే ఆకుటుంబ వాతావరణంలోనే ఒక ఆహ్లాదకరమైన మార్పు తప్పకుండా వస్తుంది. ఇలాంటివెన్నో సాధన చేస్తూవుంటే వచ్చే బై-ప్రాడక్ట్- అవి యోగ లక్ష్యాలు కావన్న విషయం మరవద్దు. ఈ ప్రస్తావన... యోగం చేస్తే, ఈ సంసారం ఏమికాను? ఇదంతా ఎట్లా? అని అనుకోవడంలో అవగాహన లేకపోవడమే. స్త్రీలు యోగం చేయడం వలన వారి జీవితం, జీవనం ఎలా వుంటుంది? ఎలాంటి విలువలు చేకూరుతాయి? వాటి ఫలితాలెలా వుంటాయి? వంటి వెన్నింటికీ... శ్రీమతి యామినీదేవిగారే పరిపూర్ణమైన ఒక లివింగ్ ఎగ్జాంపుల్.

యామినీదేవిగారికి అరవై వసంతాల పండుగను జరుపుతున్నందుకు చాలా సంతోషంగావుంది. అమధ్యమా ఇంటికి వచ్చినప్పుడు అన్నారు, "త్వరలోనే హై డ్రాబాద్ వస్తున్నాం. ఇక్కడకు వస్తే మరో పదిమందికి మేలు చేసే యోగసేవలో గడపపచ్చు కదా!" అని. ఒక రకమైన బాధ్యతలు తీర్చేసుకుని మరో రకమైన బాధ్యతలు విస్తరింప జేసుకుంటున్నారని వారు అని అనిపించింది నాకు అమాటలు వింటే.

ఒకే వెలుగుకు వేర్వేరు రూపాలుగా మనమధ్య నడయాడే ఆపుణ్యదంపతుల ప్రేమ ఈతరం సాధకులకు కలకాలం అందుబాటులో ఉండాని ఆకాంక్షిస్తూ, అభినందిస్తూ నమస్కరిస్తున్నాను.

THIS BOOK 'ARAVAI VASANTAALA YAAMINI'

PUBLISHED
ON THE OCCASION OF
SASHTIPURTHI CELEBRATIONS
OF
YOGA HRIDAYINI
Smt. VASILI YAMINI DEVI

AND

RELEASED BY
OUR GURUDEV
Sri SARVARI GARU
at THE FUNCTION HELD
on 17th MARCH, 1995
at MASTER YOGAASHRAM, TIRUPATI

